

Mehmed Şâkî Ragîb Fârûkî Tâctî

1250 A)

56/2

Pennas, Nabi

مكتبة
 دارالرحمان
 دارالعلم
 دارالكتاب
 دارالتراث
 دارالادب
 دارالفنون
 دارالاجتهد
 دارالبيان
 دارالمنهج
 دارالتحقيق
 دارالدراسة
 دارالبحث
 دارالدراسة
 دارالبحث

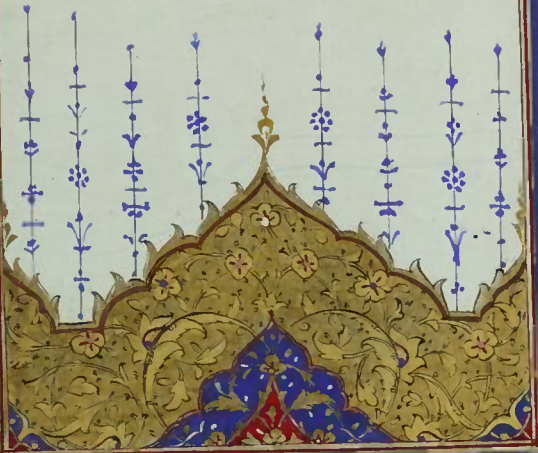
MS Turkish 2

Turkish

2

2

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56

دیوان شاهی بسم الله الرحمن الرحيم محمد راجب پاشا

بزرگمهر زمانی کرک میسر کزین
 نثار حاصل ایلردی پاپنیز پروین
 ایلردی جاننی اگر امنه تخمین
 کلوردی نغزنده هر تزدک تو
 که قبض و بطحان اولمش اول جناب
 با شراولمجن بر خدیوفند که پن
 فالور نمایش پجان صورت این
 که اوله بیتم رعایت اولد چودوشین
 کناه فضل ایده اسی او هموشاری خیزین

رئوسینف و قلم حلن استین شاه
 بولیدی صاحب اول امانت کبر
 بلدی قدرنی هر کس اونا جتک
 کیلردی غانده کشمش کولکلردن
 نه تبر بوالعجب سر بجهر حکمدر
 ولی نه فایده سیف و قلم در درجهان
 اولور اویسیف و قلم آنت ملاحظه
 رو امیدر کمر آیین شرع و ملتده
 نگاه عین عنایتله ایوب ملحوظ

دو شرمی دایره امتحان کو بردن
غور جا لہ جاسل اولنجہ اوستہ سرت
زمان و ذاتہ کہ حیران اولیادش
کہ ترک برک و نوا ایدوب تفرج اید
کلاه و حشره فقر و قایه شاگرد و نوا
ب حاجت المکة سیف و قلمہ جمع نعم
کہ زاد راه خدا نوشته قاعدت
نه لازم المکة سیف و قلمہ سعی نظام
کہ آدمی اثر سیک ابر و دو عالم
کو رنج عفتل ارسطو بورسمه دستور
دیو وزیر اولنج بویک سیف اولسون
دیزمی اصف و طوبی نهاد طوبی
کمال رافت غیر المیش سجون
نه ستمه کو کبه ستمه توج اید
بهار دادله المیزه جان پری جوان

برابر اوله سبک یه لرایله سنبلین
کرکه که دخی ایتما غت و سبین
بودر اشارت راز اثنایا کابزمین
تراکتیله سر انجام عالمی پشین
فراغ بالله اولسون که ای کونیشین
تغتم نه یتزمی کتک زمان چون
نخون حکر کشی سبهدون رخ کج کزین
تمتع دل بهر تختیل شربن
فیوض حمیتله نازه روکشاده چمن
زبان سیف و قلمن دخی ایدوب کچین
که موره زور ایده فرسایسنده شرعین
که ادر مشیر مشارالیه رودر پشین
صلاح عالم کون و فدا ایچون لعین
قلم طغیله اولور اول بنجینا ستمین
چند حسرت الور که در خننه و چین

ایدر سه جو سردان مجتهد توفیق
همای اوج سعادت اودر که ساینی

هزار غزله آنکستین حکم یکین
ایده خدا بو کون و مکان اذره یکین

مغنیاد کتاب سید ابراهیم مقام والا سینه تنظیم اولان حصید

سیدی ابراهیم مقامی معدن انما
مجلس کلفتند یار اینه دل بلین اولو
بو خیطره کنده خاطر منجلی اولمقده
اشیه دجو اهل طبعک بو نده چوق اناری
قالسه جمعیت صوری زوایا

روح قلبه باطنی ناشیری وار کینا
بو نده یا کشاره باشطوطی کویا
بر تجلید درون ماسوی فرسا کج
نقش دیوار اولمش اتو لولا لاکج
هر حضور معسومی بو کیده دن بر جا کج
سر سر مد بصرده موج ادر دریا کج
دلکش وار می بقلمه شهر مغنیا کج
برکشایش اولدی زیر اول صفا پیا کج
دوشدی مشکر موشکافم حلنه پیا کج
نار غیرتله یار کن سینه بی پروا کج
ساده بر نقش کار یار میس خلیا کج
شمدی پر تاب اولدی دن قیدی بو کلمش یا کج

باق لطافت بخش اولن صحرای بی پاینه
تیره نغمه شعی ایدین کور مره روز اول
بو نده نو طرح غزل و اویستیه کینک یل
زلف یاره پچ طوقم کن بو یول سودا کج
فکر دور ادر دن دن و نسون خرد دریا
بو الهوس و ش بو بنو هر صورت دلت اولن
چون کالمش سختی هر چید دن و نغزی دل

تازه ندی شوق طبع بونده را غبت بجز

تازه مضمون بولدی اشته تشابه معنا

درگاه عیله مولویه تقدیم اولسان قصیده

مولویر چلسن چک عشق اوله تورگی
 واری وارویر بادن باد اولدن ^{ایک} پوین
 ویرضا اقراره کردن بئستیم اولد
 هیچ ایلمیه بود و نابود جهاز عارف اول
 دورایدوب دورانی دوریر مسلو کله ^{اییل}
 جرعکس اول باده عشق حقیقتدن ^م
 صافدل یزیک علایقدن مجرد ساد ^{اول}
 شش حبه شمه وجواللهی ما هو کور کورت
 عین حجج اول اهل دلاله کثرتی بروحرت ^{ایت}
 ویر نفسه بنفس رخصت ره دشواره ^{سن}
 روح راحت اهل حالک داغ بر غیلد
 کیر سماع و سجده سربا با وجودی محال
 برده امین ابله صیقیل ایت اینه کی

باشلا ذکر و سکره کیر میدیه غفلت باکی
 سکه فقر کله فخر اتون جانلش داراکی
 امر و نهیه طوره رق دی شیخه الهی
 سایسنده راحت اولما سوی در فانی
 هوشدم کج انفس و آفاق دن بر نیه
 بول تجلی ننه سن بس پنجا کریفی
 قال قباده یا عجاکی قلب قالمه بشقیدی
 ویرمه های و هوئی کونه کوش و هوئی بیه
 سور حضور قلبیه اسم جلالی پی بر پی
 قیل ردای غزلی بردوش تحمل حکیمه عی
 شرح صدر یچون کر کدر سینه عاشقده کی
 قالمسون بر نشدن غیر بری سوی دن سنه
 قالمیه لوح دکده جان اییک تازره غنی

قصیده

اج سماع جانی جانگش نیشت
آستان فیض مولانا جلال الدین دوش
شجر اغ چاک ک زبون بر پرتو
غوث اعظم سرحدهت مظهر اسم جلال
بنده کان پره راغب پرده اول کونست

یل نیل سرنیده مقامی قدسی طی
الغیث ای قطب دوران مرکز پر از دی
روح قدس اقدسی کا هد مشدده جی
پیشوای عارفان پرا ولد غیظه وارمی
شاه راه حقه و یفت دروانی برده

مقام ابی ایوب انصاری حضرت مری در کا هنه قصیده

ایا نجم پدای دین ابایوب انصاری
سن اول حب الصد مضاف بر شل
اولوب بو خالده در نعیمدن اضی حق
زد ولد رک اولش اول و آخر اکا مظهر
الوالا البصاره خاک تربی کحل خلد در
مطاف قدساند جامع الارز و شه
ره فرقه قاسومی فاده تشنه لب

حقیق سنسن اوج قطر روک برج نور
نزیل صدر سینه یلین محبوب دلاری
ریاض خلدن وضه اولن بو خالده
رسوگ پیشوای موکب انصار ابراری
تو رعیننده وارمی تویتاوش غمخواری
مجسم روح روحانید رجساره اولن ساری
دل تابش کین عین کردن ایله ساری

حضرت سلطان دیوانیه تقدم اولمان ایریح

مولو بیک چله سن چک عشق اوله تنوره کی

باشده ذکر و منکره کیر مید اغفلت تابکی

اج سماع جامی جا نیش نیدن لشت
 معنوی دیوان جده وار وجودی
 قطب دوران حضرت سلطان بوابی بو
 ملک معینک فانی اللهه سلطانید
 شاه معصوده بول راغب بو مشهور
 طریق

سید نیل سر نیله هر مقامی اتدی طی
 قالمون برشته دن غیر سوی ننده
 بزم وحدت ایلدیر آگاه دل برکاه چی
 واقف تر حقایق اولدی غنچه دارچی
 اج بصیرت دیده سن یر تهنیتی بوزده
 بیلی

تاریخ ولادت شهزاده سلطان احمد

عالمه سلطان محمود عدلید نور رشاد
 بوبله خاقان فریدون فرسلیجان شتک
 زبردستان ساینده در امان اولدی
 اعتماد محفل کل رای جهان آرایر
 رای و تپسری اصابت اتمده تقدیره
 شاه دینک شاهی اخلاص غرضینه
 سوبو تجویز پیش ایدوب غزائمه کده در
 شاخار سلطنت ذائله اولدی برینا
 نونبو بوبله کجلی حیات افزایله

شاه شاهان مؤید داد کصفتونیناد
 در کهنه فخر ایدردی بنده اولد کیقباد
 ملک موروثنده زیر اقلدی سر شغناد
 قصر ملک و سلطنت ارکانه اولد عباد
 هر جهت دورنده راحت نعمتن بولدی عباد
 امر ملک دولت سنه حسن رای و اجتهاد
 دا جتهدر بوبله سلطان المغازی جهاد
 کلدی شمدی داغی بر شهزاده عالی نراد
 اولد عالم دمبدم سور و سرور ایلر شاد

فتح و نصر امه اولسون حسب حال شاه
اهل باطل عند محمد مسودنده نو ميديريت
بالحی بسم الله ایلد بردن ایکی تاریخ بولون

ربیع مسکونده حجب او واجتهد اولیا
دائم اولسون اهل حق و ورزده شاد و لکشا
بوزده راغب بنده سی اولمغی قییدن ارا

مهر عالم با سا کلدی نور احمدی
طلعت سلطان احمد له منا بولسون مرا

تاریخ ولادت شهزاده سلطان عبد المجید الله

سلطان محمود العادل صاحب را حمید
خان دار اسلطنت خان سکندر بقت
اتار غمی اولقد ر انون فوج و خطر
قانون عقل و شرعیله انواع جند و سعیه
تأثیر من طالعی سینه وی بخت طعی
حقا بها یون دایه در کف الامان بوسا
رائی اصابتده خصی لطف و قهریزه
بخت ساری شوکتن ارکان ملک ملتن
دنیا فی شامل لغتی بوجمله دن سرستی

شاهنشه آگاه دل اول سایه رب مجید
شاه بهی المینت حبش غمه سید
با عون حق بو قدر نظر اول مطهر صبح
هر در حسن وضعیلد بولقد مائیدید
برهان سیف قاطعی اولقد و اهریز
فیض خدا بر مایه در دوری اولور نوروز
حکمتد چون هر لطفی نص قلبه بجا وعد
جمله اصول دولتن عهدنده نظر رو بید
شهزاده کاکان طلعتی الله سلو بخت الطصید

ویردی خدا شمدی فحی شکر اوده نوبلی
ظل ظلیل حق بودر تا میدی هم مطلق بود
اول شاه منصور العلم اوله موفق و سیدم

اولسون معمر طالعی عالی اوله همه سعیه
صاد قلره اشفق بودر خاسر اولسون ناید
اعداسی سیفیله عدم بولسون اوله لر حسن حصه

راغب قبادی نمک شده از اده تاریخ فرید
نورهای دروی بدید شکر اده فرغند انجید

تاریخ فتح دغدغه زوربای سخریان

ششاه زمان صاحبقران محمود عدلیجان
دعای خیر روح عالم الزم هر کس چونکه
بمان اسمه تو کمنم عمر و شوکت ویره اول
نستمه کو کبه آرا اولور سهرای و بدیری
خدا مر داد ایدوب نیروی سخن جمله اعدا
زمان فتح و انواع سروره ایده حق سحر و
رؤس دشمنان دین دولت تبعیعه
دو دستین با دبان آسا اچیلر صد قلر بول
کورلدی موج ناشری دعائک بولر حمد و
لسون

بیمکن کلک و صافان ادای مصطفی قلون
توجایلیموب حقو اجابت دیزین بلسون
سرور و وزیر و زلیع عالم بر مراد اولون
از ملر موکب نصرت بی سلطانی یه دود
او شرار دیشیر شمشیر سطوت اشقام اولون
نسیم عدله چون غنچه هر دل کبی کلسون
اولوب ضلرتک سر مو خلا فنده اولون
اجابت بجزینه زور فچ اده عیبه بی صالحون
محیط دعو حیره دم نصره اده دی اولون

ظفر برکنیه توجیه و مسکنت رعب

بر شیخانه رودر ادای شاعری قاسم

غزای البرا طلاقى بوفتح نام تاریخ مجید
سفی محمودی

تاریخ دیگر ولادت شهزاد سلطان عبد المجید

داورد در اعطا محمود خان ظل خدا
شرق و غرب حکمران است صاحب نظر
شاه شاهان زمان سرای عثمانیان
سایه کسرتاج آورد بنده پرورد او
مظهر منتهی و ظفر سلطان منصور اللہ
عالمی تنویر ایدین خورشید عدل و شفقت
کرد رسم پای امب شوکت شاهای
صصرتغ ججهان دازدن لکون
بنده کانه در که احسانی همواره کش
طونعدی محمد استا سپهر معدن کن
سایه شاهان دن ایون جناب ایاز

حضرت اله ایدیه عمر سالیوتک مدید
غالب مطلق مویده پادشاه انجم پدید
خسر دوران و خاقان فرزندون فرزند
دور چو نیک اولدی مردمی بریوم عید
ربع مسکونی تبون امگ مسخر و بدید
دیردن سیددی ظلام ظلمی بکیر ندید
صا دوه کحل الجواهر خانه ناز عید
بیکل اعدای دین و سلطنه چون برک
دشمنه حکم سالیونی بهمان سیدید
حمد نه طلعت سفتش کرده با عمر مزید
عمرین افزون طالعین سعود بختی سعید

ص

شاکر الاحسان راغب بنده دیرینک کوهرانشان ایدوب یازدی دعائیکنجی	انزواده کلدی کهنه طبعه شوق جدید کلدی تشریف ایتدی همه عالمی عجبده
تاریخ	
نیچ انوارس همدم کلوب نوروغید پرتوسیند کیدن شادا اولور روح سلف	خانمان مولویک همدمی اولسون بید شمش و ماه برج افق قطب مولانا حمید
یازتدوم همدم راغب بو تیار کجک مطلع افق ولایت همدم پسر عید	
۲۲۲	

 <p style="text-align: center; color: red;">درسه الغزلیات</p>	
<p> در سر مجازات عمل و ابسته زود حسرت یک داد خرمندن یک دراز بس لیس عمره بدل عشاقه بونا زونیا زجان خزا غیری تعدیدن کچوب لفس کلهر دم قیل غزا عزواته بر فرده سبب قیلین بکا بونده خزا بی بار و بر بخله فریت و برده وارحی خزا </p>	<p> بر سر شکی ظالمک یک نخرت اولم خزا دنیا ید المقدن کچوب بکان اره انیشیه عالمده لطف و قهر فی جانان همتا طیبیه اصلاح آفاقه اوراق دوشمه جبار اتمک آسته دوشد که چاه غفسته بو عزت بهسوده وارر عملده مللی زحمان فضل عالمی </p>
<p> صورده حاصل اولمدن اغیار وارسون دور معینه را غیب ید دلداره دل لرحم خزا </p>	
<p> رین دل شکستی دمدم شاداب کن مارا کین تیره شبتار غم همتاب کن مارا </p>	<p> یارب رفیض عین دل سیراب کن مارا این دیده حرکرم را از بصیرت نوره </p>

ص

ص

اربابین

<p>آگاه در پداری و در خواب کن مارا از قیدی سودا پر سیاب کن مارا کین ذوق تلخ ما کو از خوشاب کن مارا با حزب جعل و بکر و اصحاب کن مارا پس نم وجه الله را محراب کن مارا زودی با حاجت قبول تراب کن مارا</p>	<p>از پاس انعام رسان بر خاطر مینستی دلبند سرتار تو کل جز هستاری هم نیندی از بر تخیل شکر بر شور و شیرین ده رضا در راستری جمع حواسم انشای بیکد کن چون وجه امید و قصد شمش جهت بگرد یز سر کین ارکان حسن کاغذ و آشفه</p>
<p>کر تلبیت را عجب دگر کرد اب فکرات نیت در این محیطا حرم عنق قاب کن مارا</p>	
<p>از خردش ناله بنکر سر گذشت شعل را از دم نشود نم یا بد سرشت شعل را برق آه سینه لیه بخش رشت شعل را نقش بگر کی کشته خوب فرشت شعل را شش سو کام افزودم از زینت شعل را جز ناری کوی خوانم از نوشت شعل را داغ دار رشک کشته لاکت شعل را</p>	<p>جش غم که خمیه زد بر کوه و دشت شعل را کر زاب و تاب کوشش بکن صبرم شعل را نو تخیلی باید از تیر سحر بر که این رنگ و بوی لعل خونم آب کوه سینه در حجاب ابر وقت شجر انغم روشن است این قدر با گرم و سرد روز کارم هم سست زین خال طرح ز نور برک آتش سازا</p>

ص

هزار بار خنده دندانهای غنچه آرد تاب
 ز کرم و سرد کردن میغیند آید مایه هو
 ز نورش که غریز کردون نخواهد داشته عالم
 رواج کلم هم در بند باب گفتگو کرمان
 زبان ترا چو افضی نفع دانم دم نادان
 بطرف پیشه انبای زمانه پیش رو خوانند
 فکند کارسانی رحمت ابل همت
 تبار کشیدم چو بیار چشم دل بستم

چکد تا زین کل صبر برک نازد از خوش آ
 سر زرد دانه کوشش کردم در از پرچ و تاب
 چرا که سبب بالاجی کشاکش سخت سو و دلا
 ز قدرش خود فروشن بگردد آورده از پنا
 چنین کز وضع سچا بچ بخوابد سراسر آس
 درین کارخانه را نکار خوشی کس نبود خلا
 همانا بهر شکل کشادگی یک آید تاب
 بجمع خار و خاشاکش چون آید کس میلا

خمار سر مجرور راغب که از کلم نشسته کام افز
 تو را عبرت نما هر ماهه نقص تو همتا

وله فی حرف التاء

برای نشسته یکدم ز بهوشم کلم دور زت
 رعین لطف ساقی که قافل که بکنم درام
 چکیده خون دل بکس سرشک دیده بی ر
 ز تاب عشق دل سوزش چکل بر جا که از آید

چه فکر این آن همگی ز دل انکار دور زت
 کد این نشوهر کرایا دلم سرش رفت زت
 ز کمان خون درو هم فعل انشبار دور زت
 بجال یکد که لطافت کد از زارد دور زت

<p>ماند نکین شیوه کرکار دور فرست نغمه چون برجت نقد جانان گرفتست</p>	<p>دماغ نغمه خوش افزود سوز بار اول آما رغفلت عمر ثانی کی شمار و ابل غرت دم</p>	
	<p>برارد بار شیرین عاقبت نوباد پس آ مخورتی باینش زمان آزار دور رفتست</p>	
<p>وله فی حرف الجیم</p>		
<p>فرسازند نپسند مروان زین تنگنا صد کج رخود چون نقد مایه پیش نبرد تانبارد چرا زین خوشد می آرد حسان سگوه بکوش آرد کا چون بی بها گوهر خواهد کج</p>	<p>پایه آ که فرزین بر شده خواهد درین شرط کج بدست آرد خرد بر جسم میکن دل نبی رحمان شکوه دولت افزود با وجود فقرش استغنا کرانمایه بخل آرزینندن هر سخن باشند</p>	
	<p>حواس ابل دل بی تفرقه پیرایه خواهد مدارد بهترین خبر جمیع خاطر اغیب این کج</p>	
<p>وله فی حرف الدال</p>		
<p>حیف کردد کرخپسین خروار دم رقیبیا دل شکستی خوردی کر با جو دیگر دم جهاد دل چرا پیهوده بندم پسین کوفتیا</p>	<p>اچک شد بودم ارتخم امل سودی ندان اینقدر با نفس آرزینش مینکرد حسد دوست کام یار و اغیارش</p>	

ص

ص

چون جوان مردان طبعیت را اینست در دو
پنج فرولاد باز و همچنان خواهد گشاد

راغب از آمدن اقبال داد با جھن
باید از هر دو فراید عبرت اهل رشاد

قیلیدگیل مایسن اندیشه نمصرف ربود
یا بر سوابی قید قصر عتبه سیره صعود
فرسوده هر سود لاله تمز تسلی رود
ایدنبه دار مردن بولوردی نخت تیره شود

معینه مغنیساده ساده نقد انصار بود
ممکنی دفع چناب تابش کسب هوا
چون دن اولون جمعیت بالی تقاضای
بکله قلبه بر سعید ایچدر چکدن نغا

بوجله ده نجله ارچکد ییدل چکزدی آ
بی بکهره دو شدی طالعک شمندی را خچ

ولایه

بوشوقله طومش نزار پکان کلدن آل تو
غرفاب حیرت اولمدن سیل سبل چشمی کلن تر
بولرمی طعم حنظلند ده لذت مسکر مکر
که که اسرا بخت نسیم و عدد وصل تمز اثر
فالرزدی مرآت اول ده هر کد بردن کید

دلریش ایدرمی بلبلی خوشخوار خار سحر
انمز بو سینه خطا مول اولان شمدر
نقخانه نیش زهر صبری دمدم نوش
بمدم کلور بیجام عمل عاشعی هر ضرب
سپدار اولسه شمع تیره طالع خاموش

<p>انباى عصرک ذوقى وار سرغرى انجنگه در اتمه تافل هرکسک فعلنزه کوشه سر تا پا کس دردن سرشته عقد مکرنى</p>	<p>پک زخم آچر در سله هم هم دیو الماس اول کجناد فغيله سن عهد دردن قلندر کیم در کدل از اردن بدخواه کردم جو کچر</p>
<p>پچاره اولسه دادم سخت بویله جانى راغب بشکایت اولسون غلند وارنى</p>	
<p>وله فى حرف الیسن</p>	
<p>زبان آرزو قطع نظر شد مطلب دل بس زیر بادی باتش ز دخیان هر خم منی کجا آرام خود بدخواه یابد در بد اندیشی ز سامانی قهرم سقر ارامت لشکر دشمن</p>	<p>ز طوبای تمنا آنچه نیم بار شیرین پس درین توده چو حاصل خرچگی گناه و درین دیر کلاه تیرم ندیده جز زانوش بی با و سیرم کشاکش پس</p>
<p>سراسر بر سبکرو جان قباى از نسیم بار است بن سازی بسا پر امنی راغب ازین اطللس</p>	
<p>سمع اهل لطمه خوش کلن موزون بخند پس کس دم دستمه گیر سر زبان حرف شومتم تیمم تره مانک خالکله ظالم نکه ستیمز</p>	<p>نه سولیرن ایستمر نویله منسخیه حرف کس قلم و ش ما اوله جمل مرکب بی زمان انرس رشک تشنه لیدن بدنتکه لکس</p>

ص

ص

مجرد اولسه بر دل عالمک کون فسادند
مراجی بنص کیران زمان تشخیصه در منزل
حقیقت کاتبی تحسیند سا با حسن خط

نگاه اتمه جباه نقش و فرشی اولسه دن اطلس
حدائق شمعی خوش آمد که بختی اورد کس
بو یوزدن حسنه مطلع بازلر خطه خالی بس

حوا سک هر بری بر خدمتہ دارا کین زاعن
خلاف وضع حکمتد کلورده دست پادشاه

دل فی حرف التیش

برخ کلنار نیچوق بلبل پروانه الدائمش
سواد پرچم و کیسوده مد پوشانه در شانه
لوندانه زویش سرست اولان بولیدلی قاش
کوکل الدمشکن بشوه هر جای بو شونه
دروغ مصلحت آمیزی نموزج ایدوب کاه
زابلکر کسمده خاطر صورر کن میشد لله

نرنگه اوغرا دیسه یازینه خانه بو نمیش
بله اول قید سوداده هزار دللر بر نمیش
کچوب خویزیری عثمان دن ابا ندم قاش
فرقیه ایلدم بنده دوسترم از قضا صا
موجب سوز لره دیوانه لر کچکی اینا نمیش
نسلی کونه دل نوبه شتا صغدن اوصا نمیش

تکلمه در در اغیب امان بر وضع اجداد
هزار باره اولوب نخت جگر بران دش یا

دل فی حرف القاف

ص

<p>مکر باران آچینده طود لسانی مطهر بوق بوشکل حالتی جلبنده شمعی یاریاوی بوق غدیر غدیره دوش لایقید برست مکر بوق سراپا تلبکاهی عمری براتش مخر بوق تخیل اندیک صورتی بر روح مصور بوق طلعت زاده دن غیریده اول شهوره بوق</p>	<p>چهره بندیش خاطر ه یاری اولواری بوق کجوب سررشته آرام دل چپ دست حیات صوین اویدردهی سرغذیر عالمده دیاد حواره حکمران اولر نمی سلطان بوق کج امید ی بوالهوس نقش نگارین عشقبا بوق عروس بکر فکره مجله گاه اندیشه مزنا</p>
--	---

کدر دن نشه یاب اول علت تکون ای
 صفای عارضی بر اغیب اولمده جوهر بوق

وله فی حرف اللام

<p>رنگتسه بلخ و شیرین باخضره عالی نعمت بوق دارالملکسه دیکوسمه ضروری و ارمدار بوق عشبدر غیر ابل هوا یه جرحه تعدیل ضیا ویر فرزند کلوز یور اند اولسه بوق</p>	<p>تجلی زمانه ضربتیل دلان تلاشی بوق مداراحت استراک بودا ترکن نایه کسر نیشتره خونخوار جهلک رک جان بوق بولور سایه دانشله آدم رونقی بوق</p>
--	---

بم معیاره صال زورچی اندیشه بوق
 ولی کرد اب جیرتدن صاوق هر قیل بوق

ص

ص

اح توکل ملکیں چندال غزمی بجره صال
باد قهر دهمسره ار سگ سینه کرم دارد
بر سخنا ریزار کویایه ویریه کوشش جان
حکم تقویمیه باقن بو یولده حیسر کر اولو

صالمه سبب دزدن خشاک دهم قیل اصل
یوز جوریه روز کارک صد شون غمی قال
کوز قولا ق اولده ادای پزبانم صحت
مردره پویان صدقک بونده غزمی حیرت

متصله ذکر و سنکریار ایله فرقت نذر
قاله کلر زاغب نام معنوی اولد صال

ص

طی راه عشق شد چون باکر انجانی مجال
از سودا سودا حسن آن سودانی ل سودا
داد بی آرام دل از دام ان دام چشم
اینقدر در گفت کوز حرف تمعینی مگو

آدم ادم اولد در یک آدم ادم میدان
تا مارم مار لطف یاردن بولم مجال
طره طرار نیه سینه اولدی طیار خیال
همله در همده چهاره بویا هم جسم هم مقال

کر کر شمده های ابروفسه و عد شر افرو
اوه مدغم و عد غم سفیدن راغب و

وله فی حرف التون

ص

دوشوب سنکن دل بدجو اطار تسوی باکر
نیغنی دار مطول سیده بچی مختصر ایله

الذنه وارا یکم عقل برین کبی تمیز نیران
نظر تعلیق له ادا بدن او کرن و خیر چیران

<p>بولور می کوش میبوش غوردن حکم قاطع بر معدان حاصل عمر کن اول بل ادم از کوزین بویسه کشادن اولان لیده بوکرو فر بار می بوشیدان او دمی صند</p>	<p>تکلم امینجه سرده ستمیر تیران فالورسک بی نوایوغسه اورودن تخریزان سیروز می فالور می سیه نجب اوله شیخزان خیالک شمدهی قرغه درنک دهمی کرزیزان</p>
<p>کمیت خانه بی راغب بودای اوغادر خا سورلربی تکاپوتکنفاده بویله شیدان</p>	
<p>بنم علمنده تم فالسوکودل دیان دلمنون ایلمتیز کردش کردوز چوق مانه حالته اوزا قدر تشلب عشاق وصله بریم صوق نیچدم امدی دل زهیر ایه جبرانی بی سود صلاح عالمه حکمتدوش همیار اولنجودک پاضه حقیقه اقلانک دروغ و صدق بخرتر</p>	<p>سروش باخیلمائی بولان نادان دلمنون اوزسون کرم و سردیله کولک امان دلمنون بم احسان لطف یاری نزدیکان دلمنون صاعلمشیر شهبانله خونخواران دلمنون فوارسون علت غایه یاخوان دلمنون کوزل مسودن لرله باشنیزان دلمنون</p>
<p>جهانخیزد خیالی راغب آفاده و شوکتول براز خلوتسرای نفسیه جان دلمنون</p>	
<p>کجر می شان و الار تبه سرمو کشا کشد</p>	<p>بوسود ایدوشن قالمزله دلچو کشا کشدن</p>

ص

ص

قوم روزگار در زاری نبرد یاد دل و دوسون
مدار از مدار راحتی عالمده کیم بولمش
حوادث موج خیز اوله غم و اشغ غم خاستم
چکری وضع حج کج بود لبسته کلکن با
رمیده خاطر اوله سه دوشن ارام آفا

تخلکش اولوب به باب ایکن بر سوکشا کشدن
سر از ادا و لقی انتر سگ چکل با یکنو کشدن
نفس صرف ایلمه پهوود کج بدخو کشا کشدن
بو وضع لا ابالید کج طوغر و کشا کشدن
بولور شامراه نفس ده را کد کشا کشدن

مد کلومحبت کفت و شنید اوله سینه را
محلده مسلم اوله ده هست کوکشا کشدن

ول فی حرف الماء

روشناد کلک قاله کوکل حالی نوله
پر تو انداز اوله سونی غیری بولید حلفا
خانمان صبری اقدی آه وای عاشقک
خطر روی بایر سمره خاطره دیر فر کد
هر کلک خوشابن الدی هر یک در داسن
ترک تاز به باشک تاز نه نرسیده حانه
نقش تار و پود حیرت بان تصویر درون

صباحا کلده تکلف اتر دن صاجدله
عالمه دیردی قسطنان زده ایکن و لوله
دود آفا تیکر سوزی صانکدا اولدی
بر عیار اوله قماش حسنی دوندی مخلد
بحر و بردن در اینچین در مرغ دل پر حوله
او کر دردی نواد اخیلی سمست در لوله
بوله صورت ساده بندی دوندی حمله

خاززار آرزوی ایشندر جان نه	بلبل شیدا به مکرز قونده والدن ال
<p>راغب اولسون پر خیال تازه طبعک کوبل بویله مکر منکرک اما کز سون ال</p>	
<p>قاجره ذوق صیدی بدبری بند آتمه کرا هزار صورت کورنه خاطر مروت مهید عشدر دلفنکار عاشقه جمله تسیلره وجود دیر دیسه زاهد بوریا حیاصعه</p>	<p>هماندم قاندروب بزراغ ویر اول تیغ چالاکه نظر تقریبی تشخیص المین دور بین ادرکه نمک ریز اوله برقات دخی داغ برالم نه ایشتمه لا ابالی بویله چوبی نقش خاشاکه</p>
<p>یوزک دوزدره راغب کردش کز ذوقدن صفای عارضیدن کج کدر ویره دل پاکه</p>	
<p>زره پوشتم دوزسم داغ اعد الم غرابه ایر باران خواجه کولکل کالای آله ذرات چله سنده فان یودن درویشی بند حلاصه محو الوب بر قال خالص قالمدن قرار خاطره کز مزجه انی بویله بدن زمام حل و عقد دست انجیاره ویرن سرو</p>	<p>تکل معنوی حصنم بوجوش و جوشتم که دیندم بوبندردن توکل کبی دلاله قیاده پیوار سینه دوندی قائمدم مقال قالب قلبی کتوره قلب بند قله دخلش داز چیده اوغرادنی سچاره ایهوا کشا کشد دوش بر سر سری دعوی ای قباله</p>

سپاه و همایه پهبوش اولورسن کچ بوسودا دن	خلل ویرد حواس انفسه جمعیت باله
دوزکس عادت اهر جایی چرخ بی بقا بولیه رخاوشده تراغب المئیمه با بده بر حال	
الغز بر ادا ده حرف سودا بسک انفا حیکک صدر نیه ویرمز شفا ترکیب خوش اند بصیرت یوقه کوز سون بزمی نوسوز نظر در تپسری خواص خرد فله چقا رزد سفرده نوموس حنجره لوروشن خلیا نار حاصله خانه بردوش اولده دن	محظ نقش بد پیشانه کلر نرم کتابه پیلو کن علت حایه نمی زیر ایه شاشوب کوردلک تشخیص عینی واریدان غز میندن دوز می قوه دن بک دوز کوردا بو بولده اوغرا در بر اولغنی عالم ایه جانده اهل جود اویدردی نزل نور جهتا
حوادثن سبق امور حکمت اولده ده راجب محل عمرتی ادراک اینظر اردی ایستنا	
پر وانه در پروانه ده پر تو لور کور عشق کله دادوستد سر رشته سن کیش کوز نر کلمه دلداره دارداره و فقیر بر ساعت ار زیننده اندا کسیرن مضمون نوانیده	تنوره پوس شسوی میدانده دونسون سؤقل عشقای استغاکرک دعواسی وارمی خلعتله دلگر نزنه قوندن خالیم نقطه و فستله مازه ادا کینز قبای کینس فحق و فستله

<p>دل بند اولان هغه جلاو عاشق وارفتنه پشرو اولقیزین سیر</p>	<p>بولمقد کارانه حالتدن دیکر شفته ارماشیم وارپلو انم دیمه برگز مشفته</p>
<p>همرک ایسکه حلقه راغب المیه صورت عالمده ذوق جانفیه اکثرته اولمق حقله</p>	
<p>تفکر المی عالمده حدیث امثلی همه قارمز فرمیدان خجابه چله سختی تجره قلدی برده کشته اولم نگاه اندا توکلیند رستلیمن کوکل ریباب جرندر</p>	<p>کدورت جزو اعظم علمت کونین آدم ده صفا و صفوة و ارماش تسلیس بولان قلندر بود و نابود جهان کج پی بدنه نیچ پاد کل شکل اورد راه ستمه</p>
<p>بودم راغب لیا لیا شک چمن ایلد قیام ذراع سینم اولدیغم بر عجزی هر همه</p>	
<p>دکتریم نیه حاضر شدی صدمن فی قنده جهان رومال کردیم کره چین چین در تقاضای قضایا ب آدر وارمی عالمده میولاجی خنده سر بای بوج اولسه هر آینه چینده نماجرا کخلف مولود مسعود ک</p>	<p>ادای و عدا مسعاد کرکزی شکر خنده کورسه روی عنبرده خطا خط خوشینه سلا متجوی قهره دیر اولان مغر و عجب موالیده شاکه در هیسکل تنده سجابت زاد او طالع در سعید انج خنده</p>

ص

ص

ر باجری عملاق و ادجی حسانی قطع آید
بصیرت پر تو نور یقین در حق بتبند
تجلی زمان در بی شئون یکدگر اور

اولو عی غیب درن مر خدا انداده و بسند
اید تصور معقولن محبم و ش نمایند
دکل نو مید نو سازی رضا جوینده در بند

سر آرا ده اولان بقید در افاق و
نو گلبند یک را غنیز بود در سر

وله فی حرف الیاء

جما نیکه در خیالی کردن بندی کبی سنده
ایا عین در بصیرتو لققه یوق آبق کمد
دکشدی و زکار برد العجزه دو بندی بر
چقار دی عربده بوزدی عرب الای شش
کوکل کشار تلج یار ایله سلو المذاق ما
عنان تاب اولمدن جنلی او یونکر کوسر اول

صفا مانی دیدی بادی امله شمدی بکمد
ایاق دکدردن بزبه طو توب دگیر ایدر بند
داغندی مجلس یاران صحراده نینه دیکه
پلور بلر کوکلو آتوسمی دیوانه بند
تسلی کونه حرف اندازی یاران ایچند
سورر مرطرب سیدانه دیز کین اشتری چند

تخل الده خصمکن خراب آباد الوب ناچار
کوکل مال صپش عمد رغب چون چند

اندیشه مشکندان دوشدی دل تشویش

حاضر چکر می پسلم خرابه در لایه

<p>دل بند سرتار توکل مسیح صناعتی سلو چکسون منفه چله سن کمیدی لمیه شو یانک یا قلک یا نمیفه کوجدرمان قتر</p>	<p>حیرتقر اولسون خرد در پیش ای سنج شمی تسلیم کردن بند ایکن در ویش اولان ویران زار دل نذر صرحه سرامی شیشه می</p>
<p>نازک مزاج و قدر اغیب اریسن کمیدر بردار غیر غیری عالمک اندیشه سی اندیشه می</p>	
<p>خیال دانه فردا ایسه فکرک کرانباری الوب نظاره عبرتله تشخیص است بود صیفر شده رسدن صید کالک کلر شایان مجیر اندی عشاقی سر اینک نواسانیک فشک کرد باد آبی باد هوا صانده کوزنده قره لعین ملامت روی مردم بوزم بوق حاکم لم بر قدم اندازیکه سختی نیم صبحگاه آه همدم شبنم دیده</p>	<p>قارشدرد و ره هوا به دینز او چکلر بونباری دادم کید کردن عکس ایراقبال ادا بار کوزا چمه های مویه کیت کوزت مغاده جنبار حسینیه چقاره بس قرار کوزت سر عصار جرع دودمان دل ایکن هریر شر بار براقمه غیرم دارسته قوا سونیل خونبار نظر کالکده هر بر سرده دل ارا کر بار براقمه شاختار آرزودن نارسا بار</p>
<p>عبارت قوندره مرات دل ناره صقن عجب بریک فالسون حریم بارگاه سینده بار</p>	

می

ص

یوقه سامان از صبر ک نقد وقت عاجلی
دوش و دشمنی تکلف دل سرای یاره
کوسکی لازم قلب سنکینک دشمن میغ
هوشی کیفه کم لب بر سه لا ابالی ملک ایچون
کوی خاموشانده وار می خواب لحت کیم کیم
دست پاپور و لمدن بولم تو کل منزلن

مانجلیا ری دخی یوق حسی سماج حاصلی
شاهراه قلبه او غرار یوق رفیک بر بولی
شمدی ظنم کوجدر لاشم کل دفع صا
اشیه بو بزم جنونک بر آلمز غافلی
عالم غفلتده وارن صایم بولم کورلی
بوغسه یونده دار در البت ساعد سعد ک

صال محیط جزیره وار کشتی تدری کم
یوق بودریا د لکک خلب دن رغبت

اینه جامی طوطی کن طوطی کویا دیدی
پرچم می ایفر مید رکلد سیه یاسنل مد
نیم نگاه می عمره می بو کردش چشمک نر
چشم میستی ساقی نشه سندن یا یلوب
مرد صانوب نجسه صوه کاکچر نقی

دم لبته دوره سویله سویله قلعق منیا دیدی
مشک خن بو بودیم اول غنبر اول
قطع امید و صله بر حاضر جواب ایما دیدی
رخسار یاری المین غرق عرق صعبا دیدی
اول نقش آبی کوز لر ساده ما حلیا دیدی

راغب خیال خالده نوز سوادی در کرایه
اول حبه السودایه کو کلم لولو لا لادیدی

ص

ککودن

ع

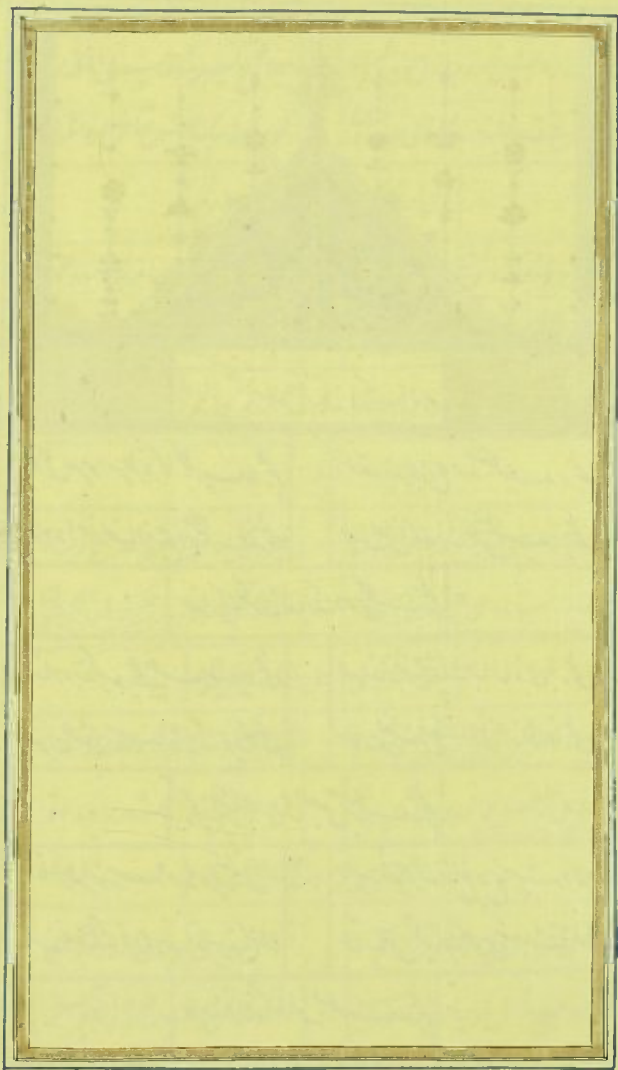
<p>کدرون سرطوب آینه می اولدی کونجا ره مقصود کسیر مردانیز کرب کسرت مقدم کار و بارین کوزدین بولجی کبی قالیسه کره نبد چپ نروسی دل کوسترده نقش بنزده عیب کر لمتک ایسه آداب محبت حضور و راحتجی خلیا ایدر سه چلده عاشق</p>	<p>خطر و خاطره دوندی صفا عکس اتدی بنجا اور شور هر سنه نانی بانگر جمع اوما بو تکره ده غیر نری ایل نمت بولما را اگر خود بین ایسه صایمه مکس اول تندا اندا قصورین سرد ایدوب تیر یاده المه بدنا کلور می بولمک عیبه دوش اضعاک اصلا</p>
<p>شکار خستی وادی سغنا ده طورتا توکل رشته سن لدن اقمه قوره تویش</p>	
<p>بار سبکو جان چینن هر بارنی چون بهر ساری نیاموزم نیان انا کد بر اسباب ظاهر است اند از زیب عارض پاک طینت غار غند این جا به کرتار کرامت باشت پهوده در نپدار بندر کشند قانع و نکید حسب عو کر خاتم امید</p>	<p>دلرا کرین تکلیف جان نا چارنی دلر شهنه نازیک دلدارنی در متن قانون خرد هشیارنی محتاج زینت دات جوهر دارنی در خلعت احسان چرخ هیچکارنی چون دویغند هیاهارین دستارنی راغب طمع در کاسه سرشارنی</p>

ه

تغ اہ کہ تن بر نہ میکشم شد می
 صاف سرشت آینه است چون آب چشتم
 لوح دل صد شرحه باید که خواہی بخاک
 ہر کہ شوید زنگ زنگ ناشکیبای صمبر
 حیف اگر از صدف کردون و ن کین جرم
 تلخکاست دل زہر خواہشکر ناسازکام

داد من خود کردہ تھن از جن خون ہم نمی
 عکس زد کرد کہ کلکشت از دم شبنمی
 تا پذیردش راست مانند فص خامی
 کشت خود را دم دریا دل دین بحر عمی
 کی ز کج و کردشش از خرد ہمواردی
 شکر ز تو میدنی شکر چکیدہ خرمی

بھر شرح صدر را غیب آب دیدہ بس
 کین بنگ سرشت سرگشت داغ سینہ نمی

ولنی تخمیس غزل الحجاوید

مقصود بند چاچ صد مشکلید رلمیم	کوکل سرو اسطره کا کلمیید رلمیم
خیال لعل باک نشه نخب کلمیید رلمیم	قادر ام زلف و پرچم و پوکلمیید رلمیم
عذار یک فکری لده برک و بوی کلمیید رلمیم	
فوننا ز فتن چشمک خیال از می با بلی	کشاده بند کیو عجب سبزه قائمی
خجارتون نقش خطک ماننی اندیشه قائمی	فون عسوده استاده مژه ک بوی کالمی
عجب مشک رومی سسی بر کلمیید رلمیم	
یا لیده مار بجرک شاخ و پنج پیشه دلده	ز قانر طریبلنور سه دمیده ریشه دلده
عقاب لعل رنگینک کلوی شیشه دلده	امید وصلک توری لدر اندیشه دلده
طربا فرناش طغنه بلبلیمید رلمیم	

<p>ایدن ازمایش نازو نیازی حسن کندن دوسن قیغوی جانیهیب بوخالی هندوا کندن</p>	<p>جفایمخ ایدر بر شوخه چشم بی اماکندن کچر بر خطه یک چشم تعافل ابرو اکندن</p>
<p>ایکی ابرو لک جوی یازره پمپیدر لم</p>	
<p>بولتم مرغ زیرک وش ناخوانده غنچه اصول مکنده راغب سخنسارنده غنچه</p>	<p>هزاران آشناسا مندر مجرده غنچه اچار خاطر لری نظم نوی منده غنچه</p>
<p>نوامی طبعی جاویدک ندر بلبلیدر لم</p>	
<p>وله</p>	
<p>بورنگ عارضی نشاط کلکلن اوکرنون زغم سار منینا دلمین قلقدن اوکرنون</p>	<p>صورت جاننده کی کیفیت قلقدن اوکرنون نشاط آباد اولان بز کیفیت بلدن اوکرنون</p>
<p>یه وضع لا ابالی بی دل سچلدن اوکرنون</p>	
<p>قماط نازده مشو اتدیکی نوطور استغنا مستلم می طوفعل بو الهوس بر عشو ده جا</p>	<p>کره بند دل عشا و تازه عقد در کویا بلی صبر جیدی نازی اوخ شبر ادا انا</p>
<p>رسویم یوه پیغیچ اچلسون کلدن اوکرنون</p>	
<p>صدای پای دهبو ویردی سگوزده زاره بوسنی ویرن موج متائل مویسان یاره بوسنی</p>	<p>تعافل ویردی چشم کرس دلداره بوسنی نه اکمشانه ویرسون طره طاره بوسنی</p>

مس

پیشانی تارکی و طرز بنسندن او کزنون

باشدن کجی امواج بلاخیلی آشوب بولد
نیچیش باقیتمش کل او خاصینه و شوب بولد

سراپا کرم و سرد و زکاره آشوب بولد
طوشدی تاشن مار فراقه تا آشوب بولد

بزرگسوز دل پر دانه لرطیلان او کزنون

اصولکار فرقت کیردن چاریلد بونوس دم تنک
یار تیق ضمره جام دشتی بولدین تنک

تلاش خاطر عمکی نیله دیر دک رقیبه تنک
عبث اوله سماع کفته ناساز ایلد تنک

نواسا زخیمی جسته زده زملدن او کزنون

فراع بابی بولدی بویله بخشا ایتله هم چکنز
سکوکی لشقه بر عالم قلند بار غم چکنز

عداب قلبه دنیا فی دیرن دم اتم چکنز
حجر و حلاک بار کزان جسته دم چکنز

خزائن کتمکشد بوسلوکی دلدن او کزنون

کردن نفس نه آفا و صاقن دزده سر زده
بورار سن چایاری فکری اغب خی خرد زده

خیال تر ز روی بردن بولایه شیلد زده
ره نازقه مضمونه بند طبعی خرد زده

برازهن ادا سنه دل دلدن او کزنون

وله فی الخمس غزل الصایب

بسی تمجا به خوار کاسین یاسم نا کوار اید

بی سیر اب اسلم تا تخار نشه بار اید

کتابخانه

کشم با خستی آیم و ورزش تاب یاراید	به بی برکی قاعیت میکنم تا نو بهار آید
بزخم خاردارم صبر تا گل در کنار آید	
دل دیوانه با بهیسماری دوران بیدار ترا حیرت زده پستی مامون افزار	چرا بانقش خوش آئیده تصویر می بارک کلی نشکفته بر خسارم از نجات بردار
مگر در خون خود غلطم که ز کرم تر آید	
همیشه تشنگی من از آن لعس بگرد مرا چون غنچه دستکی ز سر آن گرد	پایض دیده ام از رنگ لبوی برین گرد سز شک تیغ من از نو فصل این چمن گرد
که یارم مالبشیرین ترا خواب بهار آید	
بگرم و سردی دوران دل شوریده آید ز کلک خشک طبعم همچو نیسکر شکر آید	غمنا خاطر از چین بپسنا بر نمی خیزد براه عشق اگر جاری مراد دامن آید
چنان کریم بدر دل که خون از چشم آید	
به سچای عقل خود ستار اغب چرا نامم ویا آن که از نقد هوس من بپشیم	برق آه سزد این خرد بپنمغ سوز نامم نمی آید بکار صاب او راق پریش نامم
مگر آن خنده دوار در روزی بکار آید	

دل فی المقطعات الترتیبی

دما دم مو سیم کل او دور ک کل و عالمه
سر و صد صد آمد له بسوز اوله برده

مکدر اوله روح اسامی روح دل سراده
محل حال و احوال سر از دره در کوه کلک

صی

دل

کرت موج حکم خیر فی همیشه رو پوش
کرت ابجره تولد و حدت اولوسه مد پیش

عشقله جوثر کلوب و سلم و حدت ناگاه
چونکه کرتیدر سیر لاطم بهوش

صی

دل

کرت زروا کم اوله درد سز آدم
بر اوله عیش خوش انعامه عالم

پیمان سر شرمی و حدت کین دل
مغذور ایدر کشتمش ابله بله باری

صی

<p>اصف عفتک دماغین ایلویب محنتل هوا دیوفنس المش الذن حاتم تیخنی</p>	<p>تخت برابردن هوس ایش کون ایسجان شمدی موره مخسه اولمش سلمان</p>
<p>دل</p>	
<p>ایت طوفان حوادث عالمی کی خراب مردم چشم کریم اولر سپهر و زلحد</p>	<p>ذکر خیر لیلیه محمدان سرا معمودر شیرانچو ددن چون خمسی پرنورد</p>
<p>دل</p>	
<p>پر توکلن جذبر اولان حسنی داد ریزاکه دکلد خط سر لوحه منافی</p>	<p>بر شاهدی برشاید ایدر وحدت عشقه اوراق مظاہرده اولان کثر مشقه</p>
<p>دل</p>	
<p>اسبانی ترتیب ایدیک حسن خرد سوز انده اولان کشته ایتون نظری</p>	<p>مجموعه توحید و دود ایلدی باری کورسون نیجات سنده اولور وحدت باری</p>
<p>دل</p>	
<p>ظالم برکته حال نشدر ادا باره ده اولسون وار شیخ و تاب غمدن</p>	<p>نخت زاری برده و شش کور سون مار سر ماده بیکری کونش کور سون</p>
<p>دل</p>	

ص

ص

هر کشتی بر در لوزنجیر بلا چسبم کند در
لا ابا لیدر دیمک جاز نمیدر هیچ بر دل

بوزده عاقل عدا این کندین عجب دیوانه
بویله سولطنت بر قوی افشا

دل

حلقک اموالن اولوب صکره تسلی و تبریک
کوسفندلک ایدوب قطع عروفتک

فلس مایه بی صویوب ریغده بشنک کیده
بجاعتندن ادفروب صکره ششمرک کیده

ص

وله

غرفاب یم درد و بلا الم سدن اخی دل
بر جو کچه جان کوزلریکه کرچه کوز نمز

از آذ کوزک قطره لرنک اعلمدن سیل
بر طاع اولور لیک دم درده بر میل

ص

وله

دل بسته آوازه زنجیر صفت باز
پروایه صفت کردش پهوده ز ممکن

پسچاند لپیک زن حکم خدا باز
بر سوخته شمع شبستان رضای باز

وله

سغله پرورد فلک چشمی زمین استنده
اشیر و جلاد فلک دن لغزش اولمه

قده کیم بر سادده دل و اراکالین او
یتغی غایتد چنیانده امین او

ص

وله

<p>نه صوفیه صفای قلب شیخ و کرامت و شمار بوعلیه صانعکم بیمار صحت و</p>	<p>بولنه نکتیه و سیر ایچره و بر مرد صد قنکار طپیک زهر مار اولشن بله تر یافاتی</p>
<p>ول</p>	
<p>سعی او قدم الیه ایدل معصده نصایک افت و خیزک هب صفادر سایدوبایه</p>	<p>سپهر اجبت و جواول مطلب علایه کن عزم کوی یار ایدیک نشه فردایه کن</p>
<p>ول</p>	
<p>بر نفس و جان نفس در شهوار بول واردات جانقرانی منکلف وار بول</p>	<p>کل کوکل دم بسته غواص محیطیرت اول دوش مقام وحدت تسلیم کردن بند کن</p>
<p>ول فی المقطعات الفارسیه</p>	
<p>کر غرضی هست نباشد غمنا جد خود است این ز جهاد خدا</p>	<p>الکده غراخوانی و جونی حبنا رونبر عادل غرض آوده وای</p>
<p>ول</p>	
<p>اسباب این مراد فرام نیامده است بر شرط کون و عرصه عالم سیامده است</p>	<p>اسود کی مجوی که کس را بزیر چرخ از موج غم نجات کسی راست کوهنوز</p>
<p>ول</p>	

<p>پش حق سبده مناقق بوست در نفاق اکتع دشمن بدست</p>	<p>بدترین مردمی بود خیزنا هر دور ویش پید شود ز آتش</p>
وله	
<p>خاموش نشین مجرم اسرار زمان با یکچند درین بحر تو هم پاکد مان با</p>	<p>در حق سر بسته کد ارنده کس را شد محزون کوه صد پاکد مان</p>
وله	
<p>بازره تزل کن و خورشید مکان با زنهار که با هم که کرانت کران با</p>	<p>از راه تو اضع بفلک افت سیجا سر رشته میزان عدالت ده از دست</p>
وله	
<p>همه پیکانکانشن مایر کرد مد درود یوار بر روی حشا کرد مد</p>	<p>چو دولت خواهد آمد بسند را چو بر کرد در زمان نیکنجستی</p>
وله	
<p>زمانه درستم آخر آزان اکلند کلور برید و یکی راز خانمان اکلند</p>	<p>مخالفتان تو را هر یکی بنوع ذکر یکی بر روی را فلک بنجر مخته</p>
وله	

شود از خون خناسپک شمشیر طغز	گشت آن روز که مشاطه تا شمشیر طغز
نای ز زمین بر خصم بصد های ما	آمد آنوقت که در معرکه کریان کرد د
وله	
کار فرامی مرا از غیبت همکارده	کار نابی کار فرما پیش بر دین گشت
این پریشان سیر را در زخم و حدت باره	هر سر سوی حواس من بر اهی میرود
وله	
درین نشیمن جرمان که موطن خطر است	اگر ز تخم حوادث مصیبتی برسد
که فوت اجر مصیبت مصیبت دگر است	مکن بدست جرع خرده صبوری چاک
وله	
که بدست من انیقدر باشد	نقد جانم که هست پیش کشم
کار من بنده ما حاضر باشد	بنود لایق نثار تو لیک
وله	
فرزند نایک جای نشین بر شود	دل چون مطیع گشت چراغ نظر شود
خون میخورد پدر که پسر بی هوش شود	نخلیکه بر نژاد شود باغبان نخل
وله	

<p>الهی از کند خود پرستم بر بانی ده ز برستی نطفه منت دایم بر دستار</p>	<p>مرا با خوشترین آشنایان آشنائی ده مرا بفضی سرکش قدرت فرمان وائی ده</p>
وله	
<p>یارب چه مومست که ناکر کسان شنید سبزی فروش زر کرد لال و جل فروشن</p>	<p>بدر و یگان همه به کل خان شنید شمه بند و صف شکن این جهان شنید</p>
وله	
<p>ز خلق خوب و ز خوی کریم و خوش خوئی دل ز شومی خوی درشت و پرجمعی</p>	<p>عجب نباشد اگر خصم آشنا کردد بسا بود که پدر از پسر جدا کردد</p>
وله	
<p>بفر رفتن و این پسر دسامانی ما کوه فریاد بر آرد پیله اهوراند</p>	<p>بهر جمعیت دلهاست پریشانی ما در شکار ارشونود نوبت سلطانی ما</p>
وله	
<p>دل از بهستی خود کز سفر توانی کرد هزار بار کند که حسیب عرض جمال</p>	<p>بجوی محرم و محبت کند تو توانی کرد ز عاشقی تو اگر بکنظ سفر توانی کرد</p>
وله	

دوست مضمرا که در نعمت زند	لاف یاری و برادر خواندگی
دوست از ازان که باشد با تو یار	در بلا و محنت و در ماندگی
وله	
درون پرده عصمت که تیکه گاه من است	مسافران هوارا گذر بد شواریست
همیشه باد سرزن بر من غمغمه	که تا رو بودوی از عصمت و نکو کاریست
وله	
عالم گفته ز بس کرد بصد رنگ نوی	پیشه بوقلمونست زمین گروی
نسبت می کشی و زهد بهم گشت دست	ز اهد صومعه را دختر ز گفت ابوی
وله	
در عهد نامرادی باز مره خویش	بشها سیر بوده ام در روزهای خیر
اکنون که استقامت ایام دوست	بر طبع تو ثقیلم و در چشم تو حقیر
وله	
دقایق سخن او خفیت بر چو سها	ولیک گشته چو خورشید در جهان مشهور
صیر کلکش در کشف معضلات چنانکه	نواهی غمخوار داد ادای زبور
وله	

بدین لطافت خوبی کسی سیار اید	بجگه های عمارت عروس مغارا
بجگه هنر از فضلان دهر کسی	بزرده است چنین نوع و سر عمارا

وله فی المقطعات العربی

لعل الذی نجمن الجب یوسف	و فرج عن ایوب اذ مسه الصخر
وانقذ ابراهیم من نار قوم	وصبر موسیٰ صین فارقه الخضر
یمن علی ضعفی ویرحم فاستی	فقد ضاقت الاحوال انقطع الصبر

وله

فالجحیر بحر علی ما کان مدم	ان الاحداث امواج وانهار
لا تخجبتك اشكال تشا کلها	عمن تشکل قنیا فی استار

وله

الملک له من یطعم نبل عینی	یردهه قسرا و یملک منه الدکا
لو کان لی اول غیر می قدر استه	فوق التراب لکان الاثر شکر

وله

انحی خل حسی زدی باطل	وکن بالحقائق فی حیز
فما الدار دار مقام لنا	ولا المر فی الارض بالمعجز

ياض هذا المذا على	اقل من الكلم الموحس
وهل نحن الآخوط وتسعن	على نقطه وقع مستوفز
محيط العوالم اوسلى بنا	فما ذلراحم في المرکز
وله	
يا من تقصر شكرى عن اديته	وكل كل لسان عن معانيه
وجوده لم يزل فرد بلا سبب	علا على الخلق دانيه وقاصيه
لا تحس بطيغه لا عون يدركه	لا حصر كحجه لا قطر كحويه
جلال ازتى لا زال له	ولمك دائم لا شئى يفتنيه
وله	
ارسل النمل من جنس لصوص وداؤ	سليمان نصف رطل جرادؤ
فانما ذاك منتهى جدى	والهدايا بعد من بهدى
وله	
ليس النعيم ولا الشقا بدائم	لا بد للقبال من اديار
سلم الى الاقدار من كتر رح	ما يزه الدنيا بدار وقرار
وله	

فقط بنفسا بفعل القضا	اذا جرى القضا عليك خطبا
فان الله لفعيل ما يشاء	وعذبا لله عند نزول شره
وله	
توجبت الآمال من كل جانب	اذا كان جد المر في الامر معطلا
عليه وعميته وجه المطالب	اذا ادبرت دنياه عنه تقدرت
وله	
ويسوغ في اذن الاديب لانه	لك في المحافل منطق شفي بجوي
وكانما آذنا اصداف	فكان لفظك لو لو يتخسل
وله	
فحن لها ارض وانتم سماها	لقد كتبت الدنيا على ام رسها
قليل على هذا المحال بقاها	فلا تفرحوا بانحطتها فانه
وله	
حتى من التمع فيما ناب لبصر	قد حرم المر نص من اقراره
كما يؤيد ازر العوسن بالوتر	ويرزق النضر من لا يناسبه
وله	

ادعاً عظماً عظيماً رجع اليشع لخصيما	والمرء بالاقبال يبلغ و فاذا انقضى اقتباله
وله	
يوما وان كنت من اهل المنون ولا ترى نفسها الا بمرآت	شا ورسواك اذا ما بتك نابت فالعين تظن منها ما دنا وناسك
وله	
ثم مالوا وانصفوا حاروا يتجولم يحسنوا للاعتذار	عرضوا ثم عرضوا و استمالوا لا تمهم على الجحى فلو لم
وله	
كالريح يرجع صفا من بعد ما كان شيباً	وهو الزمان اذ انبا سلب الذي اعطى
وله	
يد المنون بل العجيب بقاء فليسكن طرعتهم ابنا	لا تعجب من العجيب فناء من طراح في سبل الرداء
وله	
لكل شئى شارة وشارة	لم تعينى مثله كاست

مبيع في الكتب وفي غيرها
بدايعا انشاء انشاء

وله

ان لي في الهوى لسانا كئوبيا
و نوادا يخفي حريق جواه
عزاني اخاف دمع عليه
سره لغشي الذي ستره

وله

احذر عدوك مرة
فربما انقلب الصديق
واحذر صدقك الف مرة
فكان اعرف بالمضرة

وله

رعى الله ليلات تقضت بعبر
فما قلت اية بعد ما لم
نضارا واجباها الحيا وسقاها
من الناس الا قال قلبي انا

وله

خذى صفوا او تيت و عثميه
وان سؤف المقدار فانظريه
وان يبل الايام بوسعيته
فلا تنكري ما استبدلت خوته

وله

اياك والاربعاء في سبب
يخون كيفك حين تحذر

ص

ص

لا بد من جمعة يعيش بها	المرو والأغيشه كيدز
------------------------	---------------------

وله

ونوع على معاصي فحزرتها	ونفقت عن اخلاقي الاقداً
فلربما انتفع الفتي بعدد	واسم اجيانا يكون دواً

وله

فرفعت ذكرى بعد طول خموله	فكانت علم عليه ناره
وكفيتني من الرجال ولم تزل	من الرجال تعافوا الاحرا

وله

ولرب ليل في الهموم كدمل	كابدته حتى طفرت بفجره
ولقد تراءى الحادثات على لفتي	وترذل حتى لا يحول لصبكره

وله

واذا الكريم بنت به اياه	لم يتعش الا بعون كريم
فاعن على الخطب العظيم فنا	يرجى العظيم لدفع كل عظيم

وله

ورد البشير بما اقر الالامنا	وشفى النفوس فلن عنايت لمنا
-----------------------------	----------------------------

ص

ص

ص

وتقاسم الناس المشركين
فتما فكان اجلهم فتما انا

وله

اليوم اسفروا الملك مستبها
اليوم ردت على الدنيا بشا
واقبلت بسيرة السعد بشرا
وارضى الملك والاسلام لله

وله

وسم النفوس قصارى من هموم
ومصير ذى الاطل الطويل وان
وسرور انبار الزمان عنوم
اقصى المنى حقف عليه يحوم

وله

اذالم يكن المرء في دولة
وماذاك عن بغض لها غيراته
انصب ولا حظ منى زوا
يرجى سواها فهو يهوى اشها

وله

وما اصحت الامثل من
ففى شركى لداؤدوسى
تاكل فهو موجود فقيد
وفى قلعى له الم شديد

وله

فانصبر على غيظ الحسود فاره
رمى حشاه بالعذاب الخلد

او ما رأيت النار تأكل لظنها	حتى تعود إلى الرماد بجا
وله	
تبقى الأناج من بجا	وفازوا درك ما قدر جا
ومن يتق الله يجعل له	كما قال من امره مخبر جا
وله	
أهون بصرف الدهر لك	صد إذا فادمتهم الكبر
واشرح له صدر ولا جزعا	بدي لما يأتي ولا بطرا
وله	
الانما الدنيا عصارية	إذا خضر منها جانب جف بجا
وما هذه الايام الا فجالع	وما العيش واللذات امضا
وله	
عليك بالصدق ولو انه	احركك الصدق بار الوعد
وابغى رضى الله فابغى الوعد	من اسخط المولى وارضى لعبيد
وله	
سيتوجب العفو القوي اذا عجزت	باجاه وانتهى عما اقرت

لِقَوْلِهِ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
انْ يَتُوبُوا غُفْرَانًا

وله

وَفِي اللَّيَالِي فِي أَيَّامٍ تَحْتَسِبُ
يُرْزَأُ مِنْهَا ذَوِي الْأَلْبَابِ الْبُنَى
وَمَنْ تَعَاظَرَهُ أَيَّامٌ تَبَدَّلَهُ
بِالْبَحَارِ جَارِ أَوْ بِالْأَصْحَابِ الْبُهْنَى

وله

بَادِرُضْتِكَ الرِّبَانِ وَلَا
تَبْتِثْ فَإِنَّ الْفَوْتَ فِي اللَّبْتِ
انْ الْحَوَادِثُ مِنْ أَسْحَابِ اللَّيَالِي
وَهِيَ سُرْعَةُ الْحَوَادِثِ

وله

تَعْتَمُّ سَكُونُ الْحَوَادِثِ نَهْتَا
وَأَنْ سَكُنْتَ عَمَّا قَرِيبَ تَحْرُكُ
وَبَادِرُ أَيَّامٍ سَلَامَةً نَهْتَا
رَهْمُونَ وَبَلِّغْ لِلرَّهْمِ عَجْدَكَ تَكْرُكُ

وله

وَإِخْوَانٌ وَتَعْتَمُّ بِهِمْ فَاحِجِي
أَذَاهُمْ لِعَيْرِي نِي كُلِّ صِينِ
وَأَمَّا انْ أَسَاتُ الظَّنِّ كَقَوْلَا
فِي عَجَابِهِ مِنْ طَنْ لِقَيْسِي

وله

وَقَدِ كُنْتَ أَرْجُوا مِنْكُمْ خَيْرًا جَهْرًا
عَلَى صِينِ خُذْلَانِ الْبَيْمِ شِمَالِيهَا

فان انتم لم تحفظوا المودتى	زمانا فكونوا لا عليها ولا لها
وله	
ان احسود وان اراك تودد	منه اضر من العدو احقاد
ولربما رضى العدو اذا راسك	منك كحبيب فضا غير معاد
وله	
لا تحقرن الراى فهو موافق	حكم الصواب اذا اتى من ناقص
فالدرو هو اجل شئ يقضى	ما حظ قمت به من الغايص
وله	
جامل اخاك اذا استربت ^{بفعل}	والنظر عقب الزمان يعاود
وان استمر به الفساد فخله	فالعصو لقطع للفساد الزاد
وله	
وقد وجدوا شون مع قانقوا	بضايغ زور بالهن دوام
وبعض كلام القائلين تزيد	وبعض قبول السامعين اثم
وله	
رمانى الدهر بالاراحى	فوادى فى غشا من بنال

فصرت اذا اصابتني سهام
كثرت النصال على التفضل

وله

لست ادري اذا اقول لاني
والفتى ان اراد نفع حيسه
اتبني من عريض حاكك نفعاً
فهو يدري من امره كيف يسعى

وله

ان الزمان على اختلاف اموره
فانعاسل الخيزران لفسنه
ما زال يخلط حسنه بسوره
صبر اعليه في جميع اموره

وله

لما ريت الناس همز فتنه
وتسبوا شيعا فكل جزيرة
عما رتوق دارها فتسعدوا
فيها امير المؤمنين ومنبره

وله

وللزنبر والبازي جمعاً
ولاكن بين الصيطا دبازي
لدى الطيران اجنح وخفق
وما يصطاده الزنوروق

وله

عوايد برك المشكور عذبي
مبارجه من لغمي رهين

بدأت به فارجو منك عموماً	وانت بما أملكه صنيعة
وله	
لا تأس للمال ان غالته غائلة	ففي حيايتك من فقد الله صحو
اذ انت جوهرنا الاعلى وما	يداك من تاليد او طرف عر
وله	
اذ انسى الناس اخذتهم	وخان المودة حو انهم
فقدى لخواص الغائبين	صحائف ذكرك عنونها
وله	
ان كان نفسك قد نكك كاذباً	دوام نغمي فلا تغربا لكذب
او خيبك لدى الباساء حرج	يدل منها فكلذبها ولا تخب
وله	
لغارة اكثر من تلقاك اوزاراً	فلا تبالى اصده وحمك اوزاراً
لهم لذيك اذ جاهدك اوطاراً	فان قصوها تحو حمك اوطاراً
وله	
فلو قلبت جميع الناس قاطبة	وسرت في الارض اوساطاً واطرافاً

لم تلق فيها صدقاً صادقاً ابداً	ولا احابذاً لانصافاً اصلاً
وله	
رايتك تحويني بمبسم منته	كأنك قد اصبحت علتك لوني
وتلويني الحق الذي انا احمله	وتخرج في امري على كل لوني
وله	
يبنى على افكره اعماله	وذاك في التحقيق اعنى له
فيقضى الرحمن افعى له	يريد في ذا الخلق افعاله
وله	
يا ذا الذي ركب الفساد عجزه	اني اسود اذا ركبت فسادا
اضللت راكب عامه اوتسا	من ذا الذي ركب الفساد افسادا
وله	
اذا رايت امرئ في حال عسرة	مصافيا لك بافي وده جنس
فلا تنسى له ان يستفد عنى	فانه باثقال الحال ينقل
وله	
وامر ما لا قب من الم الهوى	قرب يحجب وما اليه وصول

ص

كالحرس

كالعيس في الابداء ثقله الضما	والما فوق ظهوره محمول
وله	
وقد يفيد المراد بعد الصلاح	فساد الامكن و الشرعي
كما السعد يقبل طبع النجوس	اذا كان في موضع غير معد
وله	
اوشت حواشده حواظ كره	فأبت من الزهر اللانيق غرا
اللبسها اخلاقه الغرافحة	كواكبها تجلو علينا كواكبها
وله	
فهمت لغازك يا مددسي	فهمت ولا عجب ان اهبما
وذاك لاني تأملت منها	درا ينظما وبرا عطينما
وله	
لست اسكو هو ان يا من هو	كل يوم يرو عن خطب
مر ما مر بي لاجلك حلوا	وعذابي في مثل حيك عدا
وله	
اذالم نفي قول النصيح قبول	فان معارض الكلام فضول

اقلا خلا في فهو ممن يسونه	وليس لمن يهوى الخلاق حليل
وله	
فدع عنك التوسط فالمعالي	ليفوز بهن من طلب المنبعا
والا فالزهد فهو حيسر	من الملك الذي يعني سر
وله	
فدع البطاع وما يوقعتا	فالبطع ان قاهره نعمت
والنار ان صوتها نصعت	والماء ان صعده تحدر
وله	
لئن ثقلت من دار الى دار	وضرت بعد ثوار من سفار
فالحجر غرير ينفس حيث ثوى	والشمس فكل روج ذابوا
وله	
صحبت نبي التظويلا وذا قتم	وكلني فبهم فني التجارب
قلوب كما مثال الحلا ميرة قوف	ونشر كسر الزيد في سنن محجوب
وله	
لو كنت اجمل ما علمت لسرني	جلى كما قدس اني ما اعلم

ص

كالنصو

حس الهزل لانه تير نم	كالصعور تع في الرياض و هنا
ول	
قلم البليغ بغيب خط مغزل	لا تطلبن بغيب خط حاجه
هذال درج و هذال اعزل	سكن السما كان السما اكلها
ول	
والدهر ذو قوه و لطش	ارعشني الدهر امي عرش
واليوم اعشى و لت امشي	قد كنت امشي و لت اعشى
ول	
ترى عيبه حنا و ترضاه شبرا	اذ ا كنت مرنا حالي الراح
بما قلت ابلأ للكوس و مرجا	فضبر اعلى خبير الخمار و شبرا
ول	
فليس له من سواه نصير	اذ اخذل المرء من بغيبه
لسان طويل و باع قصير	و شتر سلاح تحامي به
ول	
وا حلى ما في النفوس كذوبها	اعل لغيبى بالاما في ضلله

متى ان يكن كذبا فقد طاب كذبها	وان صدقت يوما تضاع عليها
وله	
ان تارك الجهد عميت	فهي تبقى وتنفذ الاعمارا
لا اريد الا ان اربعدك بقتي	انت تبقى وتحلف الاثارا
وله	
هو الدهر لم يتبع على صروفه	ولم يأت شيئا لم اكن تحسيدا
فما راغني المكره اذ هو عاد	لدي ولكن راع متبلي تعجدا
وله	
اذ كنت في حاجة سلا	وانت بها كلف معضم
فارس حكيم فسلنا توصه	وذاك الحكيم هو الدرسم
وله	
ذكر وافر دطر يقينا	واستشعر وامنه الحذر
قلت اركبوه على الذي	فيه وان عظم الخطر
وله	
عجت عليه حين سا صنيعة	واكبت اني لا اعول عليه

ص

ص

فما خبرت الناس خبر مجرب	ولم اريها منه عدت اليه
وله	
وقد مضى الناس فانظروا الذي صنعوا	ولا تكن لرسوم الناس من الناس
واجعل طيبك ذاقا وجعل انيك ذاقا	واخطب الى الناس ودا الناس
وله	
لا اشتكى رضى هذا فاطلمه	وانما اشتكى من اهل الزمان
قد كان لي كرضير فافتقرت له	انفاقه في مداراتي لهم وبنى
وله	
وما تشي من الاشياء مضمي	على المهجات من ابي سيد
وما يطش الشدي معيد عز	ادالم يمضه الراي السيد
وله	
وما غلب الايام مثل مجرب	اذا غلبت غايه غلب البصر
فلا تشك احدث الزمان فاستغنى	اراه بمن شيك حوادره مغرا
وله	
وليس القادي للخطوب ضرة	وللطرف لنفس مرة وهو محبوب

ولا وقفى للحايات نبدا	وكيف اتساع الخطو لغندكرو
وله	
ليعدو عليك جبال يوم يمتهم	صارو فرايس من الناس و الطغفر
تغضى الى ان يقال البحر الز	ذلا وتبصر حتى لات مصطر
وله	
اتانى وللاخبار تم وصحة	ناخبر مر اصم و اسمعا
فان كان حقا ما يقال فقد هو	بحوم المعالى و نقضى العزرا
وله	
فلو كان لى حكم مطاع حنيه	فارغم اعداى و اكتب حدى
وان لم يكن لى فى الولاية بطة	يطول بهاباعى و تسطو بهابيد
وله	
ان الولاية لاندوم لوجسد	ان كنت تكذبا فابن الاول
فانغرس من الفضل كجمل غراب	فاذا غزلت فانها لاتعل
وله	
ولا تبالى بصرف الدهر كرفى	فانما الله سر غول ان الولا

كلامها مضى سهل طلقه فاني	يوم سرور و يوم بعده رنج
وله	
لعمير بلو ان مستمع اعلى الا اليب و علمه لم ينفع	نضح الزمان لنا و نادى معلنا لطفت موا عظ فلم شعر بها
وله	
بلا حرم ولا معنى فملا احسنوا الطننا	انا س اعرضوا عتنا اساروا طنننا
وله	
من الزمان رمانى الدهر بالغير بدلت بعد صفا العين بالكد	اذا اقول مضى كنت اخذ نحسبى الله في كل الامور
وله	
ويوشك ان يكون له ضام يكون وقونها حسن و هام	ارى ضل الرماد و ميض حمر فان تطفها عفت لاه قوم
وله	
ونعش طرفا بالرحب كلاً	هذ الزمان ريف البكار على

يرثوا لك بطرف جانك	ليسان ذنب من جرائد خلا
وله	
من جاد بالمال ان قاطبة	اليه والمال للان فانا
من كان للغير مستاعا فليس له	على الحقيقة اخوان حلالان
وله	
واذا نخطوب بضائقتنا رجا	او سعتا رأيا وقولا فصيلا
لم تعضل الاحداث الا طقت	منهن غيرك المنزه مفصلا
وله	
وامي باب يرتجي فتحه ٥	وما قرعناه بايدينا
ما قصر السعي ولا كنتا	مقاد جائرة فينا
وله	
افيت نظر العمى في حكم	ظنت انكم انكم اهل
وعدت افيته بجاءكم	فضاع عسرى فيكم كلة
وله	
ابن الذي به الالاف تتبعها	كرايم الخيل ممن به الابل

لومثل الجود سرخا قال فلامم	لانا قه لي في هذا ولا حسلي
وله	
كسبت اليك استهدى وصالا	فعللني بوعدا بجواب
الاليت الجواب يكون خيرا	فثيفي ما احاط من الجوابي
وله	
احب الصايحين لست منهم	لعلني قد انال بحسب شفاعه
واكره من بضاعته المعاصم	وان كنا سؤوا في البضاعة
وله	
لم تن صاف ولا مصاف ولا معين	وفي التساوي يد المشاي فلا يسر ولا يثمن
وله	
نقصت من كل فضل فقه تكاملت نقصا	لو ان للجل شخصا كنت للجل شخصا
وله	
فقر لم يزل اليها فقرا	كل مبدى بلاغت ومعيد
بيان شاف ولفظ مصيب	وخصار كاف ومعنى سيد
وله	

ان البطاوة لكسل احلامه اقامن عسل
ان لم تصفى فضل عن كل نخل كسل

وله

سامخ مالي كل من جارتا لبا
فاما كريم صنت الممال عرضه
واجعله وقفا على القرض والقرض
واما ليم صنت عن لوده عرضي

وله

لا تلتبس من مساوي الناس متروا
والشر محاسن بافهم اذا ذكروا
فينتاك الله امرأ من ساويكا
ولا تعب احد اعيسا بما فيكا

وله

كحل ذلة الاخوان عنهم
ومن بغى الصديق بغير ذنب
اذا دلوا وانت بهم فوق
سيتقى الدهر ليس له صديق

وله

لست ادري ما اذا اقول لكن
والفني ان اراد نفع حنيه
اتبغ من عريض جاك نفعا
فهو يدري من امره كيف يعي

وله

بك عيني عذاة الين معا
واخرى بالبا تجل علينا

فما جبت التي نخلت علينا	بان غمضتها يوم لبعثنا
وله	
ان قوما يطون في حب اهلنا	لا يكادون يفقهون حديثنا
سمعوا وصفها ولا موابها	اخذوا طيبا وردو خبيثا
وله	
ايا فاعل الشرة لا تعد	ويا فاعل الخير عدم عند
فما سد عبد بغيبه التقي	ومن لم يمد بالتي لم يسد
وله	
ان الهلال اذا رايت نموة	التيت بدر امند في المعان
في المهد ينطق عن نجاة حده	اثر النجاة ساطع البرهان
وله	
لا تمدحن ابن عباد وان مطلبت	كفاه باجود حتى ينجس الدنيا
وانما خطرات من وساوسه	يعطى ويمسح بالجنس والكرام
وله	
صحك الى الابطال به يوم عجم	وليسف حد حين ليطو ورونق

كذلك عمر المأ يروى فيك

حيوة وموت واحدتها بما

وله

بنصرة بهيمة عطف المحارم
تشقق كرها قلوب الضعفاء

فها دكاشا الصديق مؤيد
وساعده الاقدار في كل صولة

وله

فانجرت بالياس معاد ارجا
جميع امانى سعيها بالوفا

تعلمت منه اللبالي عذرا
فلو فابا لوعده يوم العترة

وله

لو كان طلق المحيا يمطر النيبا
واللث لولم لصيد والحجر لو غدا

وكان يحليك صوب الغيث سكبيا
والدهر لو لم يخين والشمس لو نطقت

وله في الرباع العروى

هذا حرم بغير عنك الله
جبريل وميكال صبا حوا

يا من ظلم النفس اخطا ودا
هذا حرم مقدس بخذنه

ص

وله في الرباعيات التركي

یارب نه ایسزند و تاج اوله	منصوبه و تله بکلاج اوله
یارب نبی محتاجه محتاج امه	محتاج ایم سخن کا محتاج اوله
سولیمه نیم درد در و نم میه	شاید ایدره سن کوش ایدر بک سینه
تقریره زبانم نیه طاقت کتور	برین سلورم چکده تکلمه برآته
احوال پریشانه حق ناظر در	جرم وار ایسه توبه دخی حاضر در
بن نفسه ایوب توبه سنگت اید	استی درست املکا اول قادی
وله فی الرباعیات الفارسی	
یارب چه خوشب پدما خندین	بی واسطه چشم جهان زدین
بنشین سفر کن که بغایت خوبست	بی منت پا کرد جهان کردین
وله	
این چرخ جفا پیشه محنت بنیاد	هرگز گره بسته کسرا نشاد
هر جا که دلی دید که داغی دارد	داغ دگرش بر سر آن داغ نهاد

وله

باد دشمن با چو دست سبب است	باد دست نشایم ذکر با بشت
پر سیزان غسل که باز بهر است	بگریزان مکس که با ما بشت

وله

در دو غم بنده بس زاری دارد	عیش و طرب تو سر فراری دارد
بر هر دو مکن تکیه که دوران فلک	در پرده حسرت از کوزه باری دارد

وله

ای روح تو بجز ز اسرار نقوس	مائی سخن از اسطو و بطمیوس
از آنکه اجل معده او فاسد کرد	مصلح نبود جو ارشون جالکینوس

وله

ذات تو کجا و صد ادراک کجا	که تو کجا دل به سناک کجا
به مات کجا تو کجا ما به مات	خوشید کجا و ذره خاک کجا

وله

هر روز کند چرخ فلک پیداد	هر خطه رهین غم کند ازاد
این شاه ملک خوش عرویدت	هر روز در آغوشش کشد امداد

چیزی که نپرسند تو از پیش گو یعنی چو دوشنبوی کی پیش گو	کم گوی و بجز نصلحی غیش گو کوش تو دوداد و زبان تو کی
وله	
امر و چرخین فراق عالم سوزی از روزهی نوید این روزی	دیرو چنان حال جان افزوی افسوس که در دست غم آیم
وله	
وز عین کمال نوره دیده شود هر جا که کند مقام کندیده شود	هر کس که سفر کند پسندیده شود پاکیزه تر از آب نباشد چیزی
وله	
دشوار چگون ابر دلم آسان میکن ان که ز کرم تومی سندان میکن	افعال بدم خلق پنهان میکن امروز خوشم بدار و فردا با من
وله	
از خویش اگر رود چو بیمار شود اید محیط و حنط پر کار شود	طالب که وصال را طلب کار شود کرنقطه سویی از ره مائل کرد
وله	

در دهم کسکه ارجمندی دارد	عیش کن ارچه خود پند می دارد
از بس کردی فزاده ایجا درین	هر کس معیت خود بلندی دارد

وله

رخسار نمود سپه پای همرا	زد زخم بر تکان سپاهی همرا
آمدت و بدور مجلس بگزیست	می داد بگردش نگاه می همرا

وله

راهی بنما که ره نماند می نیت	صد راه بهیچ ره گذر کرد می نیت
با درد تو بهیچ نسیب نیت و	نی نیت من درد تو کم در می نیت

وله

این ناله که از آتش خوردن است	وین گریه که از سینه غم خوردن است
مرغیت که آتش از هوا میگیرد	مستیت که از خار جویدی ناست

وله

از بند غرور میکشایم خود را	آن طور که هستی نمایم خود را
عمری بر عونت صفت خود کردم	چندی بشکست می ستایم خود را

وله

نی کین مغان بزوق و بزین ملک یک و بد این حسان آید بیک	نی دوزمان بکام و نیر فلک حاش که چشیدیم و نکو بخیدیم
وله	
کی زین عنسم و درو یا بلم ازادی کی پس دوره من کی سرد شادی کی	کی ملک دلم پذیرد آبادی کی کفتی انکار کا بزرین دوره کی
وله	
از هر سر سر جو چشمه زهر انگرزد کز شکند این شیشه میش میرزد	کز ستمک ملامت بدلم نگیرد ریزد می ازین شیشه که بشکست و
وله	
در کوی شهادت آر میزند همه با آنکه سپاه او شهیدند همه	آنان که عنسم تو بر کزیدند همه در معرکه دو کون فتح آرزین است
وله	
دی پای طلب کوه و فرست در آن فرست کم و عمر کوه و کار در آن	ای شوق تو چون حسرت دیدار آن توفیق تنگ ناید چا ادا کند
وله	

بر صبح چو گل شکفته ز خوشتر کردم چون شام شود باز پیشان و دل	کرد در لهای مشوش کردم در ضرب خورشید افتم و آتش کردم
---	--

وله

ای بر تو نثار از لب گوهر گش جانست که کردیده تو را ایند گوهر گش	کوش تو بری نه استماع سخنش باید بر آوردن و آتش زدنش
---	---

وله

از عشق متاع غیبی جوید روح انجا که محیط عشق طوفان خیز است	زان می شکند ضراحی تو بید وضوح کهواره اطفال بود گشتی تو ح
---	---

وله

از شور هوای مهوس موج کنا نه ساحل فوز و نه تجر بلک	شد گشتی می رادل خود کرده پنا ای شرطه تو نیست کجائی مانه
--	--

وله

افاده نجا کم از سیه زونی خوش پنجد شدم از شرم و غم کرده	سرمای بجز آه ندارم در پیش پیکار رسید کار چپا شد زین
---	--

وله

وله فی المسع الکرمی

خاله خلد برینک قلبی بیتا لبس	بر نفس ال وجر رضوان ضامنک
بر که را غبائده بر منج صدق و	پش ازین دلخواه دلاری نذر دمس
کیف نیلومن زر عثم ارض مرصاه صنی	من رضا کم بل بجده حاصله عندا

وله فی الفسردیات الکرکی

قیادم داغ سیند شوره دن کتیر بول اچدم	بوده کشت تکان اء عشقه بر طریق اولون
--------------------------------------	-------------------------------------

وله

دل مجروح زخم تازه در سستکیت با	تسلی شماتت کوز احباب دن فریاد
--------------------------------	-------------------------------

وله

ای داغ سیند صدره کچوب کرم کسکی	فان غلمقده مردم دیده منی بصیر
--------------------------------	-------------------------------

وله

زیانه عزم اید رس خاکرام ساید شانا	ز نمکن پای اسپک دن غبارم باشن قالدون
-----------------------------------	--------------------------------------

وله

کمیند صر ادا باره پای دار اوله فر	خیا چیر خنده چقده کدومی استدرج
-----------------------------------	--------------------------------

ص

ص

ص

ص

ص

وله

زبان شیوه منده خنده و کفارشیند
حقار و عدو صال فرار ایله انجاسیند

وله

همیشه آفند اوور سر نوشت حکم
مقتدرات الهی کلور طهور ایدر

وله

عجبا دغدغه جا به دو شون سچاوه
ترک آسایشی سرایه دولتمتی صانوه

وله

بلدی قدرنی حیفا او در نایابک
دست امواج ایله دریا قود و کشتون

وله

نگیله دوراند عقل است که دونسون چرخ
نیچیشیخ دور دیده نونده شاب اولمور کک

ص

وله

بلمله صورت ویره جک بودل زاره
پیک رنگ ویرانده بجزاد نکامک

ص

وله

فالمدی بر جالده کجدی نیچوا دیگر
لمرغم غیری بو عالمده حال استر کول

ص

وله

مطوری

	عزم و سوز تا شرمش آما دل و جان	حکمر بر تیشین زنجیر ایله او یانه بویانه
	وله	
ص	بلدم راز دها نهم میانی سرنی	کرجه اولم ایشله چوق صرف انکار الیم
	وله	
ص	هر بر مغرمی بو جانک مضر اولور	کلبوی غنچه باعث درد نکام اولور
	وله	
ص	مشربخ حرکت قیلدی فلک اتراکه	کتره مالکیت ایرانه ده ایران بولور
	وله	
	صنکر تخت غم بسله کلدن کلدی	قفسه کیردی بلا باشنه دلدن کلدی
	وله	
	هر کیم ایله سه تمسل صدمات دهره	بولور البنده امورنده خدادن بجهره
	وله	
	فلک لطفی مقارن اوله کلک مته	کدر اینیه اقبال اولور زمه
	وله	
	جرم علی اجرام فلک دنده عظیم	ولی ضدال اولم زجر محیطکده جرم

ص

وله

ویرم فقور صبر اولور سمد ه سب	راغب رجای وصلت المم ساند
------------------------------	--------------------------

وله

اول تحبیده کره لطف عنقله	سبک کره نام عاشق نزاری یازار نوزار
--------------------------	------------------------------------

وله

هدهد مهدهدا کره روراه ولادر	مصعدا عللاده هها مطلع اسما ده سجاد
-----------------------------	------------------------------------

ص

وله

همدم اوله صدرد لده سراسما ه	یاده سوده کالعه مدر محواد در سوز
-----------------------------	----------------------------------

ص

وله

صد دلده همدم وار لاله الاله	کالعه مدر محواد لورا ولده اوله سوه
-----------------------------	------------------------------------

ص

وله

کلله نقود فیضینه اولمزدی کف کشتا	ملک حمیده اوله صاحب بنحاصبا
----------------------------------	-----------------------------

وله

یارنق یارنق بوشکرده عمره کیم	روا جگاه فناده کسب کار اند تی
------------------------------	-------------------------------

وله

کرا

کد ایدک نظر کرده اگر چه سابقه	عجب بایکده سنک بر شانه نوبتند
وله	
مرجم در سله بولم التیام لریش دل	حصص صاع کورد کچ دلمر در بان یاسند
وله	
عظم شانند الدانه فر و بایری	علت هملکه نک مبداید رنخ وجود
وله	
مراد ایدنج سبب باد مک کارک	بدشمنی حستجو قلیور اسباب
وله	
جوینده رضا که اوله یاسند مراد	یابنده رضایخون اوله فرادجو
وله	
اولمردل دقیق وقت شناسده	افکار حال عقده افسوس آرزو
وله	
آرزومنده مگر خواب عدم راحت دؤ	بوقه محنت بار بردم در سحاب آرزو
وله	
حل آتیمجک دانا دل عقده سن آل	استاد اوله فر آخر قانون تماشاد

ص

وله

پریشان آمدن دراک و حواصین حرم تعبد	موجر کنیظر در پشت و روی رشت در پتیا
------------------------------------	-------------------------------------

وله

سواد اعظم ملک سویدا ایچره سوداگر	ترازوسن برابر سنج ایضا علا و ادنایه
----------------------------------	-------------------------------------

وله

ص

اولمغه کشتی سگت موجب حرفنا	مهمت استر و در کار کزنگ تبدیلینه
----------------------------	----------------------------------

وله

جمله دن مشکل اولوردی بسته برسد	فقرو فاقه باعث اولمه قشمتک تعلیلینه
--------------------------------	-------------------------------------

وله

زیر زانوی دلچک دامنگ مانده کوه	اولمق استر سگ بوده سیه انذار شکوه
--------------------------------	-----------------------------------

وله

بر که هر آسا اولور سبت و بلند ناره و	رومای طلعتی سدر حسن اقبال وجوه
--------------------------------------	--------------------------------

وله

چشم حیرتده نگاه دون اولم جسر لوله	ایلمر شپس وکی تمیز ممتار خیال
-----------------------------------	-------------------------------

وله

باق کا ہی سمت قفا یہ صاف حق	آئینہ جھبان سکا یوز کو ستر و لے
وله	
بو غصہ و غم جامہ کار ایلدی آخر	بر بولدی غم دل دہ قتل ایلدی آخر
وله	
حسینہ جھارہ بس قرار کو تیر عصبانے	میر آمدی عشاقی سر آئینک نواساز
وله	
عاقبت خیر اور یک ابدی اول ناشاد	غم بچسندہ بول نور جملہ مراد ایل
وله	
جملہ ارباب دل عند ذہ ظاہر بر جھون	عاشق اولوق بو عجز دہرہ لیلی درد
وله	
اوج بول بولوق مقدم کرد باد اولوقد	بر مراد اولوق جھبازہ نامراد اولوقد
وله	
استورامی قافہ قوسونلر نشامی	باز و نجات کر بر ایدر سہ کھانی
وله	
ورادن باق قفا دار دید سگ یوزیز	الوب نظارہ ربابی عصری قفا ایت شیمی

بو کر و فر با ر آئی هوشیدن او صحت	خیالک شمدی قرغه ورنکی و بی کر زیزان
وله	
محل فیض ایدی کهواره کلک هنر سهند	در بغا بیل غنم تحریب مجرای حواس اند
وله	
السوفی دل منه بغیة زنت وجود	دوش فر اغشال و عبار دکلمه
وله	
جدا صورت پذیر حسن انجام ایله دله	فقی چوق مدعای آرزو تصویر و نموده
وله	
دوشدی چشم اعتبار بدن سر شکر عاقبت	برم خاص و صلته چو کله رقیبم کریدر
وله	
رسوم جاهی بلغم حاصل ادب نیا	رموز غیب به محرم بردل آگاه در وارد
وله	
غیا بکن قلیچک صاللدی آه سحر کا آ	که هر توده سی برضه سنغور در سنسر
وله	
بر لذت ایله سیرون اولدیا	بزوزه کداز نعم قوت السنر

ص

ص

ص

ص

ص

ای سبب چرخ بواو لکی صود کل	بیم نذر بو کردش کج دوزنزا
وله	
بزی صنردش افیون عجم ایراث نفاس	میان خواب و پیدایه تریکی صفت سمد
وله	
نقصانه قائم طلب اتمم زوالی	هر بر کمال چونکه اولور موجب زوال
وله	
رقیب قومیدی لیمان وصلته نیش	لدوس مثالی حقوق کشتی امید سفل
وله	
جهانده خلق میکلک ایدر قوناعه سور	بقا محمل اقامت عدم دیار سفر
وله	
اولور و ساسی افزونسته استبای قدر	امور آخسته اهل زینغ نادانک
وله	
اولیدی معدینه صاق ادره ضافی قدر	طویردی نعمت وصله کر سه چشم امید
وله	
که اهل بو شک ربخی استبای قدر	عجبی اته خردمند رشک نادان

حسن نظر را عاشق اندوه کینه با
اغیاره باقد نیک کبی اول دخر نیه باق

وله

زاهد کباره صورت حق درن ظنهور ایدوب
سچاره ساده دلری دائم نمازه چک

وله

کوه بکینسی می رفتارک ایدر زلزله ناک
جلوه قدکی کورد که ممانت ایده مم

وله

کوردی کجمنس ایدیه عشقک دغینه
پروانه دون کیچه دوشه می شمک او جان

وله

ایدر اخبار کتوب بدن اول فاضل ان
وقوعات زمانک حالس تخریر چاه چینی

وله

مرد خدا فرغیت زنگ و بود کل
بوکشنگ هزار آرزو دکل

وله

دوروزه عمر ایل افاده چاه عفر او
چمنده زکسی بن چشم ناسپار بلدیم

وله

نازک مزاج یار اول مر سحر طینه
آهنکران کچیند اولور می نجف امین

کنجی فکرمده کی مضمونی او نو دم ۳	سلک هنرم بردر نیایدن اولدی
وله	
بن اتم آدعا آسن انصاف ایله سلطه	وفامیدانه باق وارمی بیج انجی بند
وله	
کیردی بدیه صورتنه فیه زمانا	اتم کبار رشوت معناه دن فراغ
وله	
نیام دیده دن تیغ کجایی نایجا حکمه	سن اغوشتمده اولد قحی عدد کردنغ بر دلده
وله	
بخلیک حلقه باندن ادم آئی استلا	کشاده اولمیتجه دانا در داغ بر دلده
وله	
الوب نظاره رعبرله تشخیص ایت یودرا	دادم یکدی کرده عکس اید اقبال و ادبا
وله	
پهوده حکمه بوفض تنده ضطراب	ای مرغ روح بال و پرک یومیدر تنک
وله	
فراموش اولدی کرم و سرده عشق دن اولم	حین ساخت دلده براو کلمه ناره نالی

هر دبر ایچون سینه بریاره می اولسون	نتون دل مختزده بیگ پاره می اولسون
وله	
هر اوصورت کوزله خاطره رات ایسه	نظر تقریبی شخص المین دورین ادرک
وله	
دورن مصلحت ایمنی انموزج کلده	یلان کرچک موجه سوزور بر سر کاده سردور
وله	
وارمی طاقتمککه یان کمان ابرورک	حامی بوندن بویدالو بر فرج کاشک بره
وله	
زام حلق و عقد دست اخیاره دیرک	کشاگشده و شر بر سر سری دعوی اقبال
وله	
هر بر خلوص عرض ایدر اتمه التفات	قدری عیانی محک استی سازه چک
وله	
دلای مساعده روزگار اولور معیزه	عجب سفینه دل قور تبلور می اکنیدن
وله	
طولدر رقص خانه لک وفق نیاز	وقتن کوزره دو بطلب اولان خا پش

می

می

بصراعمال آلات ابدیو عنید دورین اولوز	بصیرت دورین اولوق کرک فکر عواید
وله	
عقل اولن کشتی آب اولندن صورت چکنز	اکلین عالمی تحصیلده زحمت چکنز
وله	
اولمز درون میده کردن صدق این	عزتله اولمدی دل صاحب ترفین
وله	
لبزیکاه دست اشل سولیم سکا	اقبال دسر دونی مثل سولیم سکا
وله	
تلی کونه دل نو اکتنا وضعدان اوصاف	نه اشراره سوال خاطر ایلر کنینه شکر
وله	
جهانده وارمدر برینچ قلبه کین اولوز	تجارتی اتمک اتر خوش حضاک انحراف
وله	
بلندیایه ده هر شکل ایلد کشمش	مشال شانه اولور پان پاره گیمکه دو
وله	
فضای آینه در بونده نقش پانه کرز	کلور کیدر او بری خلوت درون نهان

بولور می کوه مقصوده دسترس بر کن	بویگر خطرک خوف ایدن نهنکندن
وله	
حدیث امثلی منکر ایله کالک ای دل	اولور بلاسی کمال ایله انصافی قسه
وله	
اولم شراب ساغر شادی خماینه	کلر اده سرده کلی کیم کورد می خارینه
وله	
اکرا اسم واکر رسم اکر ذاتی حسد ریب	هنر املی لباس عیب دن بر حال معراده
وله	
سوزش ایله صنمک که فانیاب اولور ریز	بزانتس تسلیمده یا قوت استه
وله	
صبر ایله کوه کل عاشق ایکن در دو بلا	کیم درد و بلا رحمت حق در معصایه
وله	
ینک و بد کیمه اهانله ناظره دکلز	خیزوش کشفنه بر دچر یله ناظر دکلز
وله	
نعمت لری مهب کلشن دیرک الم اولو	بر کل بولنور می شو جان ایچره دکسنه

ص

ص

سویلیکم دشمن کولرکم ایلمم کولکل نیار	سویلیکم کتم اولنمز او بر جالتدیم
وله	
سویلسون خلق جهان استردوغ است	پنجه غفانی بن سدر مق کوش ایلم
وله	
بوییل دخی نخ ادرزه ایطالع عشق	راز چلری بره بانسون حکمانک
وله	
پیشه زار عدله برمشیر اکلن کرک	پادشاه برمشیر عقل دجان دین کرک
وله	
که سپاه غصه که حینس بلا دیرالم	اکسک اولمز حاصلی میدان عشق ایچره مصاف
وله	
کینک زبردشان کینک تیغ آهن	جفا و جور دنیا به قدر سینه چکون
وله	
سکایان ایده لم کدشت آفانی	صماخ جانکی طوت انفسی منا قدر
وله	
بیز اولدر رقیبی لطف قدرک مسلمان	بنا فراد لدیغین عالم بلو کفیر حاجتی

وله

صفای عارض آئینه حال که کلبه
یوزک دو نذره زیر مقتضای آب کلید بود

وله

سوزی بحر بسبب خطوه خطا و کندک
یوقه نم نم دیونست منفاق ایلدی

وله

چهوده نقشه مایه فی خزفهره به دیریه
شمد لیه کان عالمک ار سر عرضد چو بر

وله

غیرتله خاکساری مرد امر سهل
مشکل او در که آئینه اجلا فر فرود

وله

دارمی باز از سر بجز نایه
استنار بزنی را غیب اندی او در آفتی

ص

وله

اسرار نقطه جبرت عقل حکیم کین
پهوده در حقایق اشیا ده گفتگو

ص

وله

بنی لرزن ابدین موسم سزای فرقی
آخر فصل ربیع و دم نولوز اولدی

ص

وله

اولم شراب ساغشادی خمارگز	کلزارده سدره کلی کیم کوردخی راسز
وله	
سرسر شور صاچران شمانه عدو	بواز طبع فرسوزنده مرکوز اولدی
وله	
نوله نوباده چین اولسق نبال باغ دلدردن	رسیده میوه فی انجی قریب خرس سکره
وله	
کیمی کوردک غرض اجر کسنه دوشمشدن	کار سیک اولی سعداخری فیروز اولدی
وله	
کوکل صبر ایله لم زده جهای دهره	صبرده چو ککه فخرن گنجه سی اولدی
وله	
بر سخنا زسخن واردی مرایا یدیم	پرفصاحت سوزده مایا زولغین بلعظم
وله	
عهد و میثاق ایت ده کسردن چن حق نوله	اصلور شهر ایده ره بن اولد نیا قلم
وله	
ایتمه بر علت ایچون سوی جلا و جربان	بنه مجرای قدیم بولور آب حسان

افندی شنداری مجلس خفا ده کلور	بوزرم عالم اقبال غریب حالدر
اختلاف قلم محنت تسلط در بکا	بجرده آسوده لک تده بودن صکره
اوسروک پانیه دوشمکن اوک فرستم بود	عرض بویاغ عالمده همان جان اولده
اول اسوی فرقیه تک بویرا سید	ثابت حصیر و دونه ده اندامی زایدک
پاض پرده چکلدی عننی صرخ سپر واره	قارالدی قارالدی قظر افانیکپاره
هر بر یوشک عکسی کورد کچر انیشده	ایتمی حذر ذروه اقباله حصیندر
خط ایتر جنبش کهواره دن آلبصی	اولور انبای زمان دور فلک دن جوت

ارزوی یار خرد کسی ایوان نمی نیم تمی	وزقد آن سرو سهی خالی ہی نیم نیم چمن
وله	
جاهله جاه ایله رفعتی کلور عالم ده	علم افزا معارف در اولان صلح بوع
وله	
اینک و تار و پریش تو قوش بوش	جمده سی التون ایچون در همکی بهر زراست
وله	
نقطه اشکم ایله ارتقده در ارقام	جمده احوالک لفظ حسابی قائدی
وله	
صفدر ررم صفت سنایم عزم صنایم	انوار فضل ز احکام پرتونا چون بر علم
وله	
رنک دینر کنه الدانه بوجسرخ دویک	نقش ایوان کو تتر دیک سبب قیون
وله	
صداقت ضایع اولمای دل پاک	همان فکنده اولسون پو شان
وله	
عالم وصلته ده اکلمدی فرق کبی	بلغم خرم بوعالمدن اوصاف منس کل

بک کوکس کره مخالفدر هوای و کوا
یرتیلوز هلاک مرا مک عاقبت لیکن کبی

وله

فلک بر عالمه دیر دیکه انده
فراموش اولدی طبع شعرا

وله

بونا سله حسرماند بلیم که حکمت
ایا بجا احکام قدر دنی بوجات

وله

عجب دوزدن ساعت بساعت شیخی ^{بسیار}
ینه محنت کشانده اولدی بر صاحب سید

وله

بحر ده آسوده لک تندیو ادن صکره
اختلال قدرم محنت تارا در بجا

وله

بجز لیه ایتیم تکل وصله اتم فرار
اکلم بلیم کول ده کام نه غم ندر

وله

حال دل عالمه اولدی بشقه بر مسلک بجا
پلدم کنجی قلده اعلیق کولمک بجا

وله

چات جو اولدم دوامی زخمه بندن صورت
آشنای حکمت دوران کیم مرهم ندر

ص

ص

ص

وله

پکره آچلوب اویمه هوا چنزاریلد	ای غزه اقبال بودریا قار شفتدر
-------------------------------	-------------------------------

وله

فلکده هب اومار جمع خاطر ایلی	زهی خیالکده تخانه ده صلاح ارارز
------------------------------	---------------------------------

وله

ایدراجت کشانک سوزش تقریری	افندی ولد یغن ابراز رنگ ملیم شش
---------------------------	---------------------------------

وله

اولدی اوله حق اولی حق اولدی	عالمده نیجه یوق بره سعی وحذر اندم
-----------------------------	-----------------------------------

ص

وله

سبنلی عقرب امیش بوچمن کوردورک	زنی طرف کلاه ایتمیم عهد اولسن
-------------------------------	-------------------------------

وله

نیچه لر کچدی ملی حده چسوخ دودین	اهین حده اولوب تل کی تلدن کچدم
---------------------------------	--------------------------------

وله

بودارده مرکز قنطسی بوله مرین	هردم نظر تک کردش برپکاره د
------------------------------	----------------------------

وله

کربن غنم یار اولوب اغیاره یاشدیم
غرقابیم حیرت ایدیم ماره یاشدیم

وله

شعل زار ^{نهنک} و محنت اولدی صحرای
از در پر هر سر کردن و ارا لیه کیم دم حکم

وله

اگر چه زخم دل صورتا علاج آراز
باقلمه تیغ غنم دوره امترانج آراز

وله

لوگندی ساقی کرد و نساغ عمری
دخی بو برنده جنبش ایدوب باح آراز

وله

دقربک خزان بولدی بتون شیرازه
ورق کلشن امید پریشان همنوز

وله

ایدنیم کجایی دلبه جنبش لطمه لریج
قضا اسرارزه عالمده مکسه آشنایون

وله

کیمه باندسه وردم صبر ایله ایلتیلد
طپسان مان پهنردن غیری دو ایلر

وله

حالت اسرار عشقی الیز دم فاش بن
حال مرآت فغاندن نمودنر چاره یوق

ص

ص

ص

ص	سود سوداده ای که کتبه انبار خیل	خواج عقل و معاشی جلب نفع و دفع ضرر
وله		
ص	کریمه داد دم عمره حساب آرزو	روزین الیردی شب بجران دن افزون عجم
وله		
	دامن دشت موسده الهاب آرزو	آبروی کوه سدی الیر سوا منقلب
وله		
ص	کوش مهر و ماه اولیدی حشر کربیل	زیر دست رد الوردی نوبت دست کرم
وله		
ص	ما فی الضمیر اسنه سدر زبان حال	کر زمیان بار و دله رحمان قال
وله		
ص	مالا بذا اتمیه ده اجانه خدمت	کلیمه کشک رتبه سینه شمه نقصان
وله		
	فقط در جدائی در بجایا دعومود الیرت	منم اول طلاق سینه مانه ایوان سینه
وله		
	طالبین دنیا سزا دلیده دون دلیل	المیش همسنگ همت قدری تقدیر

وله

خاکساری ناک ایدر سندی وقایع کج استغاده روی اجتاب آرزو

وله

مردم دین او لوردی محرم ازینان روی دلدن بر طرف اوله حجاب آرزو

وله

کلز نباط عیش کلز بزه دغوب لبیک نقش المعکلورسه دخی بوریاکلور

وله

زایدن دیرسه حقه زده افک خشکد زریا اول ایجدن بزه چوق اقر کلور

وله

شاهد زوروز روزوره نجات زیا دعوی مرده تبرینیه کوهر دیدیک

وله

درد کی تازه لرا نخی اثر پیش خشک ایتمه خوانه صیقن شکوه حال تهبک

وله

مانند نور ادهم ایدر نختنی فدا واصل اولان نهاتینه پادشا لکک

وله

ند لذت عزیز احسن التقویٰ من الین	داروب دنیا می گویند بنده سیم و زری اولی
وله	
دست تهی که راه دعا ده کاشاده	اولم همیشه دامن احسان آن جدا
وله	
وفادان امید خوشک و عده قائلان	نیخش جنباد و عده نقدینه دن لمحو ط
وله	
دگر کمال دور زمانی زوال منه	بگشک ما همتا با اید ایلر و شب اهل
وله	
مجه آثار که عالم او نوره کوشا	خاره و ارا اهل نفس بنمده ینا کم اول
وله	
مگر پر و اره مقصد نگاه لطف اولیو	شها کیم و یرسکا کم عاشق سما پر و نور دیک
وله	
حسنه کم خلق حسن اولیو سپر ایه جان	سکه قلبه دوز و سهم و زبور دیک کلک
وله	
دم اول ده دستور العمل اولیو سپند	زبان متدر کوبه دانم کبریه یر قائلز

وله

زنان شمعی دکل عادی سیدیم اوزو	زنین آزه تخم فشار آخر در
-------------------------------	--------------------------

وله

نقاله خی خامان و دلره اولمدق بر با	تمام اولد قوه نارنج غمگله کارا و سن
------------------------------------	-------------------------------------

وله

جایجا طغنی اولوردی زید پهبوش بجا	مجلسند اولمه واعظ دخی بدبر لایف
----------------------------------	---------------------------------

وله

هندوی خالی نکلان سواد حسن ایکن	فرق اولنمز اولسنتک کویزه دزدیکس
--------------------------------	---------------------------------

وله

سرو اعظ اولوردی زیر دستار زنده	ربانی اولمه منقاج ابواب بلا بر سر
--------------------------------	-----------------------------------

وله

کردن فسه از زکوره مزدی فحج باب	اکر کلین در کره هبب دو تا کلور
--------------------------------	--------------------------------

وله

هیز ویرسه دیسون ارباب دله اسل بو	مرح ذلرا و کروه کلور اف سازغ
----------------------------------	------------------------------

وله

ص	سرکاره کلیدی جابجاشکل کتابر	سر اسر بویله اصحاب سپر مال ولگرد
	وله	
	واعظ بزه شماتت اعداد عاکلوه	برخصه منقده سر کوز وده نوز
	وله	
ص	اهل تسلیمه نرزد شرف جا طلب	بو قدر اولد انزه ده سر کشته بر کز نهجه
	وله	
	قضا انکشت دست دخر شاره ویر مسون	ایدر شایح سریم مینک استاره دخی صر
	وله	
	مادر که اول سپره که ابا برین طوتر	بیج نا خلف طوتر می ره ادمستی
	وله	
	افسوس بر کلن سرکاره بلا کلور	در دالمندی کهر قدر فرهنوز
	وله	
	یوخسه خوان مینان غم همان اردنجد	ایتمسون همان شادی خانه خایزود
	وله	
	ما پمزه یار له چوق ماجر اچتر	رحمت بولور سه مردم دیده چلمغه

وله

کوش قبول منصف حکمت شناسد / سنجیده حرف کوه سیکتارین طویر

وله

بج بادبان هوش کاشیش ویر می زند / سیر بطشرا به مداره سوا اندر

وله

دیا کند راوسر مهر حکمت اشرف / بچون پهوده ارباب سخن گفت شتوید المر

وله

رشک عیش غیر ایل کذین معذب آمده / نفسه خیر ایمینجه عنبره آتم خود

ص

وله

سالک قصور نفسنی کم الیه شعور / کور فرز و شده جانب خردن اول کزند

وله

همیشه نیصاف را و اختیار و مد و نیکن / ز حاصل مهر و کین و فتح و مدح و ماجرا کج

وله

دکله بطرف سیر بلند همت عارف / که رفتارین میان جمع و فرقه آیتس تعویض

وله

کرم ایت خواجهکان بره امید عطارد کج	لقای منته آینه دار اوله قلندرش
وله	
قله روی قبول اولسه محراب خلوص	هر دم ایتمردی توجہ اکا اهل حاجات
وله	
کوکل سوداگری همواره تنگ پاره بصید	دم حمت در پناه و پخت یکم
وله	
کویا سر ریخته سرناجبا کلور	برشوار عرصه تمیزه ایردک
وله	
احوال باشناسه دل اشنا کلور	اثار مرزانه خوش حسبا لدر
وله	
کاخه منسه نوبت جام فنا کلور	مغور نوش آب بقامی اولور سلن
وله	
واجبه را تمک شئی ولاشیدن مباح	امکان ذوق پکدری درک ایدین حکیم
وله	
هندوی خانه نک اولسون یوزری کاکی	خزده کمره طلاق ایلد ویردکننت

ص

وله

عمر در ازه را غیب اولان مست شتوت
حبس میدجه تعلق رها کلو ر

وله

و ابرین ویردی یکدم عمره حساب
طن آتسیدی غافل اگر ماضی کلو

وله

اولقدر جمعیتی وار شمدی بر فم خاطر
کم سر مو تفرقه ویرمزا کا بود و بنود

وله

یکت خالکدچو هیولا س اومی
صورتده بس شراره چون و چرا اندز

وله

رسوم خلقه رعایت کرک ایدی لیک
حریف نیک و بدنه نیک و عار آخر در

وله

او کم راه رها جوی علا لیدر بود اید
کجوب هر برزخ حرمانی اصل کاره بندک

ص

وله

دم بریده اول شدن لازاد خواه
دکلدر پوفانی بنده دیر نیه دن بلخو

ص

وله

ص

اولسون اولکروستان خراک سری صاع

هر قدم باش صد عاشق ایدر پاهل

وله

بلکه منظور خداوند اوله احقر ویدک

کسه یدین نخوله صقن ایتیه نگاه

وله

بر برندن اولسه مطبوع کردار کسنگ

ایل طبع اولمزدی کردا کرد کار حکت

وله

ص

لطفی بودر حقیقته افر بالغانک

بدخواه یوسف اولسه عبسی اخوان

وله

ص

سناک پای موم اولسه عجز و عتق

بده سپاره نر اندیشه کام ایلر دم

وله

ص

دستگیر اولسه افتاده لکه پیشکتم

هر کد کوب حوادث ل اولور دم پاهل

وله

موی تصویر بر پیدار که اجدر ویدک

بردل کچ فاجو عبشدر تحذیر

وله

ص

بلنذر کر امتنی مبتلا لغانک

کرداب جور بی سبه دو شمشیر

وله

ویر مردی خستار را تکلیف کردنی
رشدی او دیدی طفل قدر عقل لعلک

ص

وله

هزار اینیکستی نهاد کم می اضاقت
مذکش خاز بود سگ صمب انوری الحق

وله

دوشرمی همیت علوی نژاد آدی بصفا
غم مال دنیای دینله چاک چاک الحق

وله

نیک و بدی نیسون آکه اسرار کاد
کندوبی بلمر سلفت اعن من عرف

ص

وله

غم دکل جان نبراری فواد جورسون بوسون
فونسون نک او کلک کلشن کوزیه کلاغ

ص

وله

مشرب اسعه اولر جبک موقض ^{بسط}
سند صا و تماشا کاهدر سم انجی ط

ص

وله

مشرب اولنجی مالک سراید و سعت
قالمد و جهاند که بر وجهه سعت

ص

وله

ص

خاز قلم خراب سیل میل باسوی	مشت خاک فالجم دست هوسن برهوا
وله	
عزیزا ذواتقا من عمر دل آزارک	مشرار برق عالم سوز قهر کله همان کن یا
وله	
اجرای حکم ایدوب قلم و سیف عقد ^{میل}	کبرمش بری بریزه مکان و کمینده
وله	
سپکاره رونادرا و نورسن و می هیز	فرق المیر محالدا آشنا نذر
وله	
صورتی کمال و بلجی صدر شینک	مسکدر انک قائم و سنجاز بندت
وله	
پهرمت و محروم ایدر زانی مکر و	باغ هویک سفره دوشانه جنت
وله	
غلط انداز خسر و حیرت افکار اولد	یعنی که آدم اولو بگاہ اولور هرچ بما
وله	
ای زرد دست دل آزار الحذر کم ماگنا	غیرت کله کده تیغ آتشین مدر کول

وله

هر وعده نیک انجامی فریب اوله ویردک	بلکه دم خسته وفا ایله اول آفت
------------------------------------	-------------------------------

وله

جذب مهر و محبت سله ایدین موجود	راله وش کلزار سوداده و لور چین سود
--------------------------------	------------------------------------

وله

تلخ آینه کام دلی تر یاک مدارا	اسان ایدی کنج صیفت ارایه عیبت
-------------------------------	-------------------------------

وله

غزب آجی همیشین طرف مرغ اولمقده	قاف تنها سیده اولمزله و لهدر عفا غزب
--------------------------------	--------------------------------------

وله

عصرک بله یوق خط رجالی نه سی وار	هر وعده دوشرفمت اولن نیج بک عفت
---------------------------------	---------------------------------

وله

سعی مشکور و آخر خادمی مخدوم ایدر	شرط کتب راه انواع فضا لدر ادب
----------------------------------	-------------------------------

وله

یکرومی خوب و زشت اولور اینی زدن	هر نقش حکمه کم اول جوهرده آشنای
---------------------------------	---------------------------------

وله

ص	وارا کین صدر قبول بزم خوان صفا	گوشه وحدت حاجت فوق و مخای کون
	وله	
ص	کرد اب غمی عارف ایدر عین ستر	گیر سگ دل عدایه کر مسته عجبی
	وله	
	یسماهی سینه پر کرد حقارت	بس در کمر نهسته انجیره نشانه
	وله	
	خوابی سنگن ایلر البت اولسبر و ایاغز	مایغفت دل تغل حواد ثر همان
	وله	
	پنجاهم ولم ولورد دم خورده آشنا	بس کام غنده اولسون اولان یوکم
	وله	
	حالنی ایلر مکرر متظار قضا	اشنه حال غم امید و پنجم خشک اولان
	وله	
ص	اناره به حکم اتمه در رشرط رایست	اولر مکر حشمت و تا جله امارت
	وله	
	که ناخامی در انجین هر ارام جراسنه باعث	ره بار یک دله آرزو در سدنیل کام

ص

وله

غلطد رشکوه ناموماری وضع فلک کلم
الور است بر تاجان که راست کج

وله

زیلسون آه و فریاده ندریادی هوایه
دماغ استناید رخر جانسه باغت

وله

زبان کج اداکی خوچکر سن راست
بزا دلک بوخلقه دستان کج راست کج

وله

نمتون قبول خلق غلط غنی خوشنک
برد کف نواز شد اکا دست

وله

اوراق بر هوایچه شیرازه بند بود
انفاس عمره ضابطه اولم نظام غم

وله

کج نگاه جانب نامر در راه اولم کید
نامر او هر دو عالم در میرد استین

ص

وله

بوف انک عادت نهادیم
نوبتو ایلیه عطیاده خطا

ص

وله

بازمان

ص	بزرگوار بختی ایتک سوز دلدن شعلد وار	اب و روغن بر بریلد ایتسون غوغا هتی
	وله	
ص	ای غمزه روزی سرروزه بنجوز	پیمنت اولان قمتک اولر سکا کانی
	وله	
	خیا لور قین کتاب ایدر کیدرک	نقوش بو اعجب ابتلا پی اندر پی
	وله	
ص	جلوه کا طالع شمیند رایتمه التفات	روی دل کور ستر پی حرم عظمک ایدیه سی
	وله	
	دو نیم اولد سر اسر صدیه تیغ تردد له	همان آسوده سلم اولو بخوف جادون کن
	وله	
	بوف الکر رونق نظامنه کم	حل و عقدی اولد خلاف نما
	وله	
	نامراد اولمقدرا سخی چاره نیل شو	ایتسون پچاره کل ختم امیده سوشی
	وله	
	اسکر انداز صفایم سیل در یاسن کبی	مای و هو می سبلر شمندی خروم قالد

وله

اولدی باله تفرقه شیرازه اولوق حال جمع شمل و جلب نفع چاره جویم قالمدی

وله

روز و شب فستنه خواندن اغماض عین کور عزیز نصر استنا اید را حسنی

وله

کوردی دست بردن شاه بطع لعبت اوجا اوجا بندن اولیدی سایه دمه محل سید

وله

نصرت و دولت رکابنده جنابین پناه کند می صف غرزه کبراده زنی قلبگاه

وله

اولوردی لاجرم کند که بر کون فلا کتله پاسبان مرک در حسرتی اولی ز کونک

وله

نیشکل کار ایدی آیکه نخب اولوب نیشک دوشیدی سمت غیر روی را بی جان مضون

وله

دوشیمی چشم نانه او ستمه نظره نخت لکر کم اولمیه قدوراکا انصافه یقیم

وله

یک کندر چارطبعه مردم منزل نشانی	و دیده حیرت یز خلقه و لیس راهی
وله	
در امید مر فضا فلک مسدود کو تیز	گر در در مس در انتظار لطف بخنده
وله	
بر باره چون که قابل فیض لقا جعفر	ایستون شکست سگ ستم قلیم در دست
وله	
غله دارا المیزین قابلی زیرا کرد	واقفا حوال اولر سگوه ریز جود
وله	
قاف تنهائیده اولر اولقدر عنقاغی	غرت انجی تمیشیر طری فرغ اولمده
وله	
رخسار سحر تاب اولان ز انش حیرت	ای روسی میزده بر اهنک اثریدر
وله	
کلینجی جسم بک رد و قبولدن ایس	دلدن اتیر وقت خوش دفع تاندر دیم
وله	
کرتب شام غزبانید کچدی روز مز	کور مدک صبح طیندن بر اثر خواندن

ص

ص

دله

میان حلقه کرد اب مرد بی با که
خیال با کله ذوق کنار خسته در

دله

پاک باز سود بود اول کف میزان و شش
اول منق اترسک دلا شاهین معیار اقلو

دله

بومدی انبار جندنگال مهت ساز
رحم مادر دن که در اولین کتاب غیب

دله

شول پدایغ بوی دوایم که طبعه
زهر فایله کلور آب بقا ال ذ

دله

آتش گذشته عجایب نما ایسه
سیرت زرد خنی بود کانه کلور کدر

دله

عشدر کرده ایام ناهمواردن سنگوی
صفای و فکی کو کفست کوی نایجادن کج

دله

کلده که لیک حال ذکر کون بایده
انجی خیاله مرده مرد رضا کلور

دله

ص

ص	کابل بوله مرز راه رها بنده کسلدن	همواره ایدر کندی خور و خوابه بدست
	وله	
ص	هر کس آیش ایدر می سایه خوانند	اولمیدی شپت دروچی و زنده کس
	وله	
	چاک چاک ایتنه دماغ قبه چرخنی دمنی	نالہ سپس نب اولمردن جیل کوش کس
	وله	
	غواب جز اولم در هر سر و خاشاک	کسار فن عمده سیلانه خدمت
	وله	
	غرم بی باکی ایدر مردی لک کوب فضا	رخشی ارباب خرم سهل حرون استرله
	وله	
	ساره سر معرفه لطف طبع و حو	تسخیر عالم اتمیکه کنج و سپاه اولو
	وله	
ص	در یادلی که وسعت مشرب محیط ایدر	کرداب غم میانی اولور صفت کس
	وله	
ص	حکمر تماش سودوزبان اهل عاقبت	بچاره درد در سر ازاده کار دبار

وله

پهود کردش جبهه اتمز خوا سفر
پر کار جمع دایره مزایله پایدار

ص

وله

محره همسایه و ماهبه اولسه هم منزل که
دیده حق ناشناسک بهره سی پیچورده

وله

ترازوی نظر کم مائل کیسوی حربه
متاع پیش و کم سنج اولده همواره کینا

ص

وله

نیچ قطع تعلقده تانی المسون دریش
که تیغ تمی کندی کبی بی باک و غریبند

وله

همیشه جلوه و رفانوس قلم پر حرج
ولی شمع جان اسروردی قف بر داما

وله

فیدا اطلاقه و شو کیند و بی بیجامی ایله
مرغ دل کبی اولان لطف کیره کیره آیه

وله

سغوله حموله چکن باچی تهرتی
قاف قلوب خلقده عنقارین طلوتر

وله

ایله

ایشک راه و رای پرده به راه نظر	پیکاه راز چشمش با شکر حجر
وله	
پریشانی نظام حال قیدن کورنوی	امید سودی نماند المین ستم زان چرخ
وله	
فلک آسوده در زخم زان بنزدن جو امرنگ	بیا ستم طبیعت زاله تیغ بی امان حکم
وله	
ایتم اثر دل شطط خصم باوه کو	تیری کجک اولور خطر ندن هدف این
وله	
لدیغ دولت دنیا قار را تیمه عجب	که نیش خورده ز بنور جاه شیشه لدر
وله	
قدرتی نسبت ایده مزاج ملکدن هرگز	نه قدر طعن دروغ ایلیمه عالم ما به
وله	
رهنما لازم دکل در اولسون رهنما	خضره محتاج اولماون محض عنایت رکا
وله	
کجی پروان لر له جمعی کر ما کر می شمعک	سحر کوردک نیتیم مجلس آرا واره پرت

ولد

تأثیر اید مزیاغنه اگر تیر جوادش
اول خسته جگر عبده که عجزی سپیدر

ولد

تزه بوب برک خزان کبی سر اسر عالم
تب حاصه سن عالمه اولمش ساری

ولد

رضای یار ایلد کلخچن چمنستان کورینور
اولو چمن تہ دوزخ خلاف خواهرش یار

ولد

ابدن نقص و عیوب اخزمی سخیده و افشا
اوله سن دل قالدور دریم کبی کف رازده

ولد

فالور کیدرمی زه اندیکمی ستمراه
سپهر دن عجبا انتقام اولنمرمی

ولد

فرار کار دل بی شکیده دک کیدر
شفا صی صدر ویر بریطیبه دک کیدرز

ولد

همان نتیجه سیده فرقت اولمیون
وصالی در سب اولان انتظار ممکن در

ولد

ص

ملاطونته

بلا طوفانه صبر المین مانند نوح آ	حق در یای عندن بر کناره در کار ایله
وله	
سکا غیر تکش اولوق اولدی بیخت کین عجباز	بجا پر خشم و کین اولوق عد و ارب سبب چو نبرد
وله	
کت بمان ایله پر مرده نسال اتم	کچوم ای ابرتم نشود نادان کچدم
وله	
اولدی ویران بیهله مملکت صبر خود	دیدک کی ایسه کوبه لشکر چین
وله	
اولور زائل پوس لبی هم سن هم بن	السون ای عاشق کرمان به چشک و دشتن
وله	
زنجای کولکل دوشده کورسه بر سفینا	صباح حشره دک پچاره جابه خوابه نین
وله	
درون سینه یه صد داغ حیرت اولدی	ینه ای جسم زار در در دیده کرکوشن
وله	
یتیم حشره بلاک اولور رقیب نابکار	عاشق افتاد کانه عنجب سارا اولسونده کوز

وله

سر سینه فالوب رسم جفا اولمدی محل	بر حالت امیش خار ایله کلزار ار سنده
----------------------------------	-------------------------------------

وله

اولورتن داده کج بلا دار سنده شوبه	کرنذا بر فر ملی با بی تیغ موج دریا کن
-----------------------------------	---------------------------------------

وله

جوشش اشک دل پر خون بر دریا یکی	حیف کم فلک کهر مشحون بر دریا یکی
--------------------------------	----------------------------------

وله

فلکله بر شکر کی خوش ایدک اول	اولد یغن بله مم بهج باعث سکر است
------------------------------	----------------------------------

وله

باغ هشت اوله مکانن کوکل مینه	میر اندر چکر سن نه چاره عنم ادمه
------------------------------	----------------------------------

وله

بازار جنون رونقیدر سنک ملاست	صلح ایله اطفال ایله دیوانه بوش قومی
------------------------------	-------------------------------------

وله

تصویر عیزه قلعه محل قلب اقدسی	اصنام مسکن اتمه پت المقدسی
-------------------------------	----------------------------

وله

ایدرمی فیض کامل سود طبع نفیض بنیاد	هنیدردی آخر طاشسه کومر لر زردون
وله	
بوپویه کا پده با مال خلق عالم اولو	ملایم اولمین البه سنک خار اکی
وله	
مابته قدومش اهدا قبل جاه ایچون	راه املهه که که انتظاره یون
وله	
سرداده سملکه شمشیره که جانم	استرک انجواره بنم پوستمی اوردر
وله	
حالت نامکام تو ذوق مزام اولدی بکا	بخت نامهموار بختی بویدرام اولدی بکا
وله	
رور کازک بو قدر جورینی کوردک صبر است	بوده بر کون ای عاشق شد کچران شاه
وله	
میان لجه فرقه قالدی کشتی دل	بوروز کارایسه حکم کناره سینلیم
وله	
هنجوا به محذره ملک اودر که اوله	لب تشربغ بو سندان قرابنه

وله

شوقم فوصله جاه به صغیر مانی
اتنی دابسته هنگام ملاقات ایدلم

وله

هب سعی و طلب کسب در ناز
اخیر دیدم کین ایدر زمانه

وله

بوالهوس مغلطه عشق دن اولمز جا
هر عروسی آله کند وی انام ایلر

وله

کولر بوز کولتر ای دل روحی خندان کولر کس
ملازمت کبار و قده احسان کولر کس

وله

بوشد رکاه دهرک کعبتین مهر و ماهنک
کلور صد کوز نقش انا بوق مدعا کلر

وله

برالده نشتر خونین برالده مهریم شاف
برالده کاسه زهر و برنده شربت صاف

وله

چشم امید حضرت حاجت رواید در
دائم تو چشم طرف کبریاید در

وله

ص

تا نیک قالدی ایشی اطاف رحمانیه	هنگ خاکستر اولدی کندوی کل او کورجی
وله	
صفات ذات پاکه مبرمی بزندان اعلان	مروت سنن اخلاق فاسنده حقیقت
وله	
صائبده اولسه خلق خطاسن ابرر بولور	بخت اولمیش حسن طبیعتی مفید
وله	
عاقبت سنک اجل پایی خردنسته کرک	کتمه راه هوسه ای دل مسکین او رک
وله	
باشقه رزوق دیر ریشه معجون عتة	مازه لر سلیمت درنی الک پران کلر
وله	
بدکون سمت وفاده بویله اول بونفاله	کورنج دل خیال باری صحیح سینه ده دید
وله	
مسکن بوم اوله مرا اولسه اوکاشا خیرآ	وطن دائره قدمی دل دیر اعراض
وله	
کوکل معلومک اولسون خیر شکر اللهم ندره	رضا حبه تمه منت نه بهمت دن نیشکوا

وله

قبل شمع تخم کرج چسب افروید	چراغ اندی بنی بر کونا آماقیدی میزند
----------------------------	-------------------------------------

وله

همای اوج استغفارین برهوا ولد	رینه فومدن شهباز خواش برده مالک
------------------------------	---------------------------------

وله

خصمه اهل عجب زین مرزبه مقابست	رتیب اکیان ده قادر دکلمی در
-------------------------------	-----------------------------

وله

اندی بر حصه ده آگاه تمنای شط	که دل مردم دیوار پله عشم کین در
------------------------------	---------------------------------

وله

معاد الله طب معصده صحت اوله	اولتم فرق مجون جواهر سنک خاراد
-----------------------------	--------------------------------

ص

وله

جوانک رنگه آگدانه و پر رنگی رنگ آل	اصول ایلی پور و کرمست یکده پاکلی دنگل
------------------------------------	---------------------------------------

ص

وله

دل مرآت المدن نیج صورت کورینو	بلر آنا که در اسنده و خامت کورینو
-------------------------------	-----------------------------------

وله

مثال

کناره العمری که برآه ایلویه بر باد	نه لازم التزام تو به صبح و مسابره
وله	
سگت شتی تن غوط حیات کلور	جباب و ارزوالی کمال مزپلورز
وله	
صفای و قمر آفرزون ایدر خوجا	رذیره واعظانی حنیفه فالمر پلورز
وله	
مسعود اوله مرتبه تعلیم ایل منجوش	ماند زحل چرخ دخی ایلویه بردوش
وله	
نور سکرنده لال و لجه ممنون مقصود لسه	که چار ارکان و شش سوین اوله ^{مشش} و اوله
وله	
کور و غمزدوی حزن آیدینه صد ^{کورد}	دکلده اول کد ابر و جمله زیر اکرم کورمز
وله	
قنده قالدی تبراحته ذوق غیب	یزده بامالی غمدن پشت و سپلومش
وله	
تجلی خدادادی جلال بخش لصابرد	فروع کوبک بختی نهفته اوله ده حال

وله

سیلاب اگر کند وی بلد رسد دریا
کیم قالد رایدی نمکه اول سرکش خاموش

وله

درم سنک ترا زوی نظر بجمان سنج
اولند واقف احوال عالم پس و کم بلز

وله

ایتمز ز اندیشه سپکا به اسراف عمر
ساده نقش المدن صحتی امر و مز

وله

دل صاحب نظر ده میل دنیا جای کین
دینم ز اول جو انزده فنون پره زن کوش

وله

ایدر بار علایق باشند دنیا فی تنگارنگ
مجرد خانه دلدۀ او کم اسباب برودیش

ص

وله

بولور غم نزلن هر برده ستمت محیطی کور
هناد بر صفادۀ عقده کردار برودیش

وله

اولور شیرازه اوراق حالی زار بند
او کم چشم امید می وقف لطف دوز کارا

وله

محو دولا بجوی حد و اللدن جسم زرا	جان دلدله التفات سمیتش سو قاش
وله	
چه کوره دوشترنا که سری او زره و سرکه	کنار بام قصر جا به کورانه ایق باش
وله	
پنبه را می اید رسه خسته هر فتنه بی	پرفاینده مذکوره زور بازو قاسم
وله	
بنم در دم دوا ای کاس یا اعتبار آندی	فرخیم ابن سینا اولده در اندک صوم
وله	
بوچش مصرف طافکدازه ناب کتور قز	مسک تمسیدی ساعد امداد خونی
وله	
کاش بوته مدح و قدح الم بو یکن	طمطراق قیل و قالی جمله بیجا لعلقه
وله	
کرچه کم اینجه الر فکر دستیقن ایل بو سن	صافلا احسنه ده خاطر ده پر دین
وله	
غم سخایم حوادث بزنی مد هوش	یکده دلسارانه سماعه قولاقی بر اقدی

وله

دست و پایور و لدن بو لم توکل برین	یوقه بونده وار در البت ساعد کن
-----------------------------------	--------------------------------

وله

نصبره یاری طاق ز قوت تو	دوزخ دور فلک عجب فلاکتی و آ
-------------------------	-----------------------------

وله

امور زده البته اجرا حکمی تقدیر	سن استرک رضا کو سرک قبل ضعیف
--------------------------------	------------------------------

وله

اگر تجرید کلاه بی تاج استغایه	سلطنت دید کلری انجی جان غوغایه
-------------------------------	--------------------------------

وله

دارالمشکر و ذکر امیده لم مولابی	بزه می اصهار لیدر بویان دنیایی
---------------------------------	--------------------------------

وله

کنه راه هوسای دل مسکین اوهرک	عاقبت سنک اجل ماکلی خردانگه
------------------------------	-----------------------------

وله

مقصود اگر دکل امیه القای دست	جانا رقیب ناکمه یانه کلور کسیر
------------------------------	--------------------------------

وله

سکر دسیک او طائی دهانه و بلی و آ	مشک رصقن دسیک ده اولفه خطای ^{مش}
وله	
وصال ایچون بزه صد مرده بلدی ^ا	عناد کاری نجت سیاسی بز پلورز
وله	
بی افت و خیز منسزلن الملق محالده	سالک همیشه سیر و اقامتسز اولسون
وله	
بر سبکی ده نیچه دور لوستی وار بزه	آقاب و جی پاکک کبی دل آرامی و آ
وله	
اه کیم بی سود قالدی نقد خافیتیک	عمرک سرماییه سینه عاقبت ویردی ^{صلل}
وله	
چو آسمان ایلور مرتفع اولن کزینک	زینیه باقله تلو تله سپت اولوب قاش
وله	
ناچار سه طومه لی چرکک سهانه	این المفرکه عالمی کردون قاش
وله	
مرشد آگاه باطن اولدق اما ظاهر ا	سکه دست مریدک سایه سی لکنده یوز ^ص

وله

جایزه جرمز انجمن ملاصق جسم	حدائی خشمه کتور منگنای بی بریلورز
----------------------------	-----------------------------------

وله

کورسون بلاجی حسرت عیش خورشیدز	انجام توبه کارند امت نراوسون
-------------------------------	------------------------------

وله

عالمیقام ذروه عرفان اولورولے	فالمز جضیض قوت قابله خاک
------------------------------	--------------------------

وله

غمخیزه ففیسره تردد ایدرسه مال	روی دوه قراری بیانه کلور کبیده
-------------------------------	--------------------------------

وله

فکرسوادن ابرجسم قلبه تجلیه	پاکان اچپنده اولیسنه باک شریا
----------------------------	-------------------------------

وله

ند پرفسله عمل اتمیز رشید دل	حازم ایدرمی دشمنی سرزده مستشار
-----------------------------	--------------------------------

وله

برزه ایشلر کچله اهل مشربدن به	بررخ نپاره اولم مستلا ایشلر کچله
-------------------------------	----------------------------------

وله

پیش نظر مده زمین و افلاک در در	یکسان کورینو ربکا ز بر و بالا
وله	
بر باد ایدر سه تخت سلیمان فی روز کار	فالمبید و ار سلامت جهانن
وله	
شب و روزن و می جان و دل تابان خندان	سجابت عالم معیند هر و ماه کردن
وله	
مردم نو کیده و این بی کسل سکر دگر	حاکمین روز کار ایلر سبع من نرید
وله	
موروش عالمه محنت تو فیره آسیر	دلکه پرتاب یقین اولمیه حوصله اولور
وله	
مانند قلم دوست لسانی انکی شقدره	کاه ذکلی کاه مدحکی راغب ایدر اشغاف
وله	
سند و ارسه وارد در کوی مراد ک خیری	رو حی چشمکن نمودار بشارت اثری
وله	
سر چشمه حسانی عنبار قور تدی	دل تشنه لره فالمدی کقطره فضیک

وله

منكشف اولمه در ضد می ایستد
طعن اعدا کی راغب ذکر جمیل اولد

ص

وله

بزار دیده کوکب نگاهبانی ایکن
نواله اوله وضع یدیشه شکل پیش

وله

پنجبیده اولور سوزن دندان جود
خیالبا زمانه نه کوستر کوره لم

ص

وله

غوغه خون اولدق بر دم می واردانم
زهر محنت چکدک ساعتمی وارد جانم

وله

اید آزاده راغب قید کشفدک قیاس
بواسایش اسیر دام صیاد اولد نعیم در

ص

وله

کرمه سرده صبر الیدرک دنیا لک
النور نخل المدن ثمرات اشته

وله

احسن زهی کوکبه شوکت یزید
حقا بوقدر انجی اولور قوت بارو

ص

وله

هر دم فدای جان یله توام کلوزدی	وارمی سوال ایدر بزه رسم وفاندز
وله	
مشاده لک دل زاره وقار خسرد	خلاف رای خرد اعتبار اخر در
وله	
سنگ فلاخن فلک کینه کردشی	سرکشه ارسنور کف ایخاردن کلور
وله	
پنجم فردا عبودیتده اول زاهد بهمان	کار فرمای جهان ایتسه مزدورین کور
وله	
کوبه برین قهیننده هم بک صدف ایتنه نو	تن پرستک دگر و فکری آب نان اکر کور
وله	
عرض حال ایتده هر موئی زبان آورد	چکسون رازنی بیج پرده خیره ای
وله	
عصای طول المده جوان ایدن پرک	کمانه سیر جوانی مدار خسرد
وله	
آزاد او بلنج کشتی قید نفس دن	تهاده اولسه غم درود یواردن کلور

وله

قال خير عافيت در ابتدا پچاره لك
نوبهارك گلشن عادت خزان اردنجه در

وله

عشاقه جو بر بنی سبب است داوری بود
اسلوب حكمت اوزره خدم پروری بود

وله

اولم كرك آزاده اندیشه لقلب
همه تكم اوله سرزده چوب مهارت

وله

بدر سرشان سلف بزم فاده
هشيارى خرابه امكه پمنازه عبرت

وله

ضبط اوضاع زمان ابدین صفای و قیل
خاطر جمعیته درم غبار الفساح

وله

حسب و حالیدر حکایات خیالی مؤید
استمزوت کبی تعبیر رویای مرید

وله

لتخیرك دل ایدیه مز آخر استین
مانده آه پاسبانی سر حد جانه مد

وله

ص

ص

ص

بم

ص

بدبخته دست و پاسی بلاسی دوما ویرر	توام کرک نیجه اولان برده چده حبه
-----------------------------------	----------------------------------

وله

ص

الورمی سدره سدره روان لامکایر	که برق جلن سی آنجه طی هر حد و دایله
-------------------------------	-------------------------------------

وله

الدم پیام خسرکاری گذشته دن	پر تاب شوق پکدر ایدم نقیسمی
----------------------------	-----------------------------

وله

ص

نابش محرمه جبال برده اولم خط سبز	تیره کون یلرمی روی تظلی نقش پایط
----------------------------------	----------------------------------

وله

ص

عارف وقت نکارستان جریمه نیر	ساده لوحه ساده درانا بو ایوان عجز
-----------------------------	-----------------------------------

وله

سویله یکد لر زانه مردم آزار اولده	جان شرنندن آتمیش بر کسی یلر زور
-----------------------------------	---------------------------------

وله

عجب تخم بلاد نقش پاک حاصلی و اعظ	دوشلر خاک شهره اولده محمول غلر
----------------------------------	--------------------------------

وله

عشاقی خراب المیش اول غمه عجبدر	نقش اولنسه نیه دیکر بو مننر
--------------------------------	-----------------------------

وله

کیمی آینه استون طوطی کند و رقیب	کرا و لش غلغل طبل همیدن گوش دنیا پر
---------------------------------	-------------------------------------

وله

مرآت خیال اولمچی نفس و آفاق	غفلت زده مک خوانه تعبر بولمیز
-----------------------------	-------------------------------

وله

کوز لرمی ایر دست تعدی زمانه	بر سینه ده زخمی بولمیز تیر بولمیز
-----------------------------	-----------------------------------

وله

چشم و گوش ناجا اولد قجه انا زبانه	سیلون اولر دم لبته سخندان عرس
-----------------------------------	-------------------------------

وله

همیشه اتمه ده یز ترک برک سارینه	قانعک برکاته سپنواد کلز
---------------------------------	-------------------------

وله

وامش ایش اخوان نامم کویا	دخبل مجلس باد اولمغه سزاد کلز
--------------------------	-------------------------------

وله

مسافر دل حب الوطن کا دله غالب	شخ طره پرچ یاره دک کیدرز
-------------------------------	--------------------------

وله

ص

ص

خزان ایدر سه نغم برک عیش مزدور ^ن	زمانه سپرو اولوب لونه باره دگ کیدر ^ن
وله	
مقاد خواب غفلته اتم کلور حیات	زیرا که عاقبت سبب استماه اولور
وله	
پرتو پذیر عشق اولور روی تیره دل	ایزوار اولور سه نغمه ماه اولور
وله	
بر کل طفل بزنی بلعبه نار ایدرک	سنگ جور اید کلور عالمه توأم کویا
وله	
دیه لرده چه سر زه در امان زان	حرف با پاک عرضله براغزون لم لا
وله	
بز اول عالم کبری کورنک خلقه	صفر و ش خالی و عالی رت بهامیجا
وله	
غلط اند از خرد حیرت افکار اولد ^ن	یعنی که آدم اولوب گاه اولور بیج و با
وله	
قول قربانیز اصحاب دل انصافکن	خار منج سر چشم سفایز اما

ص

وله

ایلدک کوهری همسنگ خرف آخر کار
بومیدر لایق شان و شرف روشن را

ص

وله

سنگ اساد کل دوران او که سن
زواد که اول دور کرده محبت دانا

ص

وله

حالتی که تفقد ایده مزابل دلک
کج غم غمته فالور مفضل در دو بلا

ص

وله

برده اولر هموس نیل و حراس مان
قده فالدی غم سفاید خوف حیا

ص

وله

استقامت سروده پانید کنار جوید
اول گذر کمدن بل قد دوتا ایشلر کچر

ص

وله

ایشلر راه و رای برده ی پایی عقول
پیشگاه راه چشم پیش پایشلر کچر

ص

وله

اغوشه ایدیه جو سزانیه عکسی
آه فوس مبرین مودن دونا چقر

وله

صدر در جای خطر بجز دور عرفا	مسکت اہلی نہ میسکن دون استر
وله	
دولتوں کے سایہ سودا دہ خوش کج	دعوائی حسن جان نہ اہی گواہ اولور
وله	
باقلہ بزک سبز جانہ میدان مجتہد	کہ ہر کس بی سبب جانان امید جو دلیر
وله	
مسکت قلب خصمہ روز کار مت مردان	غبار انکار بدن جبا حین جنود دلیر
وله	
سایہ کدہ و یروب وار فی کسب ^{اہلین}	سرانہ ہر کارین ایدن وقف تجارت
وله	
البتہ ایدرک نہ بر قالبہ انسرع	کارانیہ اگر مردم خود بندہ نظارت
وله	
جنت ایدردی مجلس جن معاشرت	دستور اولیدی اہل نہ قانون علم احد
وله	
باد بروہ خرمین عمری دیرن سپلو	اخردم مذم دہ نذر سزہ رنجند

ص

ص

ص

وله

دعای کوفته نشینان اولد یعنی قبول اولور جزای دل بدگمانی در این

وله

زیر کلمه نامل اولور دولت بوسه پر یوزده کلمه کسین کیمیا چتر

ص

وله

فضل حق محمدی انار ریا و سمعی حمد رند و بنانه کرم دور اسیر

ص

وله

عالمده هیچ قالمه انار عبتار خاشاکه زانغ طوطی کویا برین طور

وله

زیر کلمه نامل رفعت اولان پلور نفس الامرده غایت غر و علاندر

وله

کوشترن چشمه جانه دوی دل مردوم قده باقیه حسن خلق و سعی مشکورین کور

وله

کویا کجان ابروی دکش کمینه در اذن همیشه کسرتی قضا چتر

وله

ص

چوق اولدی ساحل مخنده روزگار بقتر	ینیم لطفکده دانشفار فلک دکت
----------------------------------	-----------------------------

وله

ص

ممنون لطف مرهم حساد اولور میوز	اولسق برار نخله نایوس عاقبت
--------------------------------	-----------------------------

وله

بومیده شرطه لطف خدایه محتاج جز	ناخدادن اعانت نه خود صباک
--------------------------------	---------------------------

وله

کوناه اولور جانی ستمکار اولنکرک	چوق کور مشور زوالی غدار اولنکرک
---------------------------------	---------------------------------

وله

بزم بو قالمی فزون بپنویه نانی و بر	دم سرکی ایله طوبی نتیجه مایه سنی
------------------------------------	----------------------------------

وله

شاه و شمر کم اوله جا بله توفیره اسیر	فید و بند من و مایله کچر اوقاتی
--------------------------------------	---------------------------------

وله

بزم مجرای قدیمک بو لور آب حسان	چند روز ایلده سوی خلا و جریان
--------------------------------	-------------------------------

وله

شمدیدن نوش ایدلم صولری نخر میسنه	غزمنر کعبه درد دولت شاهنشده
----------------------------------	-----------------------------

وله

نشام وارضوعی ز عراقی ارزوایر
خوش اولسون کوی بوغسه عاشفه بغدادی

وله

حصی مقهور الیمن شدر
ملکی معمور الیمن تدر

وله

برکلن بن بوین الدم بریک در داری
دازین اولمغه هر بر عرصه فرزندیک

وله

رکب ساعت کی اقدی شیشه خج ایچره
اولدن احشام حق شام ایچره همان

وله

کونک ذره قدر شانز کلیم نقصان
پرتواندازا دلجی خانه درویشانه

وله

کوکله پهوده جنگ کوی دبر کلسون
آنده ریوق سکا عاشق خاطر کلرسون

وله

اولدی امید لک حاصلی سرگردان
صاکنه سخل الملک رشیه سی کرد ابده

وله

ص

شال

مثال طالع عاشق کهن بقوم کرد و یک	بولیم ضحی سنه غه محذورن مخیری
وله	
لا ابالی وضع راجع بخته مانعدر سرد	بوده حسرتش اولور ذوق جهنوز بهوشلر
وله	
کورنم عنبر غالبن اولسه ذره جه عدا	حقیقت بین اولان برایشنا انصافله با
وله	
اطلاق چار بند عنصر اولنج روح	المزسه قص ایچون البه چار پاره بون
وله	
یابنده دوست قدر آشکاره جه عدا اولم	عداوتدن تبر در ظاهر عرض مجتهد
وله	
امش او شوخ غم من خانه رقیب	حیف او پری عدا ره شیطان بولنده
وله	
کشی طور کن کوره دوب دلمه حد دن خارج	انتفاع اتمزه دخی مضرت کورمز
وله	
صافن بر کارنا هموار ایله شهنی پند اولم	ایمیشه سوز ذکر سامری کوساله دن کلمش

وله

کرمی جرمک انجاری جسم دیگر در | اولومی توبه کنه کاره اعترافی قدر

وله

انکایه مستعد اوله کبار دولته | باش زرکارا که خدا چه پامال اولسه

وله

هرزه اشتر سه ویر باجه وانا دان | رور کار آدم دنا یه همان آه و پرا

وله

هر نعمت کردون بر عرصه جهان در | ارباب عرض زهری بلی اشتره صقل

وله

غایت ازلی دستیکر اولور یونته | بلای کشمکش حادثات مشکل در

وله فی الفسردیات الفارسی

اگر خواهی چو شیاران طریق خرم درین | منی باید بجهادی چو شاخ سپید لرزین

اخکار چون بساید مرد | این همه عارها چه باید برد

وله

نذار در جرم کس آن ز نور باراف	که با عفو تو کرد هم ستم ترا ف
وله	
در کار دین ز مردم بیدین مدد میخواه	ارماه منخف مطب بود صبح گاه
بلی هر چه هست از صواب از خطاست	سبب دارد اما سبب خداست
وله	
توانی وقت فرصت تا توانی است	مکن اینجا توانی تا توانی
وله	
هر جام غمی که کف ایام گرفتیم	کفنا سبکنا شام که جام در کند
وله	
صدای غم و حسرت را بضمین هر چه کند	لطیفه است که کس را از آن خبر نمزد
همه کار جهان ناموس دانست	و کرد نیم نان روز می نامست
دولت خدا نکرده چو بر کرد سزای	کرد آفتند بشود آغوش نا خدا

وله

صبح کل موج صفای کوه دریا می من	شام من مشکین سواد سایه میای من
--------------------------------	--------------------------------

نی پشته ما جز مره شیر ندارد	دارد ره ما سنک نشان از سر مردان
-----------------------------	---------------------------------

ویرانه من خواهش تعمیر ندارد	تردستی معمار بود سیل بنایم
-----------------------------	----------------------------

وله

نگاه حرمت لب تشنگان آب کهر کرد	تسم را لب از انان داری نمیدانی
--------------------------------	--------------------------------

از بوریای فقر شکر موج میریزند	فانع ز تلخی کامی ایام فارغ نیست
-------------------------------	---------------------------------

وله

ملاخین بعله جواله در سنک خود داد	دل سرشته میسوزد محبت نیت عالم
----------------------------------	-------------------------------

وله

تدیر ساده لوح چو قفسه میبکند	تقدیر قطع رشته تدیر میکند
------------------------------	---------------------------

که غم آورد از پس باد زهر	همی ترس ازین برگر آند هذر
چون شود بریز جامت از خمار اندیز کن	روی در نقصان گذارد ماه چون در تما
وله	
بری نداد نهال امیدواری	بغیر میوه حرمان بار نگوید
وله	
که چون لاله در سینه اش داغ ملت	زدست ستم کس درین باغ نیست
که است مشرب رندان که ما دایم	دل پای کس و چشم پارسا دایم
وله	
تباوند سعادت بازسوی آستان	همای اوج عزت که بود از آستان
تبعوید احسان ز بان بنده	چو اندیشه داری رخصمی کردند
وله	
رسیده زخم تیغ قهر با این لیک جانرا	چنین بی اعتصام و پسر رخسار من با رخ

فنا دگشتی امید من به بحر عنی	کردی ساحل ازان موج خیزند نیست
------------------------------	-------------------------------

بسیار نظر کرد چپ در است دم	چپ داد تبان را و تو را خواست دم
----------------------------	---------------------------------

دوست کام از بهجت اصحاب حق	برده در میدان سعودان سبق
---------------------------	--------------------------

عدل سلطان که پرسد حال مظلومان که	در دمنه از آسایش طمع باید برید
----------------------------------	--------------------------------

وله

دود لفسد پکران هر کی بلای دگشت	یکی دم چه کند جان که ام شود
--------------------------------	-----------------------------

چو از جان بستگت مینمایست	با ستادی کس کرد در دست
--------------------------	------------------------

وله

بعد خلق کریم تو می شود معلوم	که صحبت معنی لفظ مکارم اخلاق
------------------------------	------------------------------

چو تخم وفا کاشت در راه شاه	سجده من کجس چه از شاهراه
کر باد هبش این جا کند کرد	که چنین غرقی در ما اثر کرد
آنکه کردن میکند از طوق ایمان زان	رو در کارش بند بر کردن بزندان میرد
فارغ ز حال دل سوختن توان بود	عافل ز آتش افروخته نتوان بود
دل	
در سگت خویش باشد نصرت اهل فناء	تا کردم گشته کی ایام ظفر از جنک خویش
بگوهر قطره اجم ساقو تم رک آتش	بهر کس اتفاق مشبم اقادیکر کنم
بروز خاکساری زیر تم میشود دین	ز خون سیل میگردند بخارین باچی بویام
دل	
نه خنده ز کلبی نه خدایشی از جاری	چه دل بگلشن ایام بی سبب بنیم

سخن را قطع کن تا قطع راه دل نویی کرد
که من از قرص مهر خاشی ز ادسفر کردم

رنبوی دوست مشام ز بک زنگ گرفت
بهار روغن گل میکشد ز مغز دماغم

مذارم میت سازینک و بد از ساده یوها
بود شمشیر دهن در نظر بروی اجسام

وله

سواد شام چنان اضمحالی جام سنگت
که بچو موی منسایان بود ز کاسه شیر

چو نقلم انگشت نگذارم بحرف هیچ کس
نیست کم از حرف پچا پیش من بحسب

عقده ام از ناخن تیغ بر کرد سخت
میشود از آب سوزن بنزخار پامی

وله

خیمه رایه صدق و صفا که با نیت
سرشت صبح ز کرد حریم او بخیمز

حظ لبنت بی سپهرین غنچه خار کرد	خالت شرر رشک گل آشکار کرد
صبح میگردید چون میفرم تا خانی بجا	شام میشد سایه باله بر جا میرسد
بسه در خاطر فلک از من غمرا کنیده ^{شبت}	کرد میگردد لبند از کردش آما من
یکبیت موج شراب بر کن خمار بجا	کل پا از مارکت در سردارد
خاک قدم شود سبز از آب سوزن با	تدیر مانیاید هرگز کنار مردم
تاب موج صحن ندانم از جیسر ناخدا	کشتیم را باد بانی میکند چشم جفا
رد شمنی بود از خنده گریه تا دلگیر	ردوشنی شکر و شیر تا بهم جوشند
رغالم بنجر کردد چو از عالم حسبر کرد	بیجا مرد عارف میکند ریز و عاها

بوصل دوست رسیدن بود بهار	ز آب گاه ربا سبزه میشود کا هم
--------------------------	-------------------------------

وله

نمیدانم کد این غنچه زنگ خنده میرزد	که کلرا ببرد کلشن کلشن رنگ کردید
------------------------------------	----------------------------------

وله

چنان رفیض مرا صاف گشته استقبل	که دیده سپند از خواب پیر پیر
-------------------------------	------------------------------

بسکه ضعف تن اشک داشت از من غمناک	سیت وقتی از نکلین دست خاری من
----------------------------------	-------------------------------

وله

با وجود بعد خدمت بود محراب سنوی	چون دو مصرع کرد در ظاهر شد بمحرم ^{هدا}
---------------------------------	---

وله

بود اهل جهان از دشمنی اردوستی حاصل	که منیخه و غبار این جا زد کرد یکدگر کشتن
------------------------------------	--

ممتن سوختم از آتش حریت چون ستم	رفتم از مجلس و انجمن بدندان ستم
--------------------------------	---------------------------------

دارم امید که خندان برت بازم	انقدر با که ز درگاه تو گریان رستم
وله	
ز بس بفرخ جان بختی ندرنگ نشا	صدای خنده بکوشش آید از لب لقیوا
وله	
باید خنده کلمه کلاب میگردد	خیال کردی بلبس بچو بیار ضمیر
بنای نیستی ما را کل درستی نیست	بود در وضع ملائیم حمیر مایه ما
دست و پایم بیکدیگر مانده ز بر سنگ عزم	خار روی دست من بر سنگی ز پشت پیا
روشناس عالم در رعایت سوزنده	می نماند آشنایان عادت خویم هنوز
وله	
در داد که طفل طالع ما یافت بریت	در عالمی که فصل شامی ندیدس
خواهی که عیبهای تو روشن تو را	یکدم منافقانه نشین در کین بچو

وله

مانا و قاصد شناسیم و نداییم
ارباب نظر دین بیدار فروشند

وله

بهر چه حکم کنی سبده ایم و فرما بز
چرا که حکم تو ممضی د امر تو جاریست

وله

از همه غمهای جهان رستم
تا بتو و بند تو پیوستم

وله

نشد از فکرتو حاصل مرا غیر از شام
دولت را چون بهم آرم کف افشون ^{من شد}

وله

رماند بازی دیگر روی کار آورد
فکنده مهوه حال تو را بشده خط

وله

شد چون پانص چشمها اشخوان سفید
از چرخ سبکه منت دولت شیده ام

وله

بهار عمر سبکسر زرنوی گل است
چو غنچه چند دل خود بگلستان بنم

وله

در ریاضی که بود رنگ گل درونی بین	گل بحسب آدم و خار بد امان رستم
دل	
یہ نخبی چہ سراغ اہل دل را می کند زو	رنگ سودہ شبانہ کرد دماغ کو کسب
دل	
مردم دیوانہ در سپیری بدولت میر	بد مجنون چون خزان کردید ز کج طلا
دل	
عقدہ چون غنچہ تصویر بود در کارم	صد بہار آمد و از خندہ دلم خرم
دل	
بر بصلحت دل بھ طرف کردی	بشاہ راہ حقیقت جتہ مقرر نیست
دل	
میتوان داد از آکنج دہن کام	آرزوم کرد چہ سپار است آن کم نیست
دل	
کلفت ایام سپار است و فرج باہم	عارفان را طالع بر شتہ طوق نہ کنیت
دل	
نیت این بادیا رفتہ خواہی ہتی	جادہ از نقش قدم ہما زہر انا چہ نیست

دل

کیفیت غفلت چه بود باده چه حاجت
چون هست کران جانی باطل کران حسبت

دل

نیت چون سرشار عزت از نذلت کمتر است
پیش ما آن کل که جابر سر ندارد خار ما

دل

فیض کج عزت و کج حسیل در پیشما
بی نیاز از ملک و فایز از سپاهم کرده

دل

نامم بود در دولت افاده کی بلند
نقش من از سجود چو خاتم شمسیت

دل

مهر لب بند طفل مغرور از سنگ سواد
در زیستان تمنا یکنفن پیشینیت

دل

چو نخل بر سپاس خجالت با آوردم
مکر دم سر بالا از جیانا فاقتمم چشم

در محفل که شمع غفلت شود خموش
احوال چون منی بزبان آورن کسیت

مستوان کیدم هزاران دست با خیم کرد	از پی قطع محبت حاجت شمشیر منبت
آن را که در می زنجیر است	هر حرف حسین در اوست
وله	
در کسرتن و این سپهر سامانی	بهر جمعیت دلهاست پریشانی
وله	
صید عفت است زیاد از دهن جلقه دم	گر دش چشم تو باید که دل از نایک برد
وله	
در کس داد دل من گریه ندارد تقصیر	سحر را وسعت آن نیست که دریا کرد
کند این رنگ بد بسوزی کجاستم	سوخت ما را و همان کینه دشمن باقیست
وله	
این سفر از سر هم اهی کس نیست	هر یک بجیل کار خود از پیش برانند
خاک در کاره چست زده پیری ربنا	بار نیست بسوی سر کشیدن باقیست

از تعافلهای جانان دل عبث رنجیده است

کس جواب ناله بلبس ز کحل نشینده است

وله

ما از کسریل جان پایی کشیدیم

نشست درین مرحله نقش قدم ما

وله

بست سرگردانی از دوران خیانت ترا

هر که دارد سنگ کم آخر فلاجین شود

وله

بردل کوزه نشینان جان بارباش

که درین بار که این طایفه بار می دارند

وله

ظالم شود غفلت شه برستم دلیرا

پیدا بخت کرک رخواب شبان بود

وله

این قوم نظر دوخته بر حله عبت

فرد است که از فوت عمل جا به در نشد

وله

از آن بر کشه مرکان طالع بجا صیام

که که از دل کشیدم تداسی بد مجنون

نباشد چون گمان دیوار در کاشانه نا	گر زید دزد اگر سپید متاع خانان را
-----------------------------------	-----------------------------------

وله

ز آشوب حوادث خانه در بسته دارم	که صدره برده و از تنگ باز آورده آبش
--------------------------------	-------------------------------------

وله

چو باک از خاصه افهی که اندیشه ما را	راشد از سنک ز فرود شیشه را
-------------------------------------	----------------------------

دل آگاه خواهی پشت پرچم حاکمین	کزین خم هر که از حکمت بدون اندیشه است
-------------------------------	---------------------------------------

وله

کی کام جویم از فلک من لاف مت میفرم	کردون نباشد طبع کی ممنون کرد میشود
------------------------------------	------------------------------------

وله

در جهان روشن بسیار از شهر چنانچه	شمع کی پنهان تواند کرد نور روشن
----------------------------------	---------------------------------

وله

کی دهد آه دل مظلوم ظالم را امان	گر فرونی دارد این سنگ سیه در سینه است
---------------------------------	---------------------------------------

وله

چون سفیدای دل سیه موتی آن خود	صبح روشن گشت چشم از خواب غفلت باریکن
-------------------------------	--------------------------------------

وله

چون کز دده لم از پرتو رخسار تو آبت
مگر آسینه را روی زان پس در آرد

وله

قرض از کریم کن که ادایش گرفتار
ماند قرض روزه ادایش گرفتار

وله

میل امیرش ندارد آن بت نهایش
چان جوی وصل را باید ز خود تنهایش

وله

بس بدل زخم حصب از همزبانان خودم
کار مرهم میکند ما بین بحاج دشمنان

وله

جنش لب بر جراح من کرد امن میشود
از خموشی پیشترین ستم روشن میشود

وله

تواضع پیشه کرد در مصافی در
زدشمن رو نهاد هر که را پیشگان باشد

وله

بافت چون آمد لغمت پوشد از منم نظر
چون با گذار از پرواز ناپسند شود

وله

در دفع خدنگ ستم و کوشش کردن	باززره صبر و تحمل سپری نیست
وله	
را سباب بزرگی بهره بنودر دستمانی	تعلیمی بر بداین قوم از ره میسر زانرا
وله	
پرفتنه و پرفساد و کراه	مخ صفتان نمود با تبه
وله	
چنان انجام از آغاز معلوم است عاویرا	که مقطعا بکوشش نشسته اندیر مطلعها
وله	
که در دین با جاتا بخار راه حسینه	علو همت افاده کان خاک را دیدی
وله	
افسار گشته از بس حرف جهانگشایی	شاهی که میزندم از شرم حق خوار نیست
وله	
خدنگ فرصتی در گمان دار می کار کن	پشیمانی چه سود اندم که تیر از بیک نشسته
وله	
هر که فارغ بال در ویرانه دین نشست	در سرب سیلاب بی زینهار و بی پروا نشست

وله

دردم حسرت از خویش رسیدن با	بایفتم لذت از خلق رسیدن را غیب
----------------------------	--------------------------------

وله

چو آن رهبر که پیش از خود فرستد جمله	ندارد در جهان کفرا قامت اهل ستم را
-------------------------------------	------------------------------------

وله

این ره خوایده را باید بر در آنچه	سیر کن را فاده که راه اقلیم شود
----------------------------------	---------------------------------

وله

خدمت سلسله هر که با خلاص کند	زود چون رشته بر راه بستر شکار
------------------------------	-------------------------------

وله

که درین منزل ویران شده آبادی	خویشتر بر ابرسان زود بمعموره قد
------------------------------	---------------------------------

وله

شام چون کرد دفون چراغ شمع رو	به ششخان سید روزی صبح است
------------------------------	---------------------------

وله

اگر این خمین همچو نزار بر با میگردم	چراغ برق روشن زنده میگردم ز آ
-------------------------------------	-------------------------------

وله

نصحتنا مجوسان جمعیت که میداعم	که همچون کتسه نبل بریشان جمعها
وله	
رسامانی صبرم سقر است لنگردن	بر آنقدر بی باورم کما کس پس
وله	
عقل افوگر حرف عشق خون است	هست در سوراخ رویش یاد پرست
وله	
صورت پذیرفته ز بس کار من از خلق	پکار با بینی اندام رو
وله	
یکرونده با ما سپه حادثه دل	وقت که از راه کشی تیغ دو دم با
وله	
زدم برخاکساری کتیه و آسوده کردیم	چو آن طعلی که در آغوش مادر میر خورش
وله	
بر جان من بر آنچه شده جای منت است	گر ناوک جفاست و گر خنجر سم
وله	
خواهی که خدای درد و جان پس تو دارد	زنهار که در پاس دل خرقه لان گوش

سبز حنظل نشود از غم باران هرگز	شاخ حنکلی که نشانی ببرد یوایش
--------------------------------	-------------------------------

وله

که افقی بهر اندک نفع عاجل	به اجل در مضرتهای بسیار
---------------------------	-------------------------

هر کس که نصیحت ز عزیزان بگذراند	بسیار بخاید سرراگشتند است
---------------------------------	---------------------------

وله

بخت بد و همت عالی بلاست	و امی بآن کس که باین مبتلاست
-------------------------	------------------------------

در دلیت درین سینه که گفتن نتوانیم	گفتن نتوانیم و نهفتن نتوانیم
-----------------------------------	------------------------------

اگر میداشتم چون چشم اهورا و دانه	درین وادی شکار خاطر صیاد میکردم
----------------------------------	---------------------------------

نهاده بخت خضم از سر شهید گفتگوی	اگر فی بسکند در باخ اونی شکر کرد
---------------------------------	----------------------------------

مکن افسانه ماکوش که این مایه عم	حیف باشد که بران خاطر خرم کزرد
---------------------------------	--------------------------------

وله

رفتند ببلان خوش اسجان با غم	زاع و زغن ملازم این بوستان شد
-----------------------------	-------------------------------

وله

دلم گرفت از الفت رسیدن آرزوم	بتغ قطع کام از خود بریدن آرزوم
------------------------------	--------------------------------

کنون بر عقده غیت دتم و زان حن	کره چون سخله باز از سینه فولاد میگردم
-------------------------------	---------------------------------------

وله

مردم سپکا زهره کز بن کنی بنود	مربز چشم خویش جویم کان نخون غلطیده ام
-------------------------------	---------------------------------------

وله

پشیمانی لغتیده است ظالم از دل آزار	اگر کاهی کرد لب میخند مشق کز بدینا
------------------------------------	------------------------------------

وله

در کشا و عقده دل انقدر ناخیرت	منشی بر مانداری جان خود و ای مسکنی
-------------------------------	------------------------------------

وله

کردیده لایبالی و برجائی این زمان	دولت بعهدش چنین در بدر بنود
----------------------------------	-----------------------------

وله

کشتی باز در کستان از تهی مغزی بود / شیشه خالی با غر سبزی اگر خورد

کشتی با فکر ساحل از خاطر شسته است / تا بگرداب خطر باد مرادش میبرد

وله

دگر از آده کان می جسم از انبای دهر / کاغذی بردست من دادند سر تا سفید

آسمان از آنکه از سر و کله / خود که این سر سرای سپهر است

وله

هر کجا داغ بایت فرسود / چون تو مبر هم نهی ندارد دوست

درین کبند بیخی برکش او را / که کبند هر چه کوفی کوید باز

میاش غره که دارم عصای عقل بدست / که دست فتنه دارانست چو را دوست

وله

هست اعتبار این بر لطف ذوالعین	هست اعتبار آن همه کثرت سپاه
-------------------------------	-----------------------------

وله

با تو چه گویم که تو دانا نه	ره چو نمایم که تو پستانه
-----------------------------	--------------------------

چه باید از شرف نالش ز اقبال و زاد بار	که تا برسم نهی دیده ز این می آن
---------------------------------------	---------------------------------

شدم بجزو زدم غوطه و ندیم در	کجا بخت منت آن کناه در بخت
-----------------------------	----------------------------

وله

کم هر روز از پس از روی روز دین	بقوم نواز کف کی بهم تقویم دین
--------------------------------	-------------------------------

بکدورت نیت ما گردون مکن	ایمانا هست در گردش غبار می
-------------------------	----------------------------

وله

چون زبان کردید کرم حرف می گاه	شمع آفر زبان آتشین کوتا کرد
-------------------------------	-----------------------------

اچاندیشی برای خلق دامن گیر	پیش از رسیدنم دانه می افتد بدم
----------------------------	--------------------------------

هر که از اوضاع علیومات دانند چیزی

سغله طبیعت و بدان خبر که همه بوعشر است

سک با و فارا نباشد بها

بود بستر از آدم بیوفنا

وله

زن از زن خود مطلب یافت کلام

گرفت افعی را فعی ز پرده دم

وله

ز غم بگر خدر کن خدر

و گر ز جهان و جهان بگر خدر

کوشه کیران جهان پشت بدینا بخشد

روی در قبله محالست که آرد محراب

در آن کسور که هر کس دامن مطلب بگفت دارد

مرا از نخبت بد کرد دیده محراب دعا با

بخاطر عرض حال ما رسد فهمیده مطلب را

از آن روح محبتم جو برادر اگر آید

وله

چو دیدی رخ خود اینقدر بخود پسندی	چو خود را از شکل سپیدان شمار
راست بر صورت زبان کردی	بیخ را چون بقصد جان کردی
از و پاکتر در جهان کس نرود	بمردی و کفار و رای و نرود
وله	
بجز باش از آن سفید که دارا باشد	کر کند زین شمشیر که باک مدار
وله	
بهر کجا که رود و عن بلا آنجا نیست	همیشه در دو عزم در پنج آید از اثرش
وله	
نوشب با مد که با دشمن بازی	اگر دشمن سازد با تو ای دوست
وله	
کس اوضاع او را نیارد نوشت	چگونه که بس طرف نبودش شربت
وله	
کرتیر تو گردین ترا و کشید است	حاشا که کشد دل از زخم جفاست

وله

سغل عشقت در خبر بوالهوی میاید	کار سمرغ ز انهر کسی می آید
-------------------------------	----------------------------

وله

رمانه حالت بیماری اجل دارد	کدام روز که بدتر روز دیگر نیست
----------------------------	--------------------------------

وله

هر کس رسانن است بنام ننگین	ملک زمانه را سواری گرفته است
----------------------------	------------------------------

وله

میسودار غفلت افزون به اهل کس	قیمت محل بود نازل چو خواجه کس است
------------------------------	-----------------------------------

هر لطافت که نهان بود پس پرده عجب	همه در صورت خوب تو عیان سازند
----------------------------------	-------------------------------

ای سزند و بلار اچ جای هنر کس است	کرت معاوتی دست میدهد در با
----------------------------------	----------------------------

وله

در رزم چو آه نینم و در بزم چو موم	برد دست مبارکیم و بردشمن نوم
-----------------------------------	------------------------------

وله

خوبتر احوال شمارد وقت پیشتر است	نیت کمتر بجا از نیت یکسان
وله	
از تو امید صلاح شواند است	خشم تا بر باد یابد است
درین شیرین تراحتی دانست	حدیث خسرو شیرین نهانست
وقت سفر و دم شتاب است	بر جبر اکنون نه جای لب است
باب خندان کرم بریزد ستان سخما	گاه ریزش نیت بجا قهقهه سباجا
وله	
خانه زین نامداران ابودد است	هست آسایش کنین در سوار می پیر
وله	
با سانی نکردم قطع راه کام زنی را	بسی افتاده در خوابم در خواب سدر
گر با چندین فسون کردم بچو آب انظفل جز را	نکرد شمع اگر خاموش نشدت خواب

وله

دستگیری نذر زهر خار و حسی می آید	ماخذ الکیت درین بحر توکل مشر
----------------------------------	------------------------------

وله

عکس تو در دین چو در کوه سرب	یاد تو در سینه چو در پیشه
-----------------------------	---------------------------

چنین است آئین کردن پر	که بخت لطیف و ستاند لعلتر
-----------------------	---------------------------

کوشش پیوده ز غایت فزون	کوشش آبت بهاون درون
------------------------	---------------------

پشیمان شد از هر چه جو کرده بود	ولیکن بدامت میزدنش بود
--------------------------------	------------------------

چار نروین جای کرد دهنی	بگرد گیاه های سر سخی
------------------------	----------------------

وله

بچشم طفل شکر چاره هبت است بی	ز نیب غیب شیرین جاب کاسه شیر
------------------------------	------------------------------

کس نیست که از جور تو سزا بداند	دوران چو تو سپاسد کرمی بداند
وله	
بزمی چو حاصل نکرددم	درستی نزمی در آن حال
وله	
هرگز از غم تنه نباشد	منزلهش وادی بلا باشد
وله	
قدی که خمشد بتواضع نکشت است	هر کس با این خیال نیفتاد برنجوست
وله	
صلاح طبع چو سوی فساد روی نهاد	بماند نهیده در دست بو علی قانون
وله	
با اهل دولت بیازی نیست	که دولت بفرس بیازی رسد
وله	
عقل بر عشق نمریز چنده	که بگیری تو زار و من زن
وله	
با لطف دوست کام طمع دارم از بجز	در عین بحر می طلسم از جبار آب

ذره را کی می تواند برد با خود آفتاب

میرود آتش ز دستش هر چه بسکین

بیزم مدعی شوقی که آن نامبند دارد

بحرف کس نمیند خدا و او را کند آرد

وله

پر است چرخ و خست بخت جوان شاه

آن به که سپر نوبت خود بر جوان به

غفلت زده کافی که لب از خنده گشاید

افسوس که در ماتم دل جابه در آسند

شده تلقیهای سچا باعث بقدر محم

خوار باشد در نظر جنسی که ارزان میخرد

وله

بهر روزی سقر اریهای ما در نیت

مرغ ما در پهنه میکرد از برای دانستن

بچاره دل میروسمانی ما

از هر چه تیر رسید همان پیش آمد

وله

بجامل سرزشهای فلک کاری میزند	زبان بیشتر از زک کردن نمیدانی
وله	
شودد و زرقاش چو نقش تمام	هر قدر کار تو صورت پذیرد خوبست
وله	
با سخنی زمانه تو اضع کمال نیست	حام است چون بنجاک در افتد بر شبنک
وله	
بیخ مکنی پشم در کلشن ایجادت	سرور اجم با جحلت بر لب جو داده اند
وله	
کی ترقی باعث اصلاح بد کو بر شود	اصل بد را چون ترقی رود بد بر شود
وله	
وسعت صحرا بود در چشم مردم چشم بگو	ارخفای جمله داران کشته از بن کاتیک
وله	
تصدیع در تدارک نبر حاضر کنش	داری چو سرکه و نمک این در دگرش
وله	
بس قحط مردم است درین بریون اسباب	نسب در حساب بضاعت بود

کس نشد بکنین بچون سعی در میدان عشق

زین خا هر کس بر دست بقدر دست پا

وله

فادم در جوانی چو زلال دهر در پری

کجا با نفس سرکش مرد میدان بخوشید

میت آرباب ستم را بجه از رزق حلال

سبح دارد آب و دایم خون مردم بخورد

در سن آن سپر که رود از پدر پیش

خوبست از جهان ز پدر شیر رود

پوشیدن اشکار کند عیب جاه را

خواهی اگر که عیب تو پنهان شود پیش

وله

ز حال دوستان که نیستیم گاه معدوم

که از ننگ گرفتن بمن بیکم سرانگس

وله

هر آن متاع که افشند و کافریت

بجز خیا که چو افشون شود بهایگر

مان ده آنست که دل تنگ نکردم	چون تو را ز شکم خویش کرد و اگر کرد
وله	
اه اگرستی نمودی مهر حرامی چو سزا	آن زمان معلوم کرد در جهان مشیت
درد سراسر صحبت و رنج دل اخلاط	دانا ز خلق کوشش غلت از آن گرفت
وله	
خز من طاعت خود را همه دادی بباد	بر تو از فعل بد خویش چه پدید آمد
وله	
زمانه چو باد است و باد از بخت	لقاب از رخ گل بعزت کش
وله	
را اهل همت کس نمینازد بچو داناتا	ابرارین در بجای هوسه که مهر میرد
وله	
صید مطلب بکنند جز بکنند اندازی	هر که قطع نظر از عالم اسباب کند
وله	
با قهباد فلاحون عشق مجود است	کسی که در محبت دهد و او بگیرد

خاکساران جبار از بختگار نیستند	کس چه داند که درین کرد بخاری باشد
--------------------------------	-----------------------------------

وله

نه سرتی که از دو خاطر می پاید	نه صورتی که کسی دستدار بود
-------------------------------	----------------------------

باولی نعمت از برون آئی	بیقین دان که سر کون آئی
------------------------	-------------------------

وله

کسی که میکت از نبال دیگران پرواز	رعین کوردلی با دیده عصا کبیر
----------------------------------	------------------------------

وله

ترکیب پالاک در هم بیست	بشکستن آن روانیدار دست
------------------------	------------------------

وله

جو نیده کان راحت دنیا برای جواب	خوش کرده اند سار صید میده
---------------------------------	---------------------------

وله

در کشاد که خلق مکن کوتاهی	همچو ناخن اگر از دست تو برمی آید
---------------------------	----------------------------------

وله

مدان زخامی کرداغ دل زینارنم	اگر سایه پرور من باب آفتاب نازد
-----------------------------	---------------------------------

وله

مده راه صاحب غرض پیش خویش	با سخن مکن سینه خویش ریش
---------------------------	--------------------------

کس بر اوستم سوار نشد	که افتاد و خار و زار نشد
----------------------	--------------------------

وله

دو یار یکدل اگر با همند در همه کار	بهر اطعنه دشمن نیچی نخرند
------------------------------------	---------------------------

وله

هوای هر چه داری پاک کن از جیبی آن	که بنود غیر کوتاهی کمندی صید بر
-----------------------------------	---------------------------------

وله

عناز خاطر مبال و بر طایوسد آن	رز زمین جلو از سبک احوالم در گو
-------------------------------	---------------------------------

وله

بشکر راحت دست تهی تمام نایم	که آفتاب حوادث شد استسایم
-----------------------------	---------------------------

وله

دل عشاق میسازد بجان محقره	که مداوای چنان ریش بر هم نشود
---------------------------	-------------------------------

وله

بر قیوم شد مگر عرض شرفیات د
جانه زینبده ترا خشم پوشدن سبت

وله

تاکی زمانه داع عسقم بر جگر نهاد
یکراغ نیک نام شده داغ دگر نهاد

نخواهم که چیزی بجا ماند از من
که دیگر جوعی بد نیاند از من

کیست کریم انکه بسکین بد
نی زنی شدت و تحسین ده

وله

نه که ز تاشیر فغانم
بگوش بعد ازین خواهد رسیدن

کی بر فحاجت اجاب کوتاهی کنم
منکه کر خصم فست در چاه همراهی کنم

هرگز ندم منتفع از گرمی باران
چون شمع مرا سوخت هرگز گرمی خردان

وله

همواره خوان لغت سینه های لطف	از قاف تا بقاف جهان کسترند کسبت
وله	
قرض است فعلهای تو بر روی دریا	در بهر زمان دور که خواهد آمد کند
وله	
سیم و زریا که ببرد مده	اخرازان به بجا کش مند
وله	
زدی آتش و خاها سوختی	بلای برای خود اندوستی
سزاندیش هم در سرش رود	چو کز دم که در خاکست رود
ایچا او سالها بنظم اندوست	در یکی ساعتش ز ما زبخت
وله	
تکلی گجبان جز سخن شنیدن نیست	بکوش این کجس پهبانگنده نخوت
وله	
کی مقصد تمهیدان فکر باطل میرسد	هر که می بود طریقی حق بمنزل میرسد

وله

مرا همیشه بودر و بر در حسن تو مانع	رغیر شکوه ندارم نقاب کاثر برفتنه
------------------------------------	----------------------------------

وله

خارم که کید که بدخواه تو در راه افکند	خنجر کشت که جز در جگر او بخلید
---------------------------------------	--------------------------------

ازین جنبه بر بند مشهور نیست	کزندان دشمن از کوز نیست
-----------------------------	-------------------------

وله

کارا کرد ثور اگر آسان بود	پیش قدرت جملگی بجان بود
---------------------------	-------------------------

وله

مرگ حق است لیکن از تقدیر	که بهانه خام شد که سیر
--------------------------	------------------------

وله

منمخدر خاک سار بهارست تحصیل حال	دانه از افادگی آخیز حاصل میرسد
---------------------------------	--------------------------------

وله

بر پای بوس تو هر کس بر نمی آید	چو زلف نخل امیدش بر نمی آید
--------------------------------	-----------------------------

وله

نه احمد که آن نقش که خاطر میچواید	آمد آن سر ز پس پده تقدیر برودن
وله	
مپائی اگر بستن چشمت زدینا	پیداست که صاحب نظران بی نظرا
وله	
در بر غم تو غوطه خواهم خوردن	یا غوشدن یا کجس آوردن
وله	
تغ تو قطع و فصل کار دشمن	هر جا که برفت سز و باز آمد
وله	
یکی مردم نه نکورونی است	خومی کنو مایه نیکوئی است
وله	
اگر فتنه گیر دسک تا سماک	چو ایزد کند اربابش در چاک
وله	
این آه کسان از دل افسرده بندید	در دعوی آتش نفسی باد پریش
وله	
پایه نکلن ز کف مگذار اگر دی عزیز	سنگ را سنجیده کی بازر بر امیکند

وله

شماره عامل بیدار راحت نرگ نصبر	عسین پوسته خواهد از خدا کوتاهی شری
--------------------------------	------------------------------------

وله

چنان غبار که دورت گرفته خواهد شد	که دوستان تو مانند یکدگر را دید
----------------------------------	---------------------------------

وله

مزن چنین بسین آینه میان از بر که بدست	بروی خود میاورد وضع نامهموار دست
---------------------------------------	----------------------------------

وله

نشاید صاحب نام نکوشد ریخ نازیده	نخین مرکز نکر ز دیده است سنگ نازیده
---------------------------------	-------------------------------------

وله

کسی کو چیده از خار علایق دامنیت	بجام دل تو اندر چید از باغ نو گل کل
---------------------------------	-------------------------------------

وله

کی توان آسان رنگ خاندان خایر است	ظرفه سپارد سیلاب باویر از حست
----------------------------------	-------------------------------

وله

اگر بوقت خطر مای سعی گردد لنگ	چرا درنگ کند شیشه چون حور در سنگ
-------------------------------	----------------------------------

وله

انکه بکربان دست دوست بود دوست دست	انکه بجز اندت خصم بود خصم خصم
وله	
چون پیغمبری دید زوال آرد زود	این است همیشه عادت چرخ کج بود
وله	
یکم مرد در برفت و دیگری میسوزد	کوفی من داود و دوشع بودم
وله	
اورا حسدی ز هم برمانست	هر نام وری که در جهان است
وله	
حکایات او حالت دیگر است	کسی را که یاری در پیش او را است
وله	
سوروش و افساد و مناجی حد	اظلمت بد همه تا خجسته
وله	
که او کار امر و فرزند کند	رمایه زان کس ترا کند
وله	
اب خضر نصیب بر آس کند ز آدمی	فیض نزل بر روزگار آدمی بدست

وله

دشمن بجای بر سر خود دید غره شد
خافل که خود در اد طمع استخوان نید

وله

کنون پد ار شو تازین کرد در جهان ناست
که چون کیرد تو را خواب علم افشا نخواهد

وله

مدا هر که چون خاتم بدست دیگران باشد
بجای لغزش اش انگشت حیرت در دهان باشد

وله

کند ساقی کجای سویم از عین عتاب آتا
دید پیمان کجای بمن از زهر ناب آتا

وله

چرخ بر مردم هموار نمیشد
زانکه چون پستی دیوار حصاری داد

وله

بابل طبع جو لذت ز فکر خام رسد
بجام تازند میوگی بجام رسد

وله

نخت اگر باقی بود دندان بسندان نشکنند
نخت اگر بر کرد آن دندان بجا نشکنند

وله

مرا از لطف حکیمی بود امید شفاء	که کرا اشاره کند عمر فته باز آید
وله	
شود ناقص سخن در بزم اهل حال سوا	که چون صحبت نباشد فال گردد لال
وله	
حد بر ابله بدستوریت در قانون عقل	چوب از مضرب باید زد نظر بسورا
وله	
خالی ز کدورت نبود بکف نفس از عمر	این آب ز حشر چشمه کل آلود بر آید
وله	
نمی آید ز ما عاجز گشتی چون خصم کم و صفت	دم شمشیر ما از نیک نگاه گرم میکرد
وله	
عاشق که حساب ورق لاله و گل کرد	داغی که بدل داشت ندانست که چندانست
وله	
رقیب دامن مغد گرفت در کوشش	سک در زنده ندیدیم که آشتنا کرد
وله	
چند عکس مراد دل دانا کرد	کاش کردون سب مردم دانا کرد

وله

ملاطیم طینت سازا بکر معنی نام زرد باشد	بفرق این سخن همواری کاغذ سنبه
--	-------------------------------

وله

بقطع نعلق نتوان دل ز جهان کند	این نخل بجز بار اجل میشه ندارد
-------------------------------	--------------------------------

وله

بود کا هم بهم خوف و کاه همیشه	داشتم پرواز با بال و پر خوف و رجا
-------------------------------	-----------------------------------

وله

طوطی که آب چشمه امین را ندید	بیخ زبان خویش کجا آب دار کرد
------------------------------	------------------------------

وله

پایان مرگ استغنا حیات جاودان دارد	هوا می آب حیوان سدا کند زار
-----------------------------------	-----------------------------

وله

کبک آورده ام دامان مطلب از شما	کف اوسوس مرغ خاصیت در عباد
--------------------------------	----------------------------

وله

مکدر می شوم چون باد پنجم بهار آرد	که از بوی کلم امین خاطر غبار آرد
-----------------------------------	----------------------------------

وله

بسکه طفلان را بنمونه هم که آزاری کشند	سوی دشت از شهر می آرم بدامن سبکشان
وله	
کارامه و زلفه را گذاری زیناً	که چو فردا برسد نوبت کار در گرسنت
وله	
سکه خاصان نداری معرفت کم خرج کن	فتنه ها دارد بنام پادشاهان نرزد
وله	
کسی در عشق فال بد بگیرد	او که گیرد بجان خود بخیرد
وله	
بود هر که لطف حق را بر	شود کار و بارش بخوبی میر
وله	
بر همه سر که زنده حرف در برابر خصم	حریف خویش نجاک افکند چو کشی کبر
وله	
مشویم که ز آمدن هوس دل نوبید	که خواب مردم آگاه عین بیداریست
وله	
از ترده های سچا میشود سبزه پوچ	موج می آرد کف خالی ز دریا کبک

وله

سینه دایم از زبان سگر دارد آید	سایه تا بر خاکم ای ابر بار کفشد
--------------------------------	---------------------------------

وله

پشیره شوان گرفتن لیکر کشته را	جمع کردن خویش را در عهد چهرت
-------------------------------	------------------------------

وله

افروخت از سپهر امید اختر مراد	بسکفت از ریاض میامین گل ظفر
-------------------------------	-----------------------------

وله

عبرت رنجام دارا بر کسید تاج دارا	آخر ز فرق دارا افتاد تاج عورت
----------------------------------	-------------------------------

وله

ز روزی آنچه در ذمی شمت حکام میگردد	بجور آرنده پند هر چه ماند درین
------------------------------------	--------------------------------

وله

کسی کشته نشد از قبله نیست	کریز از صف هاست که در غوغای
---------------------------	-----------------------------

وله

این طوق بندگیت بگردن در آورم	باز آیدم که شوق تو در تن در آورم
------------------------------	----------------------------------

وله

قلم آن زبان نبود که شرح حال ما گوید	ورای حد تحریر است محنتها که ما داریم
وله	
میسالم و ناله را از شنیت	میوزم و دوست را از خیریت
وله	
در چشم کند خایه یکس را چو دبی و کس	با سفسله همان بکه مدارا کند کس
وله	
دست فلک کجا بگریان من رسد	ارزش جبه چنانکه مرا غم گرفته است
وله	
امیت سازه نما بر راه پیمان ظاهر است	نیت نسبت با عصای مثل عصای کورا
وله	
ما داشته بودیم امیدم	تو بردل ما غرزه نشین آوردی
وله	
ز شب تهم ز روز ز ناله و آه	خواهی شب دار از خوابی کوتاه
وله	
میدهد انداختن داغ پشیمانی	خانه زنبور را شهید صفا آتش است

وله

کل جهان بکجرف تو نیز از دگوش	ورز در دسر مرغان هو اسپار است
------------------------------	-------------------------------

وله

مار سیلاب حوادث خط پایکی دایم	بار باسل گذشت از سر ویرانه ما
-------------------------------	-------------------------------

وله

در دل موز تریخی بختارت منکر	که نهان خانه اقبال سلیمان است
-----------------------------	-------------------------------

وله

دگر باقی را حکیمان عمر شانی گفته اند	این ذخیره بس تو را کالباقیات الصالحات
--------------------------------------	---------------------------------------

وله

مردانست که اندیشه ز مردن بکنند	پیم ارگشته شدن و بیم ز مردن بکنند
--------------------------------	-----------------------------------

وله

در دیده عینک می نیم چون تو هم دیدار	در آرزوی روی تو بگر که چشم چار
-------------------------------------	--------------------------------

وله

ما را همه بر روی بود زخم شهادت	ما ضربت سیلی قفار انشا سیم
--------------------------------	----------------------------

وله

کرد شکسته خاطر من از نگاه سجت	این دانه راز کردش حشمت آسیا
وله	
سرزاده و گناهی ز دل و دین من	آه در سینه و نظاره بفرکان رفتم
وله	
از غرور حاصل شود مقصود من	کج گناهیهای بارانت محراب دعا
وله	
ز نهار عیب صاف ضمیران من است	ایستند وجود عزیزان بدن من
وله	
در آن محفل که دل مهر از لب گفتار دراز	سخن کردن بود آسان و دشوار ^{خاتمه}
وله	
چراغ از خلوت فانوس دارد کج ^{بش}	مکن از آستین برون سوی اهل کرم ^{سخت}
وله	
میت عبت آمد و رفت بفسر	از دوسر این رشته بدست
وله	
ز فیض ناتوانی شدت غرت بمنی بستم	به جا میرسم چون ناز کو بر خانه دارم

وله

شدار جمال تو نیر و زرد ز من از روز
که خواستم شب در روز از خدای امروز است

وله

خود بید است در جهان باری
کار هر مرد و مرد هر کاری

وله

برون آید آخر روز سیاه با غم
که وفا قشای پند و ال از ناه پند

وله

با مصحف شریف نذارند نسبتی
زندان قسم بقبضه همیشه روان خورند

وله

دل که از جارق بود اینک بیاو امیر
جان با جان جانان جان خواهد رسید

وله

ز زمیندور که چو خانه پزار شهید شود
از آن وقت جلالی وطن ز بسوزد

وله

ما بشادی دیدار تو در عین مسکات
غمهای جان جسد فراموش توان کرد

وله

هرگز کسی کلی بس باغبان ندید	اکس که مایه دار بود خود نمای نیست
وله	
غله انداخت که اصلاح چیز	منهی اقبال درین کهنه در
وله	
پسهر و ستاره سان اندید	همی چشم روشن عمان را ندید
وله	
دانگنبت مندا ازادش کن	هر که عمیکین کندت شادش کن
وله	
فارغ بود از تربیت باد بهاری	طوبی که خورد آب ز سرشید حیوان
وله	
از شهر سرگز نکردد خاندون سگرا	سخت جانرا ز مال خود بناختد بهر
وله	
انمی که غشم از دل برد این شد ندارد	اسباب طرب چرخ خفا پیشه ندارد
وله	
خونی که مشکنا ب شود پاک می شود	ادم ز خلق خوش بقام ملک رسید

طوطی از همواری اینی می آید بچرف	پش ارباب سخن زهنار لوح ساده با
---------------------------------	--------------------------------

وله

دهن خویش بدشام میا لارهنار	کین زرقب بهر کس که دهی ما زاید
----------------------------	--------------------------------

وله

ارزبان کلک نقاشان شیزم بارما	پرنبان زرم کی صورت پذیرد کارما
------------------------------	--------------------------------

وله

نبری نقد جان از سخیر این مستی بون دین	بزی تیغ هرگز کس نکند جان مور ا
---------------------------------------	--------------------------------

وله

برگرا نیست حسن عهد و وفا	هست دوزارح مسلمان
--------------------------	-------------------

وله

نه بر مراد است در وقت	همه کوشش ما برای خدمت
-----------------------	-----------------------

وله

تخی از کردون نام همواری خود کشی	رشته هموار را جو لان بچشم سوزنت
---------------------------------	---------------------------------

وله

غبار از خاک آسمان	جواب از نبلندی پایال موج مسکود
وله	
تا در مذاق خلق کو ارا شود که	مباید شسزار قدح خون لبر کشید
وله	
از برای هر سم او میر غم زخمی بخوش	پس آن جراح بی زری که رود کارم
وله	
برای عجز فرو رفت پای اهل طون	اصول بنفش چو شد منحرف بنفش اصل
وله	
تیر اول می خوردش سر سپکان را	میکنند ظالم مکافات عمل پیش عجل
وله	
اگر اول بنفشه سیل کی دیواری آفت	رمطلو مان تستمکر پیشتر کار می ماند
وله	
که میگوید که از زخم کنین خواب می آید	نکرد از رک این نامرادان شیشه ز کنین
وله	
تسخیر که شکند میخ بر میگرد	میرسد فیض بر حال بصاحب جوهر

وله

عزت ما بود از زیر فلک سپردن
که گزشتوشی در نظر اختر خویش

وله

حدیث هند گویند ممدان دیگر
که کرده ایم ز دل سپردن دود آه بر دهن

وله

بروز حشر پردای کسی کس را نباشد
چو اندیشی برای دیگران اندیشه خود کن

وله

وضع خود شیخ طایم کند از کز و در دست
پند ما رسته انکت بود دام نهادن

وله

نشینی تا یکی فاضل ربا را وقفیاری کن
پی سبب رزق داری تا توانی روز خود بکن

وله

تیر ز کرد ز سوهان تغیمی بی آن
بی سبب در کار بر مچین پشانی کن

وله

بر مقلقهای دشمن بجهت کردن اطمینان
پای بوسی سیل از پا اقلند دیوار را

وله

مصلحت

مشورت با مردم نزدیک دور اندیش کن	مصلحت از رای دین داران کامل عجز کنی
وله	
از فتنه دهم در امان باش	بد نفس مباش و بد چکان باش
سفیدی بجز قرینه و ابلت	ولایت چنان از ولی است
وله	
زبان مردمی با است بود	تور آسیرم که نان کند می
وله	
یکی را منازند جان در بدن	از آن زمره کسره را برزن
بازوی قوی حسن تدبیر	اینست کمال و کامکاری
وله	
که بانک خروس آید از ما کین	شکوهی نماند در آن خاندن
وله	
نیست حاجت با عصاره خانه خود کورا	پاینده سپردن ز صد خویش تا بنیاست

وله

از خاتم یاقوت تو را دست شد از کاکا	ز افکندن این سنگ کمران کندید
------------------------------------	------------------------------

بچاره بسی مهیبه در خاطر داشت	امید در ازو عسکه کوتاه چو بود
------------------------------	-------------------------------

وله

کردن ز بهجا، زمان را سرکش	کار بزرگ را نتوان داشت مختصر
---------------------------	------------------------------

وله

ز هر دور بخدمت سلطان تعینت	دل را بجای بسبند و میان را بچاگر
----------------------------	----------------------------------

وله

سری که کردن از امرت شید دورا	بر آستان تو اینک گشای گشای
------------------------------	----------------------------

وله

پوشه برداشتن این سبک را ازین	بگر خویش خورد هر که مباح هم سفر است
------------------------------	-------------------------------------

وله

دشت عالم سب فرار از جوش کله است	میکنم نال از زمره میسر مزمین کشنا
---------------------------------	-----------------------------------

وله

ای دشمن قوی دست ضعف مظهر	شیرخون چکانست رنگ پرین امن
پلکانی که شیر از اشکارند	پیام خود پای خود گذارند
وله	
نیل فلک از بحر قضا طغیان کرد	در مصر بقا یوسف و یعقوب ماند
زمانه برینک و بد است	ستاره که در دست دشمن است
بر شیر خویشتن مری سگ	باش که خویشتن مکن جگ
پلنگ دمان که چه باشد دیر	نیارد زون پنج بازه شیر
سعی کن از مرده ده صفا	لیس لایان الاماعی
وله	
با این دو پاکیزم مردم بملک است	خواهم بدوش شهیر عقاب آورم

وله

چندین کهنه ز نذیر برآمد تو چنبره
یک نفس اگر ز کلبه براید مگذری

خوشتر آن باشد که سرد بر
کفته اندازد حدیث دیگران

سخن دادن در کفر ز کلمه نیست
به که باشد حکم ناکس را بدست

وله

منیت جدائی ز بیم حلقه نخر را
حادثه روزگار از پی یکدیگر است

وله

نی فتد و نه آزار ناکس می آید
یک لحظه بدوست دست رس نیست

نفس شر بر دغم محتاج تقویت نیست
به هزار خرمن کافی بود شتراری

از صدای سخن مجسمه ندیدم خوشتر
یاد کاری که درین کسبند دوار می آید

وله

ز دل بدل گذری نیت تا مجتبیست	ره چمن نتوان بست تا صبا اینجاست
وله	
رخشم خویش افادن بود منظور چون ^{است}	بچشم خضم وضع خویش دیدن آرزو دام
وله	
خامیست امید ترا از نخل منتا	بگذار که این پیغمبر نماید دود است
وله	
نقطه از جنبش بر کار خبر می کشد	چشم حیرت زده کان ^{شاست} پدید می کشد
وله	
سر چون و چگونگی را بگذار	کار رضا بالقضاست آخر کار
وله	
صد بار نخت رنگ فلک را بچشم عقل	معلوم کن نشد که بعالم چه کار کرد
وله	
خوردم از راحت فرب اما غلط کردم ^{علاظ}	بود اینجا مشعل رهن چرخیم تنها
وله	
غافلان که آمد اقبال و دولت خود ^{ست} بلند	مانها زیر زمین چون کنج فارون گرد ^{اند}

وله

ازین آهن زبان انعام خوشتر نیستم	رک من محضر دعوی نخوان بیشتر دارد
---------------------------------	----------------------------------

وله

پسند عشق ملک حن خرابست	رنگ نبای شهبان زگر دیاست
------------------------	--------------------------

وله

میکند سیر سراپای تو سر تا پایم	تباشای تو اغوش من تا چشم است
--------------------------------	------------------------------

وله

مرد می شوکت نمی پسندم ز زبان جبار	منگد دائم آدمیت دم از ریشویا
-----------------------------------	------------------------------

وله

مینت بکس آشنا چه دوست چه دشمن	چون کل رعناد و رنگش دو کوا است
-------------------------------	--------------------------------

وله

جان از نام بکس ننگ داد	که بجز این جان دل ننگ داد
------------------------	---------------------------

وله

گر چه میکردد باش بخت بر خانی که	خاتم بر کس که دارد بجز ز ناری پتیر
---------------------------------	------------------------------------

وله

پذیرایی لضعیف نیت دل ابل تنمرا	چو کاغذ چرب باشد نقش او از سبکد
وله	
کارم بدان رسید که هم از خود کنم	هر شام برق لامع و هر باد با
وله	
یتیم باید ز دانش بر جگر	هر که ز بانوش در کودل دگر
وله	
بدولتی که ره می بخلق باش ز خود	بجویش سایه نمی افکند هما هرگز
وله	
سیل از ویرانه باخسار کرد الودر	زود می مالد فلک روی مستکر بخاک
وله	
درین مراسمه راز مستمع طسبت	خط معانی دین بر معانی کنش
وله	
سعادت سر سراز در نظر کرد که در	بود از دود مستعمل خانه روشن ابل دل
وله	
کشتی چو باخت لنگر خود زود بشکند	زنهار در کاشکش دوران صبر باش

وله

هر که ادا دم ز غمت جای بالایی ^{حشمت}
عاقبت چون موی ابرو تنخ برده ^{شید}

وله

ای خوش آن شور که مست از بجا کم ^{فکری}
شبه بر کعبه زنی جسد بر زمزم ^{هکلی}

وله

مدد از خاطر ندان طلبای دل ^{درد}
کار صعب است مبادا که خطائی ^{کسبیم}

وله

یاس دولت جمع کی ما خواب ^{چو می شود}
شنع دایم از برای تاج ز جهان ^{بر سر است}

وله

دامن دولت به آسانی نمی آید ^{بد}
این همان از پشم فولادی ^{پرد}

وله

طییدن دل سواره میکند ^{فریاد}
که این سگسته سر جای آرمیدن ^{است}

وله

تقر غم دل بزبانست ^{وزبانست}
این نغمه محبت چو پانست ^{وسانست}

وله

با خلق جهان بر سر سلیم مدارا	سربازگردان دعارانشاسیم
وله	
چون خودان دیده شرم و حیا بر نمند	همت آلودگی بردامن مریم نهند
وله	
دل و زبان چو یکی شد سخن نلب شود	بسیح جان رسد طایری که یکباست
وله	
چو بد کردی شو من زافات	که واجب نشد طبیعت را مکافات
وله	
ملک را کس فر خواهد داد	سیخ را سیق در باید کرد
وله	
مانده کس رستم باید دل خوشد	که ام خار که از پایی بر نیامده است
وله	
کسی ز چون چه آدم نیست تواند زد	که نقش بند حوادث و زلی چون چراست
وله	
بن مقصرم از دولت طاعتت	ولی خلاصه جان خاک هست است

وله

تخلیکه برارنده خود را شناسد	سرش فکندن تر پیش رس است
-----------------------------	-------------------------

وله

همیشه خازن شه است از خلاوت همیشه	کسی که خازن چو زنبور مختصه دارد
----------------------------------	---------------------------------

وله

خوشا دردی که خشم بلند نشان بنیاد	خوشا چاک که چون خرمایب سخنان باشد
----------------------------------	-----------------------------------

وله

خون دل سگسته بجای شراب نوبن	از ار جان خسته بقصد ثواب کن
-----------------------------	-----------------------------

وله

کمال کار جهان نقص دان آنکه جان	به کس افسرزرداد و چشم ناپنا
--------------------------------	-----------------------------

وله

هر کسی دارد پاد خویش سودا می کیر	هر سری بند با سلوب دگر دستار
----------------------------------	------------------------------

وله

نقش پای هر روان از چشم اهرودان	کرد این صحرانگاه دل پذیری بده است
--------------------------------	-----------------------------------

وله

باشم سر کشته و وضع ملائم بچم	کف دریا تیر ز غرنی از کافور است
وله	
کسی که مست بود از حکومت دوران	سواد کرد نخبش حطاب محبت
وله	
فازغ از شام غربالست در صبح وطن	اقاب من جبا کردی منیدانند حکمت
وله	
نفس بر باکشته غالب از نه طول مل	راهرن پدار باشد راه چو سحر آید است
وله	
کرده کم راه خود همان نکران نیا	کر سبکی بر شوی موج هوا جاده است
وله	
جاده افاده قامت راست میگردد آیین	پیش ازین نقش قدم هم دستیک بر می آید است
وله	
شهرت ماکشته است باغ پرور شدن	بچو کنین نام ما محمد در خانه است
وله	
ملاقات عزیزان را بود شیر از عفت	سودم گمان نبرگان آشنا چو نجات است

وله

برخ بستی اقبال خویش چاره ندادم	بر تبه کریم از آسمان ستاره ندادم
--------------------------------	----------------------------------

وله

شاه عالم بگرم گشته علم	بارک الله زهی خلق تو گرم
------------------------	--------------------------

دماغ دلوز بود بھر پرستاری دل	اشک باشد عرق صحبت بیماری دل
------------------------------	-----------------------------

زناننجین کی کم قدر سازد خویش را بدگو	که پرون آورد حرف زیاد از فزون موصعرا
--------------------------------------	--------------------------------------

وله

باشد از آن دست خلقی چنان چرخ	ارکف افنوس دارد این قیاس بدقتا
------------------------------	--------------------------------

وله

بهره میسروی چون کرد از دباں میآید	سزایابی سمنندت بر نمی دارد بخارن
-----------------------------------	----------------------------------

بقیامت برم نغمه که با تو بسیم	تا در آن روز نکونی که وفایت بنود
-------------------------------	----------------------------------

از کج چو حاجت تن فرسوده مارا	از ضعف بدن شد را نقش حصیرا
وله	
موقوف با بسایش چرخست فرام	هر گکار که موقوف محالست
وله	
در کستانی که راغان نغمه پردازی	کوش کلرا کوشواری مهتر زیما نیت
در پیش چشم پرده نشینان روزگار	اقبال پرده رخ اوبار پیش نیت
وله	
آن همه دعوی که با با عفتس دعویا کرد	دید چون رویت بعجز خویشین قرار کرد
وله	
خانه از اسرار معنی یک قلم آگاه نیت	هر سخن سازی منیسانه شناسای
وله	
من که دیوانه زنجبیر تو ام	کی بهر سلسله پابست تو ام
وله	
لباس تیغ کفم پاره تیغ خود را	برهنه هم نتوان دید کس من خود را

وله

این مقام خوش که می بخشد نیم و صیبا	خیزد اصل مهیا خیز ارباب الدیار
------------------------------------	--------------------------------

وله

لمعتربه کمال علی	هست چون نور آفتاب جلی
------------------	-----------------------

وله

از آن کل معطر بگردد ماغ	که دارد کهنان بر اطراف باغ
-------------------------	----------------------------

وله

با عکس خود بجلوت آینه عشق باز	هر دم بگویش خسرو خندان خطاب کن
-------------------------------	--------------------------------

وله

لب کشود است با نگر خود ز ناساده	اکم که گوید از تیغ زبان سپید منت
---------------------------------	----------------------------------

وله

بلبلم را پیوصال کل دماغ نعمتیت	یارا برخواست از مجلس صدی پاست
--------------------------------	-------------------------------

وله

ای که کوئی چشم شیرین نپاشد بجز	درد دل پر شور باید آن لب شیرین
--------------------------------	--------------------------------

دینانه متاعیست که ارز دینزاعی	با چشم مدارا کن و با دوست مویس
وله	
مراز قبله ناکشت روشن اینمعنی	که دل رسیده و صاحب دل آرین است
وله	
عمر رفت از کف و در ایام همان وقت	کل لغابت شد امید شگفتن قهت
وله	
حاکماری پیشه کن در هر بدیچ کرد با	از ره افتاده کی بر چرخ دست انداز
وله	
میدهد دور انم از کرد کسادی خالی	تا خرد لعل مر از رخ زجاج دیگران
وله	
سرگشان را میستون کردن بزمی	شمع می آرد بپایان شعله را همراهیش
وله	
اضطراب خویشین عاقر هوی بدیچتم	بینماید مور مار از سرعت قمار خویش
وله	
کس نمیخانه ز احوال جهان غافل نیست	می توان دید چو مسینا ز درون پرده نش

وله

از بسکه بوسل تو گرفتار فرستیم
ما را سخن روی بروی تو نوید است

وله

بناقی نیست عهد شرادوامی نیست دورتر
بگلشن لاله و گل محض رنگ و بویست پندار

وله

نظر از چهره یوسف زینجا بر نمیزارد
سفید البشریا ضدیده لعقوبت پندار

وله

خطرها از سرشت خویش باشد جسم خایه
ز آب ریشة خود چو باین گشتی طوفانی

وله

بناشد اهل غفلت اگر کیفیت عادت
نیاید از ذهن بوی من پر کند پیشگاه

وله

ذلیل کس نشود آنکه جوهری دارد
که میچاکس نهند پشت تیغ از بین

وله

سالک هر مقام را راه زینت دیرین
کوشش کجرف کس کج دل نبوی سازد

وله

سنت بدل رسد عرسل کاش ذره	سعی که در سعیدی دستار کرده
وله	
بباخاری کسان کی سر فرود آرد سببی	که بر کل ناز دارد خدار از بالای دیو آریش
وله	
چراغ دولت کس تا سحر عین سوزد	چو شمع سحبه سر ز پی کلاه من
وله	
از نعمت جهان نیت جز خیر نشی	هر کس که سپو زندان افتاد پیرینه
وله	
کر بود قائل نقض خویش کردیدن کمال	عیب خود اظهار کردن خود نمانند
وله	
کند بار سود نامه جرم خطا بطران	راستیمای حیرت مدآسم رسانی
وله	
شندم آسمان ارد مدار می بران سیم	ندانم در اول انقدر مانی نباتت
وله	
ما ببلان غم زده استاد نار ایم	مرغ فقس بکشور با طفل کتبت

دل

نسبت دنیا بزندان بس می گرفتند
هر که شد آزاد میل باز کردیدن شد

مستواند گشت پنا بر عیوب بخت
اگر کشد از خورده پهنهای مردم تو

دور کردون کرد وزی مردم داشت
دایما یکسان نباشد حال دوران غم جز

دل

چو زید دست کسی از غور نشینی
کجا در بدل خلق حجب توان کردن

نگاه کا به کامی می کنی مردم بسوی
ندانم از سر لطفست یا از بندگانی ها

دل

ما را ز غیرت سوختی ز نهادن کل بر سر
پروا از بسبب میشود با شمع هم کاری

دل

پتو از بس که گرفته است از بوس کنار
لبشیرین تا بنم دهن ز بنور است

بگذر ز سیر باغ چو آیام کل بر پشت	منت باغجان ز برای بیکش
وله	
وعت ملک جنون هم بگیر از سر نیست	منتهای منزل چاک کر پان داد
وله	
منت آسیر تاکی زین در حاکم کند	از طلا کشتن پیمانیم مارا کمسید
وله	
باعث دوری ز حق غیر از قبول خلقت	تا خریداری ندارد بنده پیش صاحب
وله	
کی توان از خوف مرد دشمنان استود	بر کمال نتواند از ما دشمنان استود
وله	
بکاروان محبت در اینی باشد	برفتن آب کهر اصدای با
وله	
حضور دل که پریشانی حواس فرد	که منت تفرقه در جمعی که کثرت نیست
وله	
بلب بر کس که شیرین خواهد آتشوز غم ترا	کنار چاهر امیسم باید آغوش بگذرد

وله

بختنا آمل لب کفشار که دیگر
ناید بدان باز جو حرفی رزبانست

وله

برود پیش یاران رنجین بصره^{بخت}
میدهد دستان بگلشن آب و میکرد

وله

چو خواهی هم بر جگر هم نام^{بخت}
همانا هست دست دیگری آستین

وله

چرخ دون از کسی حجاب نیست
چشم در روی آفتاب نیست

اندبست حکاک از کندن کهر^{بخت}
از زهر اسل حرفه کافی از دکان

کفتم مگر از کبریا که ارذل
افسوس که این عقده بجا ماند و کهر^{بخت}

وله

کجا آرام کیست در خاطر جوش^{بخت}
نشد زین خاکدان بجز کوه کلفت^{بخت}

کرخسور قلب خواهی چشم از دنیا بپوش	شمع را آسودگی در خانه پرور نیست
وله	
کند پیش جانان قریب التماس	مرام کن هست ازین زندگانی
وله	
اگر جواسر پشان خویش جمع کنی	زمانه از فرادام از جماعت نیست
وله	
از دست کسی قوت پردازندارم	چون نبض نشستم بهما بجا که پریدم
وله	
صبیدی بدام خویش ندیدیم در دنیا	تا رگناه شیر بهر پشه رشتم
وله	
چه کار خویش از انصاف باشد دادن	بس است ای چیز کردیدن که من بکنم دادم
وله	
کر خباری رسد از منت کسی روزا	مش فاکش بر افشان روز خود مکن
وله	
ز کثرت میکنم روشن چراغ و حدیث را	ز بادام دو مغز چشم حول میکنم زو

وله

نیست انبای رانازا برادر هم رحم
یوسفان بکه بغربت پدر خود باش

وله

طریق کرم حامی کرده طی
کدر کام اول ز شهرت گذشت

وله

تیغ چو پهن سم کبار آید پی تندیدم
نیست سجا کر کشیدم آه بی تاثیرا

وله

بنوردل فروغ ماه و خورشید کند
برای چشم باطن چشم هر عینی باش

وله

کوشش ترا به ضعیفان بر شود
اگر سنگ چو نفیق سر سر حکر شود

وله

بود قطع نظر کردن ز دنیا و حجت
چه بندی دل دران چیزی که با چشم است

وله

چو قطع نظر کردم از خوش گاهان
بمن از چه ز کس کند سر کرائی

وله

چون درین بحر آشوب نطفه بارگرم	چشم من آب نیاورده مانند حباب
وله	
مگر ایام را خوی زینجا است	که در هر جا عزیزی هست غارت
وله	
بطول فکر نتوان جمع کردن مال دنیا را	چرا سپوده باید آب را بر زمین استین
وله	
قدت بچاند مشهور در عالم بر جان	تخلص سپهر شهرت کن در نام موزان
وله	
نسب سودی ندارد چون نزار جوی ذرا	که باشد پیش آب نسبت تیغ چون آرا
وله	
حرص دنیا کی رود پروند زلهامی دنیا	نیت امید ربانی مور باد و سیرا
وله	
رعصیان لب گیرند در جوانیها ملک	ازین نعمت چه لذت میر جوی نریختن دنیا
وله	
چار چیز آورده ام شاه که در گنج تو نیست	مکنست حاجت و عجز نیاز آورده ام

وله

دل نمیخواست جدائی ز تو اما چه کنم	دور ایام ز بر فاعل دل نخواست
-----------------------------------	------------------------------

وله

کجاست ماکه کند صبح رشتند راهموا	سرش سوز زینک از کمر نیام است
---------------------------------	------------------------------

وله

رین آرزو که رسن مکره کز منائی	همچون زین شب در فزایدیم با سبت
-------------------------------	--------------------------------

وله

بس شیوه احسان جهان پای کشد آ	از اهل ری این سز کسی خریدیده است
------------------------------	----------------------------------

وله

است کمتر ز کوه سربئی آیت	ساعزل اگر ترش آبش سبت
--------------------------	-----------------------

وله

پیشم در ارتفاعت اسکن در دین کشیم	اهل عزت خنده دندان بناد استند
----------------------------------	-------------------------------

وله

کشت اعمالت اگر خواهی که فردا بر تو	باید از چشم کریان دوز و شب لایب است
------------------------------------	-------------------------------------

وله

مهر لب نطفه مغرور انک سوا	در پستان تمانا کيفض بشیر نیست
وله	
پی شهرت کشتن تن دهد سخ	که تا گویند این شیخ نهید است
وله	
در خور خود میطلبد صاحبی	دولت از آن در بدر افتاده است
وله	
سجده کی بجنبم بودم ای پتفر	خواندم سطر جوهر تیغ کشیده
وله	
حرف تلخ از لب شیرین تو ای غنچه غم	بس کوارنده ترا قند و کلا بست مرا
وله	
رسم وفا چه داند معشوق کور نیست	بسیار اعتمادی برد و لجاجت نیست
وله	
بهم تن حیرتم از عشق تو کران طرز نگاه	فشنه نپدا رشده بخت نخواست مرا
وله	
نزد مردان ملک دنیا قابل تکیست	دست همیت چون بلند افتاد دعا گزینست

وله

حضرت شرم کند ز گشت کردان خلق	پرفغان موافق آنچه خوردن مشکست
------------------------------	-------------------------------

جفا کارت تصور کرده بودم مهربان بودی	بدست دادم از بهرستم دل را تم کردم
-------------------------------------	-----------------------------------

وله

آزار من ز زیکلستان برای نیت	صدرتک ناز باغ بوی تو یسکتم
-----------------------------	----------------------------

وله

لبس بود خیال دشمنی از آده ردا	گشتم شیره بر خود چون بخاطر کند ز حکم
-------------------------------	--------------------------------------

وله

کجاست ناخن بهمت که عقدهای جان	بدست راست کشایم بدست چپم
-------------------------------	--------------------------

وله

بهر جا میروم آسایشتم پست نیکو	که غربت را بخود کردم وطن دیگر سفر کرد
-------------------------------	---------------------------------------

وله

من کیم تا مشقه قهر تو برد از زمین	پس وجودی فارغ از نسیم کنا گیم
-----------------------------------	-------------------------------

وله

هر که بردارد دزد لهما بار بر دل با نیت	از بسبوی من چه مننها که بردوست
وله	
عش ز ناع درین کنای بر پانیت	بقدر آنکه نشاید فتنه را جانیت
وله	
هر که گشت و خاطر چشم از وطن ارم	مارا توقع کل از خار اشبان نیت
وله	
چند از هجر عمارت ابروزیزی بجاک	این کهن دیرانه ز غیب قابل تعمیر
وله	
برد و باری در نظر ما بقصر سازد کجا	اعتبار ساربان در مال مردم بردست
وله	
فروتنی است درین ه دلیل عزت چاه	فاده هر که درین چاه ماه کفانست
وله	
بجاشق پیشه دایم آسمان خصما میگزید	سکت آسما از نیند چاکست کند مرا
وله	
چنانکه سبدایم در آن دل رساده کی	دیگر بوعده های تو چسبندی زیسته است

وله في الفوائد العربية

وحلاوة الدنيا بحاها بساء	ومرارة الدنيا لمعصتها
وله	
والمجد يطلب بالآفات طالبه	لم يحظ بالمجد من لم يحظ بالكتب
وله	
بكار على الطرف الذي يسير لطفنا	على ذلك الالف الذي فارق الالفنا
وله	
واكثر من تلقى سيرك قوله	ولكن قليلاً من سيرك فعله
وله	
حرام على اراما هم طعن مدبر	وسدق منها في الصد وصد ورا
وله	
اصبت فيك رشادى غير مجتهد	وليس كل مصيب فيك مجتهد
وله	
ورث الوزارت كابر اعلى كابر	كالريح ابواباً على انبوب
وله	

بيننا لاهل الثغرايك منيم	واكث حرب الله صرت لهم حربا
وله	
قد يدرك المتاني بعض حاتم	وقد يكون مع المستعجل الذلل
وله	
يستحبون منا ما هم كانهم	لا يأسون من الدنيا اذ قتلوا
وله	
اذا قعد الرجال عن الماعى	فما فضل الرجال على النساء
وله	
كيف البقاء بدار لاثبات لها	فهل سمعت بطل غير مستقل
وله	
وليس فرار اليوم عار على لفي	اذا عرفت منه الشجاعة في الاكس
وله	
عليك سلام الله يا خير مترل	نزلنا وعشنا من يدي المطا
وله	
واخل كالماء يدي لى ضميره	مع الصغار ويخفيها مع الكدر

وله

سهم الخياط مع الافراح ميدان	رجب القضا مع الاخراج ضيقة
-----------------------------	---------------------------

وله

وسقي الود بالبقى العتاب	اذا ذهب العتاب عليس ودة
-------------------------	-------------------------

وله

من امره في يد من ليس نضيفه	وكيف يرجو فلا حاق في حكومة
----------------------------	----------------------------

وله

بجالته من عمنه فعل ولاهر	رايت رجالا يظلمون مسنة
--------------------------	------------------------

وله

كانت جابل بالدهر والناس	ابغى لوفاء بهسه لا وفاء به
-------------------------	----------------------------

وله

لى التجارب فى ودة امره غرضا	حزبت دهرى واهليه فماركت
-----------------------------	-------------------------

وله

فقلما يدرك المطلوب ذو العجل	لا تتجملن لامرانت طالبه
-----------------------------	-------------------------

وله

من كان للخير مشاعا طيس له	على كحيتة اخوان و خلائان
وله	
وان المعالي لا ينالك ذو العلى	وليس لما تبني يد اسره هادم
وله	
حلت على حكم القصار ملاسقى	ولم الزم الاخوان فبن زمان
وله	
ساصبر حتى تجلى كل غمته	وما تى بما اتوا لغنى المقاد
وله	
نبت كل طريق كنت اعرفه	الا طريقا يوصلنى للعجم
وله	
فاياك والامر الذي ان حجت	موازه ضاقت عليك مصاؤ
وله	
لا ينفع المرءنى اليمجار سكتته	حتى يشد البهاشدة الباس
وله	
وليس كل اقبام من اخى ظنن	ضحكا ولا كل تقرب بائياس

ص

وله

وكل مكان للتبديل موقوف وكل لباس للتمتلك ميزر

وله

اذ لم يتطعم شيئا فدمه وجاوزه الى ما يتطعم

وله

بمصدق المسعود قد قدم السعد وعادلنا الاقبال الطالع لعد

وله

وكيس اطهار التجمل للعدى ويقع غير العجب نخذ الاجبة

وله

واما الالمسك في كل بلدة اضوع واما عندكم فاضوع

وله

وان حيار المر بعد عدوه وان كان يوما واحدا لكثير

وله

وللخ من بعد الرجوع استقاء وللشمس من بعد الغروب طلوع

وله

اقبل معاذير بابيك معتذرا	ان برعدتك فيما قال في حقا
وله	
اذا لم يكن للمرء عين صحيحة	فلا غرو ان يربأ و يصبح مسفرا
وله	
تساب في طباع الشرحين	على اختلاف من اللبوا و
وله	
اخادع نفسي بالسؤال لعلنا	وان لم تردو بالسؤال جوابا
وله	
اهتم بامر والليالي تردني	واجمع شملتي و احداثها
وله	
واذا العتي عرف الرشا لنفسه	هانت عليه شماتت الحساد
وله	
ولي اسوة بالبد رنقق نوره	فيحفي الى ان يستتم ضياء
وله	
وان للعقل لو ابصرت معجزا	بغرفة فردة من حيطان طراوت

وله

يخوفني ريب الزمان وانه شرب لاشلا راكرا ام اكلوا

وله

اذا ما جزيت السور بالسولم يكن لفضلك بين الاكريم مقام

وله

وانني كبا رقت فطر ريشه احسرات كلما طر طائر

وله

الام انجني والاساءة بيكم علبم فاعتبنا وخنم دما حنا

وله

ومن خاف ان الهم يملك نفسه فادلى بترك العلى والحسام

وله

اذا لم يكن عون من الله للفتى فاعظم يا انجني عليه اجتهاده

وله

تبا لمن ميسر ليصبح لابساً ومراره الماكول ولم يشرب

وله

فلا تكن عجلا في الامر تطلبه	فليس محمد قبل الفصح بحران
وله	
واخرجوا حجوا مما زفرت	فيه الغيوم فاشبهه الغبراء
وله	
ساكفاه ان الله اعلم لعب	فرد عليه الكيد انجب سحابا
وله	
بلادها كفا وكنا نجبتا	اذا الناس ناس والبلاؤا
وله	
فما نحشى العدوله وعيد	كما بالوعده لاشق الصديق
وله	
تراود حتى ما يرتجى التقاء	واعرض حتى لا يرد سلام
وله	
حب البقا طيبه مجموعله	وهل البقا وتدرة محوس
وله	
اذا ما الهوى استولى على الرأى	لصاحب فيا يراه صوا ابا

وله

اسأل عن لا احب وانما	اريدكم من مجسم لبواي
----------------------	----------------------

وله

وهيهم الماء موآرا على حبه	فالما ينقر في صلده من حبه
---------------------------	---------------------------

وله

والمرأيا تغلفه فوصه لذة	ناسي العواقب آمن السحونا
-------------------------	--------------------------

وله

اذا ادمى الكرم اليك عرفا	فاول ما جسد ربهن
--------------------------	------------------

وله

فواته اني ذلك المخلص الذ	عز على الالام ان يتغيرا
--------------------------	-------------------------

وله

البالي توأتم ثم تسر	وصروف الزمان لا تستقر
---------------------	-----------------------

وله

كلف حبات القلوب كائنا	بمغنى الوقوف على الضمير المودع
-----------------------	--------------------------------

وله

منهاجى العدل وفتح العدى	فصل منهاجى من باج
وله	
وقد علم الاسعاد نذرا لمد	بان ليس للدين الحقتى منسج
وله	
لقد دمت غيضا على الدهر منى	وبل يفع المكروب عضم الال
وله	
واعظم ما بى انتى من فضالى	صرت وما لى غيرهن ذرايع
وله	
فان عدمت لوبار يدون حمله	تمتت الا ان يقام كفضيل
وله	
فخذ صفو دنياك كاهفت	فانك فيها قليل المقام
وله	
وانت فرع زكى الاصل وولا	يطيب الاطيب انبت التمر
وله	
وقد تقببت هذا النصح من بنى	والنصح حتى من الاعداء مقبول

ول

ان الحكم في الدنيا باجمعها	بمفرد الراي لم يسر بالجمل
----------------------------	---------------------------

ول

ضل امر بعيت في ذمته	لثبته حرضا من الاحرام
---------------------	-----------------------

ول

جكم قد شربته في فوادي	في قديم الزمان وقد طيفنا
-----------------------	--------------------------

ول

متى لم يكن تزيانك صاننا	نجانتي اذا دبت الى الحال عجزنا
-------------------------	--------------------------------

ول

فاما حين يصيح بعض حالي	فان الناس كلهم صديقي
------------------------	----------------------

ول

اذا كان غير انه للمر عداة	اتته الرزايا من وجوه القواة
---------------------------	-----------------------------

ول

من الحكم ان تستعمل الجمل دون	اذا اتصت في الحكم طرق الظلم
------------------------------	-----------------------------

ول

لا يحشرك من مجدنا عده	فان للجد تدرى بها وترتيب
وله	
وقد تسوى الاشخاص في عيننا	وتعرق الاعيان في فهم من فطن
وله	
لكل زمان واحد يقدي	وهدار نان انت واد وجه
وله	
وانك مذخور لا حيار دوله	اذا هي ماتت كان في يدك لشتم
وله	
باسم قش عن فوادى بلر	فيه لغير هوى الاحتم موضع
وله	
واذا كانت النفوس كبارا	تعبت في مرادها الاجسام
وله	
قد يدرك الغاية القصوى على	اخو المونيا وقد نيت ذو الخطر
وله	
ارى الف بان للقوم بهادم	فكيف بيان خلفه الف هادم

ول

لعل عمتك محمود عواجة	فربما صحت الاجسام بالحلل
----------------------	--------------------------

ول

فلا مجد في الدنيا لمن مثل له	دلالة في الدنيا لمن مثل مجده
------------------------------	------------------------------

ول

يارا كبا يطوى مسافة عمره	باسه بل تدرى مكان نزو كبا
--------------------------	---------------------------

ول

الا اى حى لسب الموت موقفا	داى يقين منه اشبه بشك
---------------------------	-----------------------

ول

اذا نيزت بن الامور ابصر	عواقبها انت حيلك الشدائد
-------------------------	--------------------------

ول

لقد فاز بالذات من كان انسا	وخصص بالراحات من لا سمح
----------------------------	-------------------------

ول

سكسب ما يرجى ولو كنت كارها	لكسبك ما يخشى وانت مجانب
----------------------------	--------------------------

ول

فما عدا جاني على البعد ضايح	لدي ولا ظن الوفا رتبا لص
وله	
وانى رايت الغيث يأم دينا	ويسئل باليدي اذا هو ممسكا
وله	
فاسلم لادرك فيك ما اطمته	ظنا وطن الاسلمع يقين
وله	
وللكارم قوم لا تخاف بهبسم	تم يعرفون بسيماجم اذ شهيدا
وله	
لا يامن الشرف الرفيع من اردك	حتى يراق على جوانبه الدم
وله	
لقد اسمعت اذ ناديت حيا	ولاكن لاجات لمن تنادي
وله	
علمنا به كيف التطرف بعده	ومن عاشرنا بحر الطريف تطرفا
وله	
هلا اقتنيت صداقة من صاحب	يعيد وعلى نوب الزمان عشا

وله

نبال الفقى من دهره قد فضنه
وتأتى على مسدرا مخطوط الحجاز

وله

واذا اراد الله رحمة نعمة
عن دار قوم اخطأ التدبير

وله

كتب الحرب والقتال علينا
وعلى المحسنات جبر الذبول

وله

وما هو الا مثل قاطع كفنه
لكف لا اخرى فاصبح قطعنا

وله

مترجماً يجدو بر رغب
فبصده عن قصد الزمب

وله

في كل مسح عيب بلارب
يا سلم الذهب لا برز عيب

وله

لا شكرن زماناً صار حادثة
وصرفه في المعروف علم سببا

وله

امور تقصرح الضمار منها	ويخشي من عواقبها لليبس
وله	
اعل النفس بالآمال رقبها	ما اضيق لعيش لو لا فتح الآمال
وله	
اهوى لصباح ومالي يتقصر	من الظلام ولاكن طال ما جد
وله	
قطع الرجاء عن القبا يقين	ان تفرق غايه المتجمع
وله	
فاني رايت الغيم يحل ما	من العزم ثم هيدى لي قطرا
وله	
فعلوا واما لو افان بهم	من مشركا لو ا ما فعلوا
وله	
وما يتوى قد المقلد الذك	رجس في وده ولسيل
وله	
ومعتز فيها جابص دوه	اتي هوبن الذنب الغد وقف

ص

وله

دم تدم دولة المفاز والجد وحسن الزمان في ان يدوما

وله

ان يغلب الصبر فالعقبى لمصطر او يغلب الوجد فالدينا لمغلبا

وله

واكر الناس من شقي بصحبه ومصطفى النار لا يخلو من اشهر

وله

رايت نظام الدر في نظم قوله ومنوره الرقاق في ذلك انشر

وله

اسيت ارحم من قد كنت غبطة لقد تعارب بين العترة واليون

وله

فان سيمت حمل الروس رجاها فبالفض شوق نحوها وغليل

ص

وله

والمرحيب ما بآية من حسن منذ وغيب ما يجنيه بالعتة

وله

ص

ازكى بقاع الارض وبى سجة	ما كان سرب العيش فيه منا
وله	
وما الفخر بالعظم الرميم منا	فخار الذى يبنى الفخار بنفسه
وله	
فلا تجرعى من دم عاد وحاه	فاهون ما نور كلام سفیه
وله	
فألو اركت الشعر قلت ضرورة	باب البواعث والدواعى معلى
وله	
اهتز عذمتنا وصلها طربا	درب همتنا اهل من لطفنا
وله	
ما فى حشاها ولا فى خفيها اثر	من باق سلبى ولا من باق حقا
وله	
علمت ما حمل المولى حسرة	فأعمل بعلمك ان اعلم للعلم
وله	
وما كل برق لاح لى يستقرنى	ولا كل من فى الارض اضاء بها

وله

ومن علققتيل الاماني هبوه
تجتم في اثارها المطلب الوعرا

وله

فنب لي مالم اجنه مسكراً
فانت لعزري ان تاملت علم

وله

ذنبى الى الله سرى جنعت
ولا طويت لثوبى على درك

وله

طال الفراق ولا وافى نزاله
على البعاد ولا آت ناله

وله

فصل عندكم صبر بغير شعور
فواد امن لصية الجمل خرابا

وله

ولا تعذب بالشغل عن او مننا
تأطبك الامل ان تصل لشغل

وله

ان كان لا يضيقك الاحن
فالمحنون اذ الدركين قلسين

وله

ولقد رأيت الله في أفعال	متبعجلا وتخال مستملا
وله	
إذا ضاق صدر المرء عن سريره	فصدر الذي يتودع السرير
وله	
وكم مديرا بالود تلقاه مقبلا	وكم مقبلا تلقاه بالود مديرا
وله	
كخلق حبيب خاف الكارح	فاظهر صرا وهو يعقيد الوفا
وله	
فإن يكن الصدود رضا كفاذا	فأني قد وهبتك للصدود
وله	
وإني إذا ما فاتني الأمر لم أست	أقلب كفي اثره متسندا
وله	
وللسابق البادي من الفضل تتر	تقصير بالتالي وإن بلغ العذرا
وله	
لنسيبك من قلبي كما عقلت	وإلى محمد الله منك نصيب

وله

وكل الحاديات اذا تاهت فموصول بها فخرج قريبا

وله

نظن وعد الاماني وهي كاذبة حقا وتطمع متبيل النوم بحلم

وله

واتى محاسنك قد سبنا حماك ام كما لك ام وداك

وله

ولى خلق لا يستطيع فراقه بقوى حطى ومنغنى شدى

وله

كفى حزنا بان مضى الليالى وليس الى لقاءكم سبيل

وله

تلاعب الدهر بى من بعد فراقك وقت من بعد صفو عيني الكدر

وله

كم شدة عظمت ثم انجبت مضت من بعد تأثيرها بالمال والهج

وله

ص

ادان

اذا كنت ذارياً فكن في روية	فان فساد الراي ان يتبدد
وله	
حتى اذا جلى الظنون بعينه	صدع القلوب واسقط الاسكال
وله	
لا يامن الشرف الرفيع من الرد	حتى يراق على جوانبه الدم
وله	
وما كل قول ميسر عني صادق	ولا كل ذمي نصح اناك امين
وله	
في الجبن عاروني الاقبال كرت	والمر بالجبين لا بنجوم بعث
وله	
من استعان بغير الله في طلب	فان ناصره ذل وخسران
وله	
ولي فواد غدوت مالكة	بلا شريك فكيف ينقسم
وله	
فاسلم ودم ايها الاستاذ مستجماً	وخذ من عيش اصفاه واهلاً

وله

لقد سبق القضاء برغم نفى
وليس على لعنة من محض

وله

ما ضره فيما جاء عليهم
لو كان قد م منهما ما اذرا

وله

قليل مجال الرامى فيا ينوب
نزول على حكم الهوى والذورع

وله

يا عجباً منك وانت مبصر
كيف تجتبت الطريق الواضحا

وله

لم يك من ردت عيناه اذ سلبت
جفناه الا نحرف من جدوعه

وله

فبصر محجوب ابصاركم
واسمع مسدود المسامع اصليح

وله

ان الهنسة مورود منا بلها
لا بد منها وان عمت احقابا

وله في المصابير اكثر

ص

ص

کشاغنجیه دل قالدی بر بهاره دجن	وله	ورای برده ده اسرار دار طهور اید به حک
ایا غندن بو بنک ال چکوب؟ و او بگرید		
بر زمان دست دل دامن فرصت گیر	وله	بو مجلس بویله قالمه مستر مجوز اولور لبت
ریزه الماس اگر هر آید یعنی رخسار و شوخ		
شمع کور کم یا مندن یا ندر مدی دایره	وله	صفای خاطره بر یوق دل ناچیز غم طوش
پیلنور قدر عبا موسم باران اولون		
فوبردغن با صمه فندم اولور ار در پانک	وله	دیر رحمت لفسکه دایم غزای ابرایت
جملک معصودی بر آوارایت مختلف		
کورد قفسی بشقه تا نور شقه قفا سی	وله	تشنه غرقاب اولر یکد خشک لب صباغ اولون
بو کل شدن مشام شو تو بوی شن کلن		
قول اولم قدر مراد صی داک آن اولوب	وله	بر سوال بر قومز او غنزه حاضر جواب
بوده عاقل عدایدن کندین عجب یوازده		
دیده دن قان دو کجک دم صانوزم بودم	وله	سورغلی نهادن بر برین آب روان آسا
تجش زمان اولور که خیالی جهان کیم		
مرا جره غالب اوله چو کله صفر ابالی نبلر لر	وله	قالورر نیکه تر تبت بویله حال شکلدر

سوزنده برتش با نوزم زور در **وله** بویله شکل درد اسری خسته بیتجار کوچ

مصراع حسب موزون بر معانی یکی

شکایت اولسون بچکده کم باری جان کلین **وله** بوچار سوده سودایده جک کار فالدی

وصالی در پس اولان انتظار همکنده

ز سولر سگ ایشم بویله با سنجیده چکنی **وله** در آئینه بی دیوار ایده جک کونلر

هتدر دستی آخر طاشک کو هر لر تراندون

بوئده حسرتکش اولور ذوق جنونده موبور **وله** خلاف وضع حکمت در کلورده دست داند

اولور می تو بکسنگاره اعترافی قدر

حاموش اولنلردم کفاره بقر لر **وله** مار سر ا دیده بیکری کونش کو ترسون

شمدن کان عالمک وار سر عرضد چو پری

تری کجک اولورده ف خطرندن امن **وله** آغلمای خواجکم امید دیا بویله در

مرادی سگ سنده فارسش یارانه

چاره یوق بویله ایش حکم قضا **وله** موجب عبرت جهانه قصه اسلاف اولور

ثابت اولوق عهدنه کاری دکلمه هر کسک

خطا ایتدی قایس نفس ایدر خلط ایدر نوز **وله** جفای ایل ده چسرخ بر بهانه ارر

دلی فی المصاریع الفارسی

مکرور قیامت چشم پوش و گوش کشت **وله** چون تیر بروش از کان درمان نیست

چو کویم چون سخن گفتن نیارم

شود معلوم کار هر کسی چون وقت کار آید **وله** زنی لقو را باطل ز بی خیال مجل

جهان سپار ازین سان یاد دارد

سخن دارم ولی ناکفستن الویت **وله** صید را چون اجل آید سوی صیاد

مکردم سر بالا از حیالاتا فاشتم

کار بزرگ را نتوان داشت مختصر **وله** در بتم را همه کس مشتری بود

دشمنها هم از دوستی آید بظن

پروانه در کنار است تا شمع در میانست **وله** بهار دیدم و گل دیدم و خزان دیدم

ز نخوت میرسد دایم خجالت خونمایانرا

نغمه دلکش نیست تا مطرب نباشد دلنواز **وله** کس حرف ننجیده از من نشیند است

سیلاب چون بجز رسد میشود خموش

کی دهد صیاد ز بزم تکار خوشتر **وله** همچو انگشت شهادت در کف ترسانان

مشت خاکی پیش سیلاب نتواند گرفت

حد هر ابله بدستوریت در قانون عقل **وله** همچو عقرب خون ندارد انکه ظالم بدست

از ابله ریاضت کسی چنین نرندیده است

اسان ز کله میگذرشته هموار **وله** منیت ارباب ستم را بجهه از زرق و صلال

فکر عاشق دیگر و سودای زاهد دیگر است

حاش بر من کجا کفران این نعمت کجا **وله** باز بان تیغ باشد بعد ازین پیغام ما

با بلای آسمانی سنج کردن گلست

ز بی مراتب خوابی که بر زنده است **وله** عالم ز بیم انکه مکر در محشر است

چاره نیست درین واقعه الا تسلیم

پشوا اگر این بود پس وای تا بر جان تو **وله** اظهار عجز و مسکنتی کار عاقل است

اب اگر صد پاره کردد باز با هم آشت است

دل از فکر سپوده فرسوده شد **وله** موج از دریا خس و غواص کو هر چه در

بر که دارد نظری غیر تو منظورش نیست

کاش دیوان مکافات با مرورند **وله** این سگان در شهر رو با بلند و در صحرای

گشته تا بیت الشرف از قدمت کافان

میفرورد روی صبح از جهه شام جزا **وله** اثباتی نیست عهدش را دوامی نیست از

وله في المصباح العربي

من يزرع الشوك لم يحصد بها	وله	مصائب قوم عند قوم فوائد
---------------------------	-----	-------------------------

متى ارجوس لمة للموم

اسير وقلبي فيهواك اسير	وله	اقابل حتى لا ارى لي متقاتلا
------------------------	-----	-----------------------------

فليل لمثل ان يقال تغيرا

احتى ابلج بادلا خفا به	وله	لم تب عندي للجلد موضعا
------------------------	-----	------------------------

احب شئى الى الانسان ما سغا

عين شر وعين منك بكييني	وله	الا ان قد مدت ما ينفع الهم
------------------------	-----	----------------------------

وكل من ياد المنى علبا

اتمنى على الزمان محالا	وله	ومن عاشر الخرافة لظرف لظفا
------------------------	-----	----------------------------

ولا تشم كل حال لرح بارقة

والجاد الكف لا ينفك مقوفا	وله	وكلت للخيل كما كال لى
---------------------------	-----	-----------------------

كبارقة ترين ولا تراق

وما صاحب الحاجات الا مغبنا	وله	الكلب في صحته واللبث محموم
----------------------------	-----	----------------------------

طلب يادى الناس وهو عليل

ان اختلاف بارضنا لا يثبت	وله	فليس يخفى على الرحمن غائبة
وليس لمن هوى الخلاق خليل		
كل بما كسبت يداه رهن	وله	فلب الزمان طهوره لبطونه
يخفى الرشيد رشفه معلما		
فخار الذي سبغ الفخار نفسه	وله	وكادت تبلغ الروح التراقي
لم سقى في قوس النحل منزع		
اضاعوني واتي فني اضاعوا	وله	لقد حاب من رجوا بحبات سما
فانا على العهد القديم كما كنا		
او عيسى ولاكن زاد في قلبي	وله	التاج للفرق والخلخال للقدم
وامي لغيم لا يكدره الدهر		
وما كل معلوم سباح مصونة	وله	وكل مكان للتبدل منزل
فالعضو يقطع للفسا الزايد		
بيروم رجل ويدنو ولم ياتي	وله	فيا لها قصة في شرح طول
ومن العجايب ظالم تطيلم		
وحسب ابلا في خميساى	وله	ان المحب لمن يحب مطمع

قد فرغ من تويد هذا الكتاب المستطاب المحقق الغنيقرا المعترف بالمسادي وبتقصر
 العبد الآثم الخاطي الأبق محمد علي بن محمد صادق الشيرازي عفر الله له ولوالديه
 لصاحب الكتاب في عشر آخسر من شهر ذي حجة الحرام من شهر سنة الف وثمان
 وستين من هجرة حضرت البنوية المصطفوية صلى الله عليه وآله وصحبه وسلم ليلى

كثيرا كشيء

٢٤

